

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 287

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

56. évfolyam
2013. október 29.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1021/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az 1999/4/EK és a 2000/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK tanácsi irányelvnek a Bizottságra ruházandó hatáskörök tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete (2013. október 22.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek a 1024/2013/EU tanácsi rendelet értelmében az Európai Központi Bank külön feladatokkal történő megbízása tekintetében történő módosításáról 5
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1023/2013/EU, EURATOM rendelete (2013. október 22.) az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosításáról 15
- ★ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról 63

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelethez (átdolgozás) (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.) 90

Ár: 4 EUR

(¹) EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1021/2013/EU RENDELETE

(2013. október 9.)

az 1999/4/EK és a 2000/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK tanácsi irányelvnek a Bizottságra ruházandó hatáskörök tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 114. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A kávé- és a cikóriakivonatokról szóló, 1999. február 22-i 1999/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, az emberi fogyasztásra szánt kakaó- és csokoládétermékekről szóló, 2000. június 23-i 2000/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, az emberi fogyasztásra szánt egyes cukorfajtákról szóló, 2001. december 20-i

2001/111/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló, 2001. december 20-i 2001/113/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, valamint az egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről szóló, 2001. december 20-i 2001/114/EK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ a Bizottságra ruhazza az említett irányelvek bizonyos rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges hatásköröket. A Bizottság e hatásköröket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatban ⁽⁸⁾ meghatározott eljárásokkal összhangban gyakorolja. Helyénvaló e hatáskör-átruházást a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése következtében hozzáigazítani az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkéhez.

(2) A 2000/36/EK, a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv az ezen irányelveknek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítással kapcsolatos végrehajtásához szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó hatásköröket ruház a Bizottságra. Ezekre az intézkedésekre jelenleg a 2000/36/EK irányelv esetében az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás, a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv esetében pedig a szabályozási bizottsági eljárás vonatkozik. Helyénvaló e hatáskör-átruházást a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése következtében hozzáigazítani az EUMSZ 290. cikkéhez, és felül kell vizsgálni e hatáskörök hatályát.

(3) A 2000/36/EK, a 2001/111/EK és a 2001/113/EK irányelv mellékletei olyan műszaki elemeket tartalmaznak, amelyeket a vonatkozó nemzetközi szabványokban

⁽¹⁾ HL C 229., 2012.7.31., 143. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. szeptember 11-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. szeptember 26-i határozata.

⁽³⁾ HL L 66., 1999.3.13., 26. o.

⁽⁴⁾ HL L 197., 2000.8.3., 19. o.

⁽⁵⁾ HL L 10., 2002.1.12., 53. o.

⁽⁶⁾ HL L 10., 2002.1.12., 67. o.

⁽⁷⁾ HL L 15., 2002.1.17., 19. o.

⁽⁸⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

bekövetkezett változások figyelembevétele céljából indokolt lehet kiigazítani vagy naprakésszé tenni. A 2000/36/EK és a 2001/111/EK irányelv azonban nem ruház a Bizottságra megfelelő hatáskört ezen irányelvek mellékleteinek az ilyen változásokra tekintettel történő mielőbbi kiigazításához vagy naprakésszé tételéhez. Ezért a 2000/36/EK és a 2001/111/EK irányelv következetes végrehajtásának biztosítása érdekében további hatásköröket kell a Bizottságra ruházni a 2000/36/EK irányelv I. melléklete C. és D. szakaszának, valamint a 2001/111/EK irányelv melléklete B. részének módosítása tekintetében, a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változások figyelembevétele céljából. Továbbá a 2001/113/EK irányelv a Bizottságra ruházza az ahhoz szükséges hatásköröket, hogy az irányelvet a szabályozási bizottsági eljárással összhangban a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változásokhoz hozzáigazítsa. Helyénvaló e hatáskör-átruházást a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése következtében hozzáigazítani az EUMSZ 290. cikkéhez, és felül kell vizsgálni e hatáskörök hatályát.

- (4) Ezért a műszaki fejlődés és a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan: a 2000/36/EK irányelv I. melléklete C. és D. szakaszának módosítása; a 2001/111/EK irányelv melléklete B. részének módosítása; és a 2001/113/EK irányelv II. mellékletének, valamint III. melléklete B. részének módosítása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (5) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾, amely az élelmiszer és takarmány termelésének, feldolgozásának és forgalmazásának minden szakaszára vonatkozik uniós és nemzeti szinten is, közvetlenül alkalmazandó az 1999/4/EK, a 2000/36/EK, a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv hatálya alá tartozó termékekre. Ezért már nem indokolt, hogy a Bizottság rendelkezzen az említett irányelveknek az élelmiszerekre vonatkozó általános uniós rendelkezésekhez való hozzáigazításához szükséges hatáskörökkel. Ezért az ilyen hatásköröket biztosító rendelkezéseket el kell hagyni.
- (6) Ez a rendelet a hatásköröknek az 1999/4/EK, a 2000/36/EK, a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv alapján a Bizottságra történt hatályos átruházásnak az EUMSZ 290. cikkéhez való

hozzáigazítására, és adott esetben e hatáskörök hatályának felülvizsgálatára korlátozódik. Mivel továbbra is az a helyzet áll fenn, hogy ezen irányelvek céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket.

- (7) Ezért az 1999/4/EK, a 2000/36/EK, a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Mivel az 1999/4/EK, a 2000/36/EK, a 2001/111/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv módosításai csak a Bizottság hatásköreit érintik, azokat a tagállamoknak nem kell átültetniük,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1999/4/EK irányelv módosításai

A 1999/4/EK irányelv 4. és 5. cikkét el kell hagyni.

2. cikk

A 2000/36/EK irányelv módosításai

A 2000/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

A műszaki fejlődés és a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet C. és D. szakaszának módosítására vonatkozóan.”

2. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

(2) A Bizottság 5. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2013. november 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

3. cikk

A 2001/111/EK irányelv módosításai

A 2001/111/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A műszaki fejlődés és a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 5. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet B. részének módosítására vonatkozóan.”

2. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 4. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2013. november 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 4. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

4. cikk

A 2001/113/EK irányelv módosításai

A 2001/113/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

A műszaki fejlődés és a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletnek és a III. melléklet B. részének módosítására vonatkozóan.”

2. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 5. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2013. november 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

5. cikk

A 2001/114/EK irányelv módosításai

A 2001/114/EK irányelv 5. és 6. cikkét el kell hagyni.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. október 9-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

V. LEŠKEVIČIUS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1022/2013/EU RENDELETE

(2013. október 22.)

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek a 1024/2013/EU tanácsi rendelet értelmében az Európai Központi Bank külön feladatokkal történő megbízása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) 2012. június 29-én az euróövezeti tagállamok állam- és kormányfői felkérték a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat egy, az Európai Központi Bank (EKB) részvételével működő egységes bankfelügyeleti mechanizmusról. 2012. június 29-i következtetéseiben az Európai Tanács felkérte elnökét, hogy a Bizottság, az eurócsoporthoz és az EKB elnökeivel szorosan együttműködve dolgozza ki a valódi gazdasági és monetáris unió megvalósításának konkrét, határidőket is tartalmazó ütemtervét, amely a pénzügyi szolgáltatások belső piaca egységességének és integritásának megőrzésére vonatkozó konkrét javaslatokat tartalmaz.
- (2) Az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása az első lépés egy európai bankunió megvalósítása felé, amely bankunió a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó valóban egységes szabálykönyvön, valamint új betétbiztosítási és szanálási keretrendszeren alapul.

(3) Egy egységes felügyeleti mechanizmus kialakítása érdekében a 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ külön feladatokat ruház az EKB-ra az euróövezeti tagállamokban működő hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban, és lehetővé teszi más tagállamok számára, hogy szoros együttműködést alakítsanak ki az EKB-val.

(4) A bankfelügyeleti feladatoknak az egyes tagállamok hitelintézetei tekintetében az EKB-ra történő átruházása semmilyen módon nem akadályozhatja a pénzügyi szolgáltatások belső piacának működését. Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBH) ezért megtartja szerepét és megőrzi jelenlegi hatásköreit és feladatait: továbbra is az EBH-nak kell kidolgoznia az összes tagállamra alkalmazandó egységes szabálykönyvet és hozzá kell járulnia annak következetes végrehajtásához, illetve erősítenie kell a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját az egész Unióban.

(5) Alapvető fontossággal bír, hogy a bankunió keretében demokratikus elszámoltathatósági mechanizmusok álljanak rendelkezésre.

(6) Az EKB-nak a rábízott feladatok végzésekor, valamint megfelelően figyelembe véve a hitelintézetek biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló kiemelt célkitűzést, kellően figyelembe kell vennie a hitelintézetek, méretük és üzleti modelljeik sokféleségét, valamint az európai bankágazat sokszínűségéből eredő rendszerszintű hasznokat.

(7) A bevált felügyeleti gyakorlatok belső piacon történő előmozdítása érdekében rendkívül fontos, hogy az egységes szabálykönyv mellett legyen egy európai felügyeleti kézikönyv is a pénzügyi intézmények felügyeletéről, amelyet az EBH a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal konzultációt folytatva állít össze. A felügyeleti kézikönyv az alapvető nemzetközi és uniós alapelvek betartása érdekében meghatározza az egész Unióban bevált gyakorlatokat a felügyeleti módszertan és eljárások tekintetében. A kézikönyv nem öltheti jogilag kötelező erejű aktusok formáját, és nem korlátozhatja a mérlegelésen alapuló felügyeletet. A kézikönyv tárgyalnia kell az EBH feladatkörébe tartozó valamennyi kérdést, beleértve a fogyasztóvédelem és a pénzmosás elleni küzdelem vonatkozásait is. Számítási módokat és módszertanokat

⁽¹⁾ HL C 30., 2013.2.1., 6. o.

⁽²⁾ HL C 11., 2013.1.15., 34. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. október 15-i határozata.

⁽⁴⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (Lásd e Hivatalos Lap 63. oldalát).

⁽⁵⁾ OJ L 331., 2010.12.15., 12. o.

kell tartalmaznia a kockázattértékelés, a korai figyelmeztető jelek és a felügyeleti fellépés kritériumainak vonatkozásában. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak alkalmazniuk kell a kézikönyvet. A kézikönyv használatát fontos elemnek kell tekinteni a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának értékelésekor, valamint az 1093/2010/EU rendeletben említett partneri felülvizsgálatok során.

- (8) Az EBH számára lehetővé kell tenni, hogy az 1093/2010/EU rendeletnek megfelelően tájékoztatást kérjen a pénzügyi intézményektől minden olyan információval kapcsolatban, amelyhez a pénzügyi intézmények jogszerűen hozzáférnek, beleértve az adott pénzügyi intézmények által bizonyos tevékenységek végzéséért díjazásban részesített személyek birtokában levő információkat, az adott pénzügyi intézmény számára külső könyvvizsgálók által végzett ellenőrzéseket, valamint releváns dokumentumok, könyvek és nyilvántartások másolatát is.
- (9) Az EBH tájékoztatás iránti kérelmét megfelelően indokolni és magyarázni kell. Az azzal kapcsolatos kifogásokat, hogy egy adott tájékoztatásra irányuló kérelem nincs összhangban az 1093/2010/EU rendelettel, az irányadó eljárások keretében kell előterjeszteni. A kifogás előterjesztése nem mentesíti a kérelemmel információadásra felhívott címzettet a kért információ megadása alól. Az Európai Unió működéséről szóló szerződésben rögzített eljárásoknak megfelelően az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel annak eldöntésében, hogy az EBH egy adott tájékoztatásra irányuló kérelme összhangban van-e az említett rendelettel.
- (10) Biztosítani kell a belső piacot és az Unión belüli kohéziót, és ebben az összefüggésben körültekintően kell mérlegelni egyes szempontokat, például az EBH-n belüli irányítási és szavazási szabályokat, és szavatolni kell az a 1024/2013/EU rendelettel létrehozott egységes felügyeleti mechanizmusban (SSM) részt vevő és a többi tagállam közötti egyenlő bánásmódot.
- (11) Figyelembe véve, hogy az EBH létrehozásának célja – amely intézmény munkájában valamennyi tagállam egyenlő jogokkal vesz részt – az egységes szabálykönyv kialakítása és az annak következetes végrehajtásához való hozzájárulás, továbbá az Unión belüli felügyeleti gyakorlatok egységességének biztosítása volt, valamint azt, hogy az EKB vezető szereppel bír az SSM-ben, az EBH-t megfelelő eszközökkel kell ellátni, amelyek lehetővé teszik, hogy hatékonyan végrehajtsa a belső piac integritását érintő, rá bízott feladatait.
- (12) A 1024/2013/EU rendelet által az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatokra tekintettel biztosítani kell, hogy az EBH az EKB vonatkozásában ugyanúgy elláthassa feladatait, mint más hatáskörrel rendelkező hatóságok vonatkozásában. Így különösen annak érdekében, hogy a meglévő vitarendezési mechanizmusok és vészhelyzeti eljárások továbbra is eredményesen működjenek, azokat megfelelően ki kell igazítani.
- (13) Az EBH-t – annak érdekében, hogy vészhelyzetekben be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozója, ideértve a felszólalás és az egyéb véleménynyilvánítás jogát.
- (14) Annak biztosítása érdekében, hogy minden tagállam érdekét megfelelően figyelembe vegyék, és hogy biztosítható legyen az EBH-nak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának fenntartása és elmélyítése érdekében kifejtett megfelelő működése, ki kell igazítani a felügyeleti tanácsán belüli szavazási szabályokat.
- (15) Az uniós jog megsértésével és a vitarendezéssel kapcsolatos határozatokat a felügyeleti tanács szavazásra jogosult olyan tagjaiból álló, a felügyeleti tanács által kinevezett független munkacsoportnak kell megvizsgálnia, akik esetében nem áll fenn összeférhetlenség. A munkacsoport által a felügyeleti tanácsnak elfogadásra javasolt határozatokat a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével – amely egyszerű többségnek magában kell foglalnia az SSM-ben részt vevő tagállamok (a továbbiakban: részt vevő tagállamok) hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok (a továbbiakban: részt nem vevő tagállamok) hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét – kell elfogadni.
- (16) A vészhelyzeti intézkedésekre vonatkozó határozatokat a felügyeleti tanács egyszerű többségével kell elfogadni, amely egyszerű többségnek magában kell foglalnia a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét, valamint a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét.
- (17) Az 1093/2010/EU rendelet 10–16. cikkében meghatározott intézkedésekkel kapcsolatos határozatokat és az ugyanazon rendelet 9. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése és VI. fejezete értelmében elfogadott intézkedéseket és határozatokat a felügyeleti tanács minősített többségével kell elfogadni, amely minősített többségnek magában kell foglalnia legalább a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, valamint a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét.
- (18) Az EBH-nak ki kell alakítania a munkacsoport eljárási szabályzatát, amely biztosítja a munkacsoport függetlenségét és objektivitását.
- (19) Az igazgatótanácsnak kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie, és biztosítani kell a részt nem vevő tagállamok megfelelő képviselését.

- (20) Az EBH belső testületei és bizottságai tagjainak kinevezésénél biztosítani kell a tagállamok közötti földrajzi egyensúlyt.
- (21) Az EBH megfelelő működését és valamennyi tagállam megfelelő képviselését biztosítandó, a szavazási szabályokat, az igazgatótanács és a független munkacsoport összetételét ellenőrizni kell. Ezeket megfelelő időszak elteltével, a tapasztalatokat és a fejleményeket figyelembe véve felül kell vizsgálni.
- (22) Egyetlen tagállam vagy tagállamcsoport sem lehet sem közvetlenül, sem közvetve megkülönböztetés tárgya pénzügyi szolgáltatások nyújtásának helyszínéeként.
- (23) Az EBH számára biztosítani kell az ahhoz szükséges megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat, hogy megfelelően el tudja látni az e rendelet szerinti többletfeladatait. Az 1093/2010/EU rendelet 63. és 64. cikkében meghatározottak szerint a költségvetésének kidolgozására, végrehajtására és ellenőrzésére szolgáló eljárás során megfelelően figyelembe kell venni ezeket a többletfeladatokat. Az EBH-nak biztosítania kell a legmagasabb szintű hatékonyságot.
- (24) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a prudenciális szabályozás és felügyelet magas szinten hatékony és következetes biztosítását valamennyi tagállamban, a pénzügyi szolgáltatások belső piaca integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (25) Az 1093/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban a 94/19/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv, az 1781/2006/EK rendelet, a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*),

a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**), továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra – a 2002/65/EK irányelv, a 2005/60/EK irányelv, a 2007/64/EK irányelv és a 2009/110/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság a 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek (***) is megfelelően jár el;

(*) HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

(**) HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

(***) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.)”

- b) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság hozzájárul a (2) bekezdésben említett jogi aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, elősegíti a felügyeleti konvergenciát, véleményeket készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint közgazdasági piacelemzéseket készít abból a célból, hogy hozzájáruljon a Hatóság céljainak eléréséhez.”;

- c) az (5) bekezdés negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetésmentes módon és kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el.”;

2. A 2. cikk (2) bekezdése f) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„f) az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok – beleértve az Európai Központi Bankot is a 1024/2013/EU rendelet –, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet értelmében rá ruházott feladatok tekintetében.”;

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé. Az Európai Központi Bank elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé a 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott felügyeleti feladatkörök gyakorlása tekintetében a rendeletnek megfelelően.”;

4. a 4. cikk 2. pontjának i) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok, ideértve a(z) 1024/2013/EU rendelet által ráruházott feladatokkal kapcsolatos ügyek tekintetében az Európai Központi Bankot, valamint a 2007/64/EK irányelv szerinti és a 2009/110/EK irányelvben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok.”;

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen az uniós intézmények számára nyújtott vélemények, és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokon alapuló iránymutatások, ajánlások, szabályozás-technikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, valamint más intézkedések kidolgozása révén;

aa) többek között a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével egy egész Unióra érvényes európai felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amely meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat a módszertan és az eljárások vonatkozásában;”;

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) előmozdítja a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és felelősségi körök átruházását;”

iii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) támogatja a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, a rendszerszintű kockázat nyomon követését, értékelését és mérését, a rendezési és szanalási tervek kidolgozását és koordinálását, magas szintű védelmet nyújtva az Unió egész területén a betétesek és a befektetők számára, továbbá hozzájárulva a fizetéképtelen pénzügyi intézmények szanalására irányuló mechanizmusok és a megfelelő finanszírozási eszközök iránti igény felmérésének kidolgozásához, annak érdekében, hogy a 21–26. cikkel összhangban erősítse a rendszerszintű kockázatokat magukban hordozó határokon átnyúló intézmények válságkezelésében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok együttműködését;”;

iv. az l) pontot el kell hagyni;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Hatóság az e rendelet szerinti feladatai ellátása során:

a) minden rendelkezésre álló hatáskörét felhasználja; valamint

b) megfelelően szem előtt tartva a hitelintézetek biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló kiemelkedő célt, kellőképp figyelembe veszi a hitelintézetek különböző fajtáinak, valamint üzleti modelljeinek és méretének sokféleségét.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság megfelelő figyelmet fordít a helyes szabályozás elvére, többek között az e rendelettel összhangban elvégzett költség-haszon elemzés eredményeire.”;

6. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szervezetén belül létrehozhat egy pénzügyi innovációs bizottságot, amely összefog valamennyi releváns hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságot, annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanácsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni.”;

- b) az (5) bekezdés negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, a betiltás vagy korlátozás elfogadásának megkönnyítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.”;

7. A 18. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti, és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

A Hatóságot – annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozására.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a Tanács a (2) bekezdés szerinti határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását komolyan veszélyeztető káros fejleményekre való reagálás céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyekben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdése szerinti jogszabályokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok megfeleljenek az említett jogszabályokban meghatározott követelményeknek.”;

8. A 19. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben, a Hatóság egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére

az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.”;

9. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

A felügyeleti felülvizsgálati folyamatok konvergenciája

A Hatóság hatáskörén belül eljárva a 2013/36/EU irányelvvel összhangban támogatja a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat konvergenciáját, hogy szigorú felügyeleti standardok jöjjenek létre az Unión belül.”;

10. A 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörén belül eljárva támogatja az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzését és nyomon követését, valamint az uniós jog minden felügyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazásának elősegítését. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzete részt vehet a felügyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumok következetes működésének biztosítása érdekében az Unióban működő határokon átnyúló intézmények esetében, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot, és adott esetben kollégiumi ülést hív össze.”;

11. A 22. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Hatóság legalább évente dönt arról, hogy el kell-e végezni a pénzügyi intézmények ellenállóképességének egész Unióra kiterjedő értékelését a 32. cikk szerint, és döntésének indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Amennyiben ilyen egész Unióra kiterjedő értékelés készül, és a Hatóság azt megfelelőnek ítéli, közzéteszi az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredményeket.”;

12. A 25. cikk (1) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(1) A Hatóság hozzájárul és aktívan részt vesz a pénzügyi intézmények hatékony, koherens és naprakész helyreállítási és szanalási terveinek kidolgozásában és koordinálásában. Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban foglaltak szerint adott esetben a Hatóság segítséget nyújt az elégtelenségek rendszerszintű hatásának legkisebbre szorítása érdekében a vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásában.”;

13. A 27. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(2) A Hatóság elemzést készít a finanszírozási mechanizmusok egy olyan egységes, szilárd és hiteles rendszerének szükségességéről, amely koordinált válságkezelési intézkedéscsomaghoz kapcsolt megfelelő finanszírozási eszközökkel rendelkezik.”;

14. A 29. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság többek között a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével egy egész Unióra érvényes egységes felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen. Az európai felügyeleti kézikönyv meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat a módszertan és az eljárások vonatkozásában.”;

15. A 30. cikk (3) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(3) A partneri felülvizsgálatok alapján a Hatóság a 16. cikkben foglaltakkal összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban törekednek ezen iránymutatások és ajánlások betartására. A Hatóság a szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálatok eredményét, és a feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú standardok és gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(3a) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak minden esetben, ha a partneri felülvizsgálat vagy a feladatainak ellátása során beszerzett más információk azt mutatják, hogy jogalkalmazási kezdeményezés szükséges a prudenciális szabályok további harmonizációjának biztosításához.”;

16. a 31. cikkben a második albekezdés a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása és adott esetben megbízhatóságának ellenőrzése.”;

b) a d), e) és f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az ERKT, a Tanács és a Bizottság haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;

e) valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedéseinek koordinálása érdekében;

f) az intézmények jogszabályból eredő jelentéstételi kötelezettségéből származó, a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a 21. és a 35. cikkel összhangban kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.”;

17. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az ERKT-vel együttműködve az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott ellenállóképességének felmérése. E céloknak megfelelően kialakítja az alábbiakat:

a) közös módszertan annak értékelésére, hogy a különböző gazdasági forgatókönyvek milyen hatást gyakorolnak az intézmény pénzügyi helyzetére;

b) egységes megközelítés a pénzügyi intézmények ellenállóképességére vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére;

c) közös módszertan az egyes termékek és a forgalmazási folyamatok által az intézményre gyakorolt hatások értékelésére; valamint

d) közös módszertan az eszközértékelésre, szükség szerint a stresszteszt céljára.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A pénzügyi intézmények ellenállóképességének egész Unióra kiterjedő értékelésének e cikk szerinti lefolytatásához a Hatóság a 35. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint közvetlenül információkat kérhet e pénzügyi intézményektől. Előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak célzott felülvizsgálatok elvégzését is. A módszerek, gyakorlatok és eredmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében a 21. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet e helyszíni vizsgálatokon.

(3b) A Hatóság előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy felhívják a pénzügyi intézményeket arra, hogy a (3a) bekezdés szerint szolgáltatandó információt vessék alá független ellenőrzésnek.”;

18. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság kérelmére a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges, meghatározott formátumban feltüntetett összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz. A tájékoztatásnak pontosnak, koherensnek, teljes körűnek és időszerűnek kell lennie.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell eljuttatni.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérelmére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és e rendelet 70. cikkében megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átad minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.”;

b) a (6) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ha nem érhető el teljes körű vagy pontos információ vagy az (1)–(5) bekezdések alapján nem

bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal tájékoztatást kérhet közvetlenül:

- a) az érintett pénzügyi intézményektől,
- b) holdingtársaságoktól vagy egy érintett pénzügyi intézmény fiókjaitól,
- c) egy pénzügyi csoporton vagy konglomerátumon belüli, szabályozás alá nem tartozó operatív szervezetektől, amelyek az érintett pénzügyi intézmények pénzügyi tevékenységei vonatkozásában jelentősek.

A kérelmek címzettjei haladéktalanul és indokolatlan késlekedés nélkül megadják a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Amennyiben a (6) bekezdés szerinti kérelmek címzettjei nem adnak haladéktalanul világos, pontos, és teljes körű információkat, a Hatóság tájékoztatja adott esetben az Európai Központi Bankot és az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amelyek a nemzeti jogra is figyelemmel együttműködnek a Hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy teljes körűen hozzá lehessen férni minden olyan információhoz és kapcsolódó dokumentumhoz, könyvhöz vagy nyilván tartáshoz, amelyekhez a címzettek jogszerűen hozzáférnek az információ ellenőrzése érdekében.”;

19. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) A (4) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a Hatóság egy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia a Tanács és az ERKT számára. Az ERKT-nek az 1092/2010/EU rendelet 19. cikke (5) bekezdésének megfelelően tájékoztatnia kell erről az Európai Parlamentet.”;

b) Az (5) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóság a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját, amikor az 1092/2010/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésével összhangban tájékoztatja a Tanácsot és az ERKT-t az EKRT ajánlása nyomán hozott válaszintézkedésekről, és tájékoztatja a Bizottságot is.”;

20. A 37. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A banki érdekképviselői csoport – szükség szerint – saját kezdeményezésére, de legalább évente négyszer ülésezik.”;

- b) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – a 70. cikkben meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít a banki érdekképviselői csoport számára. A megfelelő ellentételezést biztosítani kell a banki érdekképviselői csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Az ellentételezés legalább egyenértékű a tisztviselőkre a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (*) meghatározott, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (Személyzeti Szabályzat) V. címének 2. szakasza szerint vonatkozó megtérítési mértékkel. A banki érdekképviselői csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. A banki érdekképviselői csoport tagjainak megbízatása két és fél éves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.”;

(*) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.”;

21. A 40. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A nem egyedi pénzügyi intézményekről szóló vitákban – amint arról a 44. cikk (4) bekezdése rendelkezik – az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjét elkísérheti az Európai Központi Bank másik, a központi bankok feladatai terén szakértelemmel rendelkező képviselője.”;

22. A 41. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A 17. cikk céljára a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze, amely a felügyeleti tanács elnökéből és hat olyan tagjából áll, akik nem lehetnek az uniós jogot feltételezhetően megsértő hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és akiknek semmilyen érdekük nem fűződik az ügyhöz és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag amellet szavaz.

(2) A 19. cikk alkalmazásában a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze, amely a felügyeleti tanács elnökéből és hat olyan tagjából áll, akik nem lehetnek a vitában érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állnak közvetlen kapcsolatban az hatáskörrel rendelkező érintett hatóságokkal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag amellet szavaz.

(3) Az e cikkben említett munkacsoportok javaslatot tesznek a felügyeleti tanács által a 17. vagy 19. cikk értelmében véglegesen elfogadandó határozatokra.

(4) A felügyeleti tanács elfogadja az e cikkben említett munkacsoportok eljárási szabályzatát”;

23. A 42. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első és a második bekezdés nem érinti a 1024/2013/EU rendelet által az Európai Központi Bankra ruházott feladatokat.”;

24. A 44. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések esetében, valamint a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében és a VI. fejezet értelmében elfogadott intézkedések és határozatok esetében a felügyeleti tanács tagjainak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdése, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 3. cikke szerinti minősített többségével kell meghoznia határozatait, amelynek magában kell foglalnia legalább azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, amely tagállamok az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti részt vevő tagállamok (a továbbiakban: részt vevő tagállamok), valamint azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, amely tagállamok a 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti részt nem vevő tagállamok (a továbbiakban: részt nem vevő tagállamok).

A 17. és a 19. cikket érintő határozatok esetében a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai egyszerű többséggel fogadják el, amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, valamint a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét.

A harmadik albekezdéstől eltérve, attól az időponttól kezdve, amikor a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó szavazati joggal rendelkező tagok száma négy vagy annál kevesebb, a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni, amelyhez legalább a nem részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egy szavazata tartozik.

Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A munkacsoportnak a 41. cikk (2) bekezdése szerinti összetétele tekintetében a felügyeleti tanács konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése alapján elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a felügyeleti tanácsnak a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével – amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét és a részt nem vevő

tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét – kell meghoznia határozatait.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – az elnök, az ügyvezető igazgató és az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselője kivételével – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok másképp rendelkeznek.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali eljárása hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.”;

25. A 45. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évig tart. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi. Az igazgatótanács legalább két tagja nem részt vevő tagállamok képviselője. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.”;

26. A 47. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az igazgatótanács fogadja el a Hatóság személyzet-politikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – a Személyzeti Szabályzat végrehajtásához szükséges intézkedéseket.”;

27. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„52a. cikk

Kiadások

Az ügyvezető igazgató nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

29. A 63. cikk (7) bekezdését el kell hagyni;

30. A 81. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdését illetően a Bizottság a piaci fejleményeket, a belső piac stabilitását és az Unió egészének kohézióját figyelembe véve éves értékelési jelentést készít arról, hogy megfelelően bízták-e meg a Hatóságot további felügyeleti hatáskörökkel e téren.”;

31. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„81a. cikk

A szavazási szabályok felülvizsgálata

Amikor a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok száma eléri a négyet, a Bizottság felülvizsgálja a 41. és a

44. cikkben ismertetett szavazási szabályok működését, és azokról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak, figyelembe véve a rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat.”.

2. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet 81. cikkének sérelme nélkül a Bizottság 2015. december 31-ig jelentést tesz közzé e rendelet rendelkezéseinek az alábbiakkal kapcsolatos alkalmazásáról:

a) az igazgatótanács összetétele; valamint

b) az 1093/2010/EU rendelet 41. cikkében említett független munkacsoportok összetétele, amelyek előkészítik az említett rendelet 17. és 19. cikke céljára hozandó határozatokat.

A jelentés figyelembe veszi különösen a részt vevő tagállamok számában bekövetkező változásokat, és megvizsgálja, hogy e fejlemények fényében szükséges-e e rendelkezések további módosítása annak biztosításához, hogy az EBH határozatai továbbra is a pénzügyi szolgáltatások belső piacának fenntartásával és megszilárdításával kapcsolatos érdeket szolgálják.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. október 22-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
V. LEŠKEVIČIUS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1023/2013/EU, EURATOM RENDELETE

(2013. október 22.)

az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 336. cikkére,

tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvre és különösen annak 12. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottságnak a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Bíróság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Számvevőszék véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Uniónak és több mint 50 intézményének és ügynökségének továbbra is magas színvonalú európai közszolgálattal kell rendelkeznie, ami lehetővé teszi, hogy megvalósítsa célkitűzéseit, végrehajtsa szakpolitikáit és tevékenységeit, valamint a Szerződéseknek megfelelően a lehető legmagasabb színvonalon lássa el feladatait, hogy megfeleljen mindazon külső és belső kihívásoknak, amelyekkel a jövőben szembesülni fog, továbbá szolgálja az Unió polgárait.
- (2) Következésképpen keretet kell biztosítani a magasan képzett, több nyelven beszélő, a tagállamok állampolgárai közül földrajzi szempontból a lehető legszélesebb körből

válogatott, és a lehető legmagasabb szakmai színvonalon teljesítő, független személyzet vonzásához, felvételéhez és állományban tartásához, kellően figyelembe véve a nemek egyensúlyát, és e személyzet számára lehetővé kell tenni, hogy feladatait a lehető leghatékonyabban és legeredményesebben lássa el. E tekintetben át kell hidalni az egyes tagállamokból származó tisztviselők vagy alkalmazottak felvételével kapcsolatosan az intézmények által tapasztalt jelenlegi nehézségeket.

- (3) Tekintettel az európai közszolgálatban dolgozók létszámának az Unió célkitűzéseihez és népszerűségéhez viszonyított mértékére, az uniós intézmények és ügynökségek személyzeti létszámának csökkentése nem gyengítheti azok feladatainak, kötelezettségeinek és funkcióinak a Szerződésekben foglalt kötelezettségek és jogkörök értelmében történő teljesítését. Ezzel kapcsolatban az általuk foglalkoztatott személyi állomány összes kategóriája tekintetében szükség van az egyes intézmények és ügynökségek személyzeti kiadásainak átláthatóságára.
- (4) Az uniós közszolgálatnak a legmagasabb szakmai etikai elvárások szerint kell működnie, és mindig függetlennek kell maradnia. Ennek érdekében a személyzeti szabályzat ⁽⁴⁾ jogokat és kötelezettségeket rögzítő II. címét még egyértelműbbé kell tenni. Amennyiben bármely tisztviselő vagy volt tisztviselő ezeknek a kötelezettségeknek nem tesz eleget, ellene fegyelmi eljárás indítható.
- (5) Az európai közszolgálat értékéhez kulturális és nyelvi sokszínűsége is hozzájárul, amely csak akkor biztosítható, ha garantált a megfelelő egyensúly a tisztviselők nemzeti hovatartozása tekintetében. A személyzeti felvételi és kinevezési eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a személyzet alkalmazására a lehető legszélesebb földrajzi alapon kerüljön sor az Európai Unió valamennyi tagállamának állampolgárai közül, anélkül azonban, hogy bármelyik tagállam állampolgárai számára álláshelyek lennének fenntartva. Ebből a célból és az objektív körülmények által nem igazolt – a tisztviselők nemzeti hovatartozás szerinti megoszlása tekintetében esetlegesen jelentős – egyensúlyhiányok kiküszöbölése érdekében az egyes intézmények számára lehetőséget kell biztosítani indokolt és megfelelő intézkedések elfogadására. Ezen intézkedések semmilyen körülmények között nem vezethetnek az érdemen alapuló kiválasztástól eltérő felvételi követelményekhez. A Bizottság két évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a megfelelő intézkedések intézmények általi végrehajtásáról.

⁽¹⁾ 2012. március 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 205., 2012.7.12., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. július 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. október 10-i határozata.

⁽⁴⁾ A Tanács 259/68/EGK, Euratom, ESZAK 1968. február 29-i rendeletében (HL L 56., 1968.3.4., 1. o.) megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata.

- (6) Annak megkönnyítése érdekében, hogy a személyzeti felvétel a lehető legszélesebb földrajzi alapon történjen, az intézmények igyekeznek támogatni az alkalmazottak gyermekeinek többnyelvű és multikulturális oktatását. Kívánatos, hogy az Unió hozzájárulása az Európai Iskolák finanszírozásához – amelyet a költségvetési hatóság határoz meg a vonatkozó szabályokkal összhangban – az Unió költségvetésének terhére történjen. Amennyiben az intézmények működése ezt megkívánja, a Bizottság számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy kérhesse az illetékes hatóságoktól helyszín kijelölését új Európai Iskola számára.
- (7) A távolabbi cél a humán erőforrás-igazgatás optimalizálása egy olyan európai közszolgálatban, amelyet kiválóság, szakértelem, függetlenség, lojalitás, pártatlanság és stabilitás, továbbá kulturális és nyelvi sokszínűség, valamint vonzó munkakörülmények jellemeznek.
- (8) A tisztviselők kilenc hónapos próbaidőt teljesítenek. Egy tisztviselő véglegesítéséhez a kinevezésre jogosult hatóságnak figyelembe kell vennie a próbaidőről szóló, a próbaidő végén készített jelentést és a próbaidős tisztviselőnek a személyzeti szabályzatban foglalt kötelezettségei tekintetében tanúsított magatartását is. A próbaidős tisztviselőről a próbaidő alatt bármikor készíthető értékelő jelentés, ha munkája nyilvánvalóan nem megfelelő. Ellenkező esetben értékelő jelentést csak a próbaidő végén kell készíteni.
- (9) Annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak vásárlóereje a tagállamok központi kormányzatában dolgozó nemzeti köztisztviselőkével párhuzamosan alakuljon, fenn kell tartani a fizetések többéves naprakésszé tételi mechanizmusának – ismert nevén: „a módszer” – elvét, 2023-ig biztosítva annak alkalmazását, 2022 elejére egy felülvizsgálat előírásával, miközben rendelkezni kell a módszer ideiglenes meghosszabbítására szolgáló mechanizmusról is. Továbbá a módszer alkalmazásából eredő múltbeli nehézségek orvoslása érdekében rendelkezni kell egy olyan módszerről, amely évente automatikusan lehetővé teszi minden illetmény, nyugdíj és juttatás naprakésszé tételét, beleértve a válságok esetén automatikusan alkalmazandó záradékot is. Ebből a célból a személyzeti szabályzatban és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekben szereplő megfelelő összegeket referenciaösszegnek kell tekinteni, amelyeket rendszeresen és automatikusan naprakésszé tesznek. A naprakésszé tett összegeket a Bizottság tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában*. Ezt a naprakésszé tételi mechanizmust ugyanúgy kell alkalmazni minden egyéb olyan esetben, amelyben a naprakésszé tétel elő van írva.
- (10) Fontos biztosítani a díjazás és a nyugdíjak naprakésszé tételére szolgáló statisztikai adatok minőségét. A nemzeti statisztikai intézeteknek és egyéb megfelelő tagállami hatóságoknak a pártatlanság elvével összhangban nemzeti szinten az adatokat kell gyűjteniük, és azokat továbbítaniuk kell az Eurostat számára.
- (11) A módszer alkalmazásából az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai számára adódó potenciális előnyöket egy speciális „adó” rendszerének újbóli bevezetésével kell kiegyensúlyozni. A módszerhez hasonlóan ennek a szolidaritási adónak az alkalmazása ideiglenesen meghosszabbítható. A jelen körülmények között helyénvalónak tűnik a szolidaritási adót a 2004-től 2012-ig alkalmazott speciális adó szintjéhez képest emelni és progresszívebb mértéket megállapítani. Erre az Unió különösen nehéz gazdasági és szociális helyzete és annak szerte az Unióban az államháztartásokra gyakorolt hatásainak figyelembevétele érdekében van szükség. A költségvetések konszolidálásának szükségessége az Unióban már rövid távon is gyors és különleges szolidaritási erőfeszítéseket kíván meg az uniós intézmények személyzete részéről. Egy ilyen szolidaritási adónak ezért az Unió valamennyi tisztviselőjére és egyéb alkalmazottjára vonatkoznia kell 2014. január 1-jétől.
- (12) A többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. február 8-i következtetéseiben az Európai Tanács rámutatott arra, hogy a költségvetések rövid, közép- és hosszú távú konszolidálásának szükségessége megköveteli, hogy minden közigazgatás és azok személyi állománya külön erőfeszítést tegyen a hatékonyság és az eredményesség növelése, valamint a változó gazdasági helyzethez való igazodás érdekében. Ez a felhívás tulajdonképpen megismételte a tisztviselők személyzeti szabályzata és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek módosítására irányuló 2011. évi bizottsági javaslat célját, amely a költség-hatékonyság biztosítására törekedett, elismerve, hogy az Európai Unió előtt álló jelenlegi kihívások különleges erőfeszítést kívánnak minden egyes közigazgatás részéről, illetve személyzetük minden egyes tagjától a hatékonyság javítása, valamint az európai gazdasági és szociális környezet változásaihoz való alkalmazkodás érdekében. Az Európai Tanács továbbá a személyzeti szabályzat reformjának részeként kérte az uniós intézmények minden alkalmazottja díjazásának és nyugdíjának a módszer révén történő kiigazításának két évre való felfüggesztését és a fizetésekre vonatkozó módszer reformjának részeként az – új – szolidaritási adó újbóli bevezetését.
- (13) E következtetésekre való tekintettel és a jövőbeli költségvetési korlátozásokra adott válaszként, valamint bizonyítandó, hogy az európai közszolgálat szolidáris azonos súlyos megszorító intézkedésekkel, amelyeket a tagállamok hoztak a korábban példa nélküli pénzügyi válság és a tagállamokban és az Európai Unió egészében tapasztalható különösen nehéz szociális és gazdasági helyzet következtében, rendelkezni kell a módszer két évre való felfüggesztéséről a tisztviselők minden díjazása, nyugdíja és juttatása tekintetében, és a szolidaritási adót e felfüggesztés ellenére alkalmazni kell.

- (14) A demográfiai változások és az érintett népesség változó korösszetétele miatt emelni kell a nyugdíjkorhatárt, ezt azonban a már szolgálatban álló uniós tisztviselők és egyéb alkalmazottak tekintetében átmeneti intézkedéseknek kell kísérniük. Ezekre az átmeneti intézkedésekre a már szolgálatban álló tisztviselők – akik már befizetéseket eszközöltek az Európai Unió tisztviselőinek fiktív nyugdíjalapjába – szerzett jogainak tiszteletben tartása érdekében van szükség. A nyugdíjkorhatárt is rugalmasabbá kell tenni annak megkönnyítésével, hogy az alkalmazottak 67 éves korukig, illetve kivételes körülmények között és különleges feltételekkel 70 éves korukig önként tovább dolgozhassanak.
- (15) Mivel az Európai Unió nyugdíjalapja biztosításmatematikai egyensúlyban van, és ezt az egyensúlyt rövid- és hosszú távon meg is kell őrizni, a 2014. január 1-je előtt felvett személyzetet kárpótolni kell nyugdíjbefizetéseiért olyan átmeneti intézkedések útján, mint a nyugdíjösszeg kiigazított növekedése a nyugdíjkorhatár elérését követően szerzett szolgálati évek után (barcelonai ösztönző), illetve 60 éves életkor és a törvényes nyugdíjkorhatár között a korai nyugdíjazással járó nyugdíjcsökkenés felének alkalmazása.
- (16) Az általánosan elfogadott biztosításmatematikai gyakorlat szerint a nyugdíjrendszerek egyensúlyának megőrzése céljából a kamatok és az illetménynövekedés tekintetében 20 és 40 év közötti időtartam eredményeit kell alapul venni. A kamatok és az illetménynövekedések mozgóátlagát ezért egy hétéves átmeneti időszakkal harminc évre kell kiterjeszteni.
- (17) A Tanács felkérte a Bizottságot egy tanulmány elkészítésére, illetve megfelelő javaslatok benyújtására a személyzeti szabályzat 5. cikkének (4) bekezdésével, I. mellékletének A. szakaszával és 45. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben abból a célból, hogy egyértelmű kapcsolat legyen a felelőségek és a besorolási fokozat között, és hogy az előléptetésekkel kapcsolatban a felelőségek nagyobb hangsúlyt kapjanak az érdemek vizsgálatakor.
- (18) E felkérésre figyelemmel helyénvaló a magasabb besorolási fokozatokba való előléptetést a munka iránti személyes elhivatottságtól, a képességek és kompetenciák fejlesztésétől, továbbá olyan feladatok ellátásától függővé tenni, amelyek jelentősége indokolja a tisztviselő előléptetését a magasabb besorolási fokozatba.
- (19) Az AD és AST besorolási csoportban az előmeneteli struktúráját úgy kell átalakítani, hogy a legmagasabb besorolási fokozatok korlátozott számú tisztviselő számára legyenek fenntartva, akik a legnagyobb felelőséget viselik. Ezért a tanácsosok csak az AD 12 besorolási fokozatig léphetnek elő, kivéve, ha adott álláshelyekre kerülnek kinevezésre e besorolási fokozat felett, míg az AD 13 és AD 14 besorolási fokozatokat azon személyi állomány számára kell fenntartani, akiknek beosztása jelentős felelősséggel jár. Hasonlóképpen, az AST 9 besorolási tisztviselőket AST 10 besorolásba csak a személyzeti szabályzat 4. cikkében és 29. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban lehet előléptetni.
- (20) Tekintettel az előmeneteli rendszereknek az eltérő mértékű felelősségi körökhöz igazítására az AST besorolási csoport jelenlegi területein, amely egyben az igazgatási kiadások csökkentéséhez való elkerülhetetlen hozzájárulás is, egy új „AST/SC” besorolási csoportot kell létrehozni a titkársági és irodai személyzet számára. Az illetményeknek és előléptetési arányoknak megfelelő összefüggést kell teremteniük a felelősségi szint és a javadalmazás szintje között. Ekképpen meg lehet őrizni az európai közszolgálat stabilitását és átfogó jellegét. A Bizottságnak értékelést és jelentést kell készítenie ezen új besorolási csoport kialakításának hatóköréről és hatásairól, kiemelt figyelmet fordítva a nők helyzetére, hogy biztosítani lehessen a stabil és átfogó jellegű európai közszolgálat fenntartását.
- (21) A következő besorolási fokozatba való előléptetés előtt legalább két évnek az aktuális besorolási fokozatban történő eltöltésére vonatkozó szabály továbbra is érvényben marad annak érdekében, hogy a kiemelkedően teljesítő személyzet gyorsabban léphessen elő. Minden egyes intézménynek biztosítani kell, hogy az emberi erőforrásokra vonatkozó belső politikái éljenek a személyzeti szabályzatban foglalt azon lehetőségekkel, amelyek megfelelő előmenetelt biztosítanak a kiemelkedő képességű és kiemelkedően teljesítő tisztviselők számára.
- (22) Az intézmények lecsökkenő személyzeti létszámának kompenzációja érdekében az intézményekre vonatkozó munkaidőt összhangba kell hozni az Európai Unió egyes tagállamaiban érvényes munkaidővel. Ennek során figyelembe kell venni a tagállamokban a közalkalmazottak tekintetében érvényes munkaidőt. A heti minimális munkaidő bevezetése biztosítani fogja, hogy az intézmények személyzete képes legyen megbirkózni az Európai Unió politikai célkitűzéseiből adódó munkateherrel, ugyanakkor egyben így az Unió közszolgálatában a szolidaritás érdekében harmonizálni fogja a munkafeltételeket.
- (23) A rugalmas munkaidő-beosztás a modern és hatékony közigazgatás elengedhetetlen eleme, amely az intézményekben lehetővé teszi a családbarát munkakörülményeket és a nemek közti megfelelő egyensúlyt. Ezért szükséges erről a személyzeti szabályzatban kifejezetten rendelkezni.

- (24) Az utazási időre, valamint a származási hely és a foglalkoztatás helye közötti utazási költségek éves térítésére vonatkozó szabályokat alkalmazásuk egyszerűbbé és átláthatóbbá tétele érdekében modernizálni és egyszerűsíteni kell, valamint össze kell kapcsolni a külföldi munkavállalói jogállással. Különösképpen: az éves utazási időt hazautazási szabadságnak kell felváltania, amelyet legfeljebb két és fél napra kell korlátozni.
- (25) Hasonlóképp egyszerűsíteni kell a költözési költségek visszatérítésére vonatkozó szabályokat, hogy mind az érintettek, mind az adminisztráció tekintetében csökkenjenek az adminisztratív terhek. Ezért költségplafonokat kell bevezetni, amelyek figyelembe veszik a tisztviselő vagy alkalmazott családi helyzetét, valamint a költözés és az ehhez kapcsolódó biztosítás átlagos költségét.
- (26) A személyzet bizonyos tagjainak rendszeresen kell intézményük más fő munkavégzési helyein kiküldetéseket teljesíteniük. Ezeket a helyzeteket a kiküldetésekre vonatkozó jelenlegi szabályok nem megfelelően veszik figyelembe. Ezért ezeket a szabályokat úgy kell módosítani, hogy ilyen esetekben a szállásköltségeket átalányösszegeként lehessen visszaigényelni.
- (27) Helyénvaló korszerűsíteni a harmadik országokban dolgozó személyzet munkafeltételeit, amelyeket költség-hatékonyabbá kell tenni, ezáltal megtakarításokat elérve. Az éves szabadságra vonatkozó jogosultságokat ki kell igazítani, továbbá rendelkezni kell annak lehetőségéről, hogy a paraméterek szélesebb körét vegyék figyelembe az életkörülmények alapján nyújtott támogatás meghatározásához, a megtakarításokra irányuló általános cél sérelme nélkül. A lakhatási támogatás nyújtásának feltételeit a helyi körülmények megfelelőbb figyelembevételével és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében felül kell vizsgálni.
- (28) Helyénvaló rugalmasabb kereteket biztosítani a szerződéses alkalmazottak foglalkoztatásához. Ezért lehetővé kell tenni az Unió intézményei számára, hogy legfeljebb hatéves időtartamra szerződéses alkalmazottakat foglalkoztassanak feladatuk ellátására tisztviselők vagy ideiglenes alkalmazottak felügyelete alatt. Továbbá, mivel a tisztviselők túlnyomó többségét a jövőben is nyílt versenyvizsgák alapján veszik fel, az intézményeknek jogosultnak kell lenniük belső versenyvizsgákat tartani, amelyek kivételes esetekben és meghatározott feltételek mellett nyitva állnának a szerződéses személyzet előtt is.
- (29) Átmeneti részletes szabályokat kell meghatározni, amelyek lehetővé teszik az új szabályok és intézkedések fokozatos alkalmazását, ugyanakkor nem sérülhetnek a személyzeti szabályzat e módosításainak hatálybalépését megelőzően alkalmazott személyzet szerzett jogai és jogos elvárásai.
- (30) Az uniós nyugdíjrendszer a személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó egyéb személyzethez hasonlóan az ügynökségek személyzetére is vonatkozik. Jelenleg a teljes mértékben önfinanszírozó ügynökségek a munkáltatói járulékot maguk fizetik be a rendszerbe. A költségvetés átláthatósága és a kiegyensúlyozottabb tehermegosztás biztosítása érdekében a részben az Európai Unió általános költségvetéséből finanszírozott ügynökségeknek a munkáltatói járulék azon részét kell fizetniük, amely megfelel az ügynökségnek az Európai Unió általános költségvetéséből származó támogatások nélküli bevétele és az összes bevétele közötti aránynak. Mivel ezen új rendelkezés folytán szükséges lehet az ügynökségek által begyűjtött díjakra vonatkozó megfelelő szabályok kiigazítása, csak 2016. január 1-jétől kezdődő hatállyal kell alkalmazni. Adott esetben a Bizottság javaslatokat nyújt be e szabályok kiigazítására.
- (31) Az egyszerűsítés és a következetes személyzeti politika érdekében a Bizottság által a személyzeti szabályzat végrehajtása érdekében elfogadott szabályoknak analógia útján az ügynökségekre is vonatkozniuk kell. Mindazonáltal annak biztosítása érdekében, hogy az ügynökségek speciális helyzetét szükség esetén figyelembe lehessen venni, az ügynökségeknek jogosultnak kell lenniük a Bizottság engedélyét kérni olyan végrehajtási szabályok elfogadására, amelyek eltérnek a Bizottság által elfogadottaktól, vagy arra, hogy egyáltalán ne alkalmazzák a Bizottság által elfogadott szabályokat.
- (32) Az Európai Unió Bíróságán létre kell hozni és vezetni kell a személyzeti szabályzat végrehajtása érdekében elfogadott valamennyi szabály nyilvántartását. Ez a nyilvántartás, amelyhez minden intézmény, ügynökség és a tagállamok is hozzáférhetnek, átláthatóságot biztosítana, és előmozdítaná a személyzeti szabályzat következetes alkalmazását.
- (33) A végrehajtási szabályok elfogadására vonatkozó szabályok harmonizációja és egyértelműsítése érdekében, tekintettel azok belső és igazgatási jellegére, helyénvaló a vonatkozó döntéshozatali hatásköröket a kinevezésre jogosult és a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházni.
- (34) Figyelemmel az ideiglenes alkalmazottak magas számára az ügynökségeknél, valamint a következetes személyzeti politika meghatározása iránti igényre, szükség van az ideiglenes alkalmazottak körében egy új kategória kialakítására, valamint az e kategóriára vonatkozó speciális szabályok megállapítására.
- (35) A Bizottságnak folytatnia kell a közös betegbiztosítási rendszer költségvetési helyzetének figyelemmel kísérését, és a rendszer strukturális egyensúlyhiánya esetén meg kell tennie minden szükséges lépést.

- (36) Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 15. cikke rendelkezik arról, hogy a tisztviselők és egyéb alkalmazottak bizonyos adatait továbbítani kell a tagállamok kormányainak.
- (37) A személyzeti szabályzatban foglalt célok elérése érdekében a rendelet mellékleteinek módosítása tekintetében a Bizottságra kell átruházni a jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően történő elfogadását, különösen a munkafeltételek bizonyos részletei tekintetében. A Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megfogalmazása során biztosítani kell a megfelelő dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács számára történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő átadását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata a következőképpen módosul:

1. Az 1d. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdésben az „intézmények” szó helyébe az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.
- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában fogyatékossgal élő személy minden olyan személy, aki hosszan tartó fizikai, értelmi, szellemi vagy érzékszervi károsodással él, amely számos egyéb akadállyal együtt korlátozhatja az adott személy teljes, hatékony és másokkal egyenlő társadalmi szerepvállalását. A károsodást a 33. cikkben előírt eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

A fogyatékossgal élő személy akkor felel meg a 28. cikk e) pontjában megállapított feltételeknek, ha – ésszerű alkalmassá tétel után – teljesíteni tudja a munkakör alapvető feladatait.

A munkakör alapvető feladataihoz viszonyítva az „ésszerű alkalmassá tétel”; olyan megfelelő – szükség szerinti – intézkedéseket jelent, amelyek lehetővé teszik a fogyatékossgal élő személy számára a foglalkoztathoz való hozzáférést, az abban való részvételt és előrehaladást, és a képzés elvégzését, kivéve, ha az ilyen intézkedések aránytalanul nagy terhet rónának a munkáltatóra.

Az egyenlő bánásmód elve nem akadályozhatja azt, hogy az intézmények kinevezésre jogosult hatóságai sajátos előnyöket biztosító intézkedéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el a fogyatékossgal élő személyek foglalkoztatásának megkönnyítése érdekében, vagy abból a célból, hogy kiküszöböljék, illetve ellensúlyozzák a szakmai előmenetelükben megmutatkozó hátrányokat.”;

2. Az 1e. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az aktív státuszban lévő tisztviselők hozzáférnek az intézmények által elfogadott szociális jellegű intézkedésekhez, ideértve a munka és a családi élet összeegyeztetését elősegítő egyedi intézkedéseket, és a 9. cikkben említett szociális jóléti szervek által nyújtott szolgáltatásokhoz. A volt tisztviselők a szociális jellegű intézkedésekből korlátozott egyedi intézkedésekhez férhetnek hozzá.”;

3. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó álláshelyeket, a vonatkozó feladatok természetére és fontosságára tekintettel a tanácsosok besorolási csoportjába (a továbbiakban: „AD”), az asszisztensek besorolási csoportjába (a továbbiakban: „AST”), valamint a titkárok és irodai alkalmazottak besorolási csoportjába (a továbbiakban „AST/SC”) kell sorolni.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az AD besorolási csoport tizenkét besorolási fokozatot tartalmaz, amelyek a vezetői, tanácsadói és elemzői, valamint a nyelvi és tudományos feladatoknak felelnek meg. Az AST besorolási csoport tizenegy besorolási fokozatot tartalmaz, amelyek a végrehajtási és technikai feladatoknak felelnek meg. Az AST/SC besorolási csoport hat besorolási fokozatot tartalmaz, amelyek az irodai és titkári feladatoknak felelnek meg.”;

- c) a (3) bekezdés a) pontjában az „AST csoportban” helyébe „az AST besorolási csoportban és az AST/SC besorolási csoportban” lép.

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az álláshely-típusokat tartalmazó táblázatot az I. melléklet A. szakasza tartalmazza. E táblázatra tekintettel minden intézmény kinevezésre jogosult hatósága a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően – részletesebben meghatározhatja az egyes álláshely-típusokhoz kapcsolódó feladatokat és hatásköröket.”;

4. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Az egyes intézményekre vonatkozó költségvetési szakaszokhoz mellékelt létszámterv minden besorolási fokozat és minden besorolási csoport esetében feltünteti az álláshelyek számát.

(2) Ez a terv az érdemeken alapuló előléptetéssel a személyzeti szabályzat 45. cikkében megállapított elvének sérelme nélkül biztosítja, hogy az év január 1-jén minden egyes intézménynél a létszámterv minden besorolási fokozatában a betöltetlen álláshelyek száma megfeleljen a megelőző év január 1-jén az alacsonyabb besorolási fokozatban aktív státuszban lévő tisztviselők száma és az arra a besorolási fokozatra az I. melléklet B. szakaszában megadott tényezők szorzatának. Ezeket az arányszámokat 2014. január 1-jétől ötéves átlag alapján kell alkalmazni.

(3) Az I. melléklet B. szakaszában megállapított arányszámok a 113. cikkben említett jelentés részét képezik.

(4) Az AST/SC besorolási csoportra vonatkozó rendelkezések végrehajtása és a XIII. melléklet 31. cikkében foglalt átmeneti intézkedések, figyelembe véve valamennyi intézményben a titkári és irodai feladatokat ellátó személyzet iránti igény fejlődését, valamint az AST és AST/SC besorolási csoportban az állandó és ideiglenes álláshelyek változásait, a 113. cikkben említett jelentés részét képezik.”;

5. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az (1a) bekezdés sérelme nélkül minden intézményben létre kell hozni:

- egy személyzeti bizottságot, amely a különböző alkalmazási helyek szerinti részlegekbe szerveződhet,
- egy, vagy – ha a tisztviselők száma az alkalmazási helyeken szükségessé teszi – több vegyes bizottságot,
- egy, vagy – ha a tisztviselők száma az alkalmazási helyeken szükségessé teszi – több fegyelmi tanácsot,
- egy vagy – ha a tisztviselők száma az alkalmazási helyeken szükségessé teszi – több, a szakmai alkalmatlansággal foglalkozó tanácsadó vegyes bizottságot,
- szükség esetén egy értékelésekért felelős bizottságot;
- egy rokkantsági bizottságot,

amelyek ellátják az e személyzeti szabályzat által rájuk ruházott feladatokat.”;

b) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) E személyzeti szabályzat egyes rendelkezéseinek végrehajtására két vagy több intézmény számára közös vegyes bizottság hozható létre. Az (1) bekezdés szerinti egyéb bizottságok és a fegyelmi tanács létrehozhatóak két vagy több ügynökség által közös testületekként.”;

c) a (2) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ügynökségek a személyi állományuk összetételének figyelembevétele érdekében a személyzeti bizottságok tagsága tekintetében eltérhetnek a II. melléklet 1. cikkében foglaltaktól. Az ügynökségek határozhatnak úgy, hogy nem neveznek ki helyettes tagokat a vegyes bizottságba vagy a II. melléklet 2. cikkében meghatározott bizottságokba.”;

6. A 10. cikk első bekezdésének második mondatában az „intézmények” szó helyébe az „az intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

7. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A tisztviselő feladatainak ellátása során és magatartásának meghatározásakor kizárólag az Unió érdekeit tartja szem előtt. A tisztviselő az intézményén kívül egyetlen kormánytól, hatóságtól, szervezettől vagy személytől sem kérhet vagy fogadhat el utasításokat. A rábízott feladatokat tárgyilagosan, pártatlanul és az Unióhoz való hűségére vonatkozó kötelezettsége betartásával végzi.

A tisztviselő a kinevezésre jogosult hatóság engedélye nélkül egyetlen kormánytól vagy az intézményén kívüli más helyről sem fogadhat el semmiféle elismerést, kitüntetést, kedvezményt, ajándékot vagy fizetséget, kivéve, ha azzal a kinevezését megelőzően, illetve katonai vagy egyéb állampolgári kötelezettség teljesítése céljából biztosított külön szabadsága során nyújtott szolgálatait ismerik el.

Egy tisztviselő felvétele előtt a kinevezésre jogosult hatóság megvizsgálja, hogy a jelöltnek vannak-e olyan személyes érdekeltségei, amelyek csorbíthatják függetlenségét, vagy hogy fennáll-e bármiféle összeférhetlenség. Ennek érdekében a jelölt külön formanyomtatványon tájékoztatja a kinevezésre jogosult hatóságot bármely fennálló vagy esetlegesen lehetséges összeférhetlenségről. Ilyen esetekben a kinevezésre jogosult hatóság ezt megfelelően indokolt véleményben figyelembe veszi. Szükség esetén a kinevezésre jogosult hatóság megteszi a 11a. cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket.

Ezt a cikket analógia útján alkalmazni kell a személyes okokkal indokolt szabadságról visszatérő tisztviselőkre.”;

8. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A tisztviselő a szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles tisztességes és körültekintő magatartást tanúsítani bizonyos megbízások vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

Az a tisztviselő, aki a szolgálati jogviszony megszűnését követő két évben keresőtevékenységbe kíván kezdeni – függetlenül attól, hogy az jövedelemszerző-e vagy sem –, erről külön formanyomtatványon tájékoztatja intézményét. Amennyiben az említett tevékenység kapcsolódik a tisztviselő által a szolgálati idejének utolsó három évében végzett munkához, és az intézmény jogos érdekeivel való összeütközéshez vezethet, a kinevezésre jogosult hatóság – a szolgálat érdekeire tekintettel – megtilthatja a tisztviselőnek e tevékenység gyakorlását, vagy jóváhagyását általa megfelelőnek ítélt feltételekhez kötheti. A kinevezésre jogosult hatóság a vegyes bizottsággal folytatott konzultációt követően, a tájékoztatástól számított 30 munkanapon belül értesíti az érintettet döntéséről. Amennyiben az említett időszak végéig nem történik ilyen értesítés, ez hallgatóság belegezésnek minősül.

A végrehajtási intézkedésekben meghatározottak szerinti volt vezető tisztviselő esetében a kinevezésre jogosult hatóság a szolgálatból való kilépést követő 12 hónapig elvileg megtiltja, hogy a volt vezető tisztviselő lobbitevékenységet vagy tanácsadást folytasson korábbi intézménye személyzetével kapcsolatban vállalkozása, ügyfelei vagy munkáltatói részére a szolgálatban töltött utolsó három év során a felelőssége alá tartozó ügyek kapcsán.

A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében valamennyi intézmény évente információkat tesz közzé a harmadik bekezdés végrehajtására vonatkozóan, ideértve a vizsgált esetek jegyzékét is.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.);

9. A 18. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tisztviselő által feladatainak ellátása során készített valamennyi írásos anyaggal vagy más munkával kapcsolatos minden jog az Európai Unió tulajdona, amennyiben az

ilyen írásos anyag vagy munka a tevékenységéhez kapcsolódik, vagy amennyiben az ilyen írásos anyag vagy munka az Európai Atomenergia Közösséghez kapcsolódik, e Közösség tulajdona. Az Uniónak, illetve adott esetben az Európai Atomenergia Közösségnek joga van jogi úton megszereznie az ilyen munkák szerzői jogát.”;

10. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

A tisztviselő bírósági eljárás során a kinevezésre jogosult hatóság engedélye nélkül semmilyen alapon nem adhat ki semmilyen olyan információt, amelyről feladataival összefüggésben van tudomása. Az engedély csak akkor tagadható meg, ha az Unió érdekei úgy kívánják, és annak megtagadása nem jár büntetőjogi következményekkel a tisztviselőre nézve. A tisztviselőt ez a kötelezettség a szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is terheli.

Az első bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók azon tisztviselőre vagy volt tisztviselőre, aki az Európai Unió Bírósága vagy valamely intézmény fegyelmi tanácsa előtt tesz tanúvallomást olyan ügyben, amely az Európai Unió alkalmazottját vagy volt alkalmazottját érinti.”;

11. A 21a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a tisztviselő olyan utasításról tájékoztatja feletteseit, amelyet szabálytalannak tart, vagy amelynek teljesítése súlyos következményekkel járhat, ezzel kapcsolatban nem érheti sérelem.”;

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„22c. cikk

A 24. és a 90. cikk értelmében valamennyi intézmény eljárást vezet be a tisztviselők azzal kapcsolatban tett panaszainak kezelésére, hogy a 22a. vagy 22b. cikkben előírt kötelezettségeik teljesítését követően vagy annak következtében milyen módon jártak el velük szemben. Az érintett intézmény biztosítja az ilyen panaszok bizalmas kezelését, a körülmények által indokolt esetben a 90. cikkben meghatározott határidők lejárta előtt is.

Valamennyi intézmény kinevezésért felelős hatósága belső szabályokat állapít meg többek között az alábbiakról:

— tájékoztatás nyújtása a 22a. cikk (1) bekezdésében vagy a 22b. cikkben említett tisztviselők számára az általuk jelentett ügy intézésével kapcsolatban,

— e tisztviselők jogos érdekeinek és magánéletének védelme, valamint

— az e cikk első bekezdésében említett panaszok kezelésére vonatkozó eljárás.”;

13. A 26a. cikkben az „intézmények” szó helyébe az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

14. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A felvétel során arra kell törekedni, hogy az intézmények részére olyan tisztviselők munkáját biztosítsák, akik megfelelnek az alkalmasság, a hatékonyság és a feddhetetlenség legmagasabb követelményeinek, és akiket az Unió tagállamainak állampolgárai közül a lehető legszélesebb földrajzi alapon vettek fel. Semmilyen álláshely sem tartható fenn valamely meghatározott tagállam állampolgárai számára.

Az Unió polgárok egyenlőségének elve lehetővé teszi valamennyi intézmény számára, hogy objektív körülmények által nem igazolt, a tisztviselők nemzetiség szerinti megoszlása tekintetében jelentős egyensúlyhiány észlelése esetében megfelelő intézkedéseket fogadjanak el. Ezeknek a megfelelő intézkedéseknek igazoltnak kell lenniük és nem vezethetnek az érdemen alapuló kiválasztástól eltérő felvételi követelményekhez. Ilyen megfelelő intézkedések elfogadása előtt az intézmény kinevezésre jogosult hatósága a 110. cikkkel összhangban általános rendelkezéseket fogad el e bekezdés végrehajtása céljából.

A Bizottság 2014. január 1-től számított három év elteltével jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a második bekezdés végrehajtásáról.

Annak megkönnyítése érdekében, hogy a személyzeti felvétel a lehető legszélesebb földrajzi alapon történjen, az intézmények igyekeznek támogatni az alkalmazottaik gyermekeinek többnyelvű és multikulturális oktatását.”

15. A 29. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Mielőtt egy intézmény üres álláshelyét betöltené, a kinevezésre jogosult hatóság mérlegeli, hogy:

a) az álláshely betölthető-e az intézményen belüli:

i. áthelyezéssel, vagy

ii. a 45a. cikknek megfelelő kinevezéssel, vagy

iii. előléptetéssel;

b) érkeztek-e áthelyezés iránti kérelmek a többi intézmény azonos besorolási fokozatban lévő tisztviselőitől, és/vagy

c) amennyiben a) és b) pontban említett lehetőségek révén nem lehetett betölteni az üres álláshelyet, figyelembe vegye-e a 30. cikk szerinti alkalmas pályázók jegyzékét, adott esetben tekintetbe véve az alkalmas pályázókra vonatkozóan a III. mellékletben foglalt megfelelő rendelkezéseket, és/vagy

d) tartson-e az intézményen belüli versenyvizsgát, amelyen kizárólag a tisztviselők és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkében meghatározott ideiglenes személyzet vehet részt;

vagy megkezdje-e a vagy képesítéseken, vagy vizsgákon, vagy mind képesítéseken, mind vizsgákon alapuló versenyvizsgára vonatkozó eljárást. A versenyvizsgákra vonatkozó eljárást a III. melléklet állapítja meg.

Az eljárás a jövőbeli személyzeti felvétel számára történő tartalékképzés céljából is megkezdhető.

A kinevezésre jogosult hatóság a d) ponttól eltérően és csak kivételes esetekben határozhat úgy, hogy a tisztviselők túlnyomó többségének nyílt versenyvizsgán alapuló felvétele elvének tiszteletben tartása mellett belső versenyvizsgát rendez az intézmény számára, amelyen az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 3a. és 3b. cikkében meghatározott szerződéses alkalmazottak is részt vehetnek. Az utóbbi személyzeti kategóriára korlátozások vonatkoznak az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 82. cikkének (7) bekezdésében foglalt ezen lehetőség, valamint a szerződéses alkalmazottként általuk végezhető külön feladatok tekintetében.”;

16. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A kinevezésre jogosult hatóság minden versenyvizsgához felvételi bizottságot nevez ki. E bizottság összeállítja az alkalmas pályázók jegyzékét.

A kinevezésre jogosult hatóság dönt arról, hogy e pályázók közül melyeket nevezi ki az üres álláshelyekre.

Ezek a pályázók megfelelő tájékoztatáshoz férnek hozzá az intézmények és ügynökségek által meghirdetett megfelelő álláshelyekkel kapcsolatban.”;

17. A 31. cikkben a (2) bekezdés első albekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 29. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a tisztviselőket csak az SC 1–SC 2, az AST 1–AST 4 besorolási fokozatba vagy az AD 5–AD 8 besorolási fokozatba lehet felvenni.”;

18. A 32. cikk harmadik bekezdésében az „intézmények” szó helyébe az „egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

19. A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

(1) A tisztviselők véglegesítésük előtt kilenc hónapos próbaidőt teljesítenek. Egy tisztviselő véglegesítéséről a (3) bekezdésben említett értékelő jelentés alapján, valamint a kinevezésre jogosult hatóság számára a próbaidős tisztviselő II. címmel összefüggésben tanúsított magatartása kapcsán rendelkezésre álló adatok alapján kell határozni.

Ha a próbaidő során a tisztviselő feladatait betegség, az 58. cikk szerinti szülési szabadság vagy baleset miatt folyamatosan legalább egy hónapig nem tudja ellátni, a kinevezésre jogosult hatóság a tisztviselő próbaidejét a megfelelő időtartammal meghosszabbíthatja. A próbaidő teljes időtartama semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a 15 hónapot.

(2) A próbaidős tisztviselőről a próbaidő alatt bármikor készíthető értékelő jelentés, ha munkája nyilvánvalóan nem megfelelő.

Ezt az értékelő jelentést közölni kell az érintett személlyel, aki jogosult észrevételeit nyolc munkanapon belül írásban benyújtani. Az értékelő jelentést és az észrevételeket a próbaidős tisztviselő közvetlen felettese haladéktalanul továbbítja a kinevezésre jogosult hatóságnak, amely három héten belül beszerzi az értékelésekért felelős vegyes bizottság véleményét a meghozandó intézkedésről. A kinevezésre jogosult hatóság a próbaidős tisztviselőt egy hónapos felmondási idővel a próbaidő lejártá előtt elbocsáthatja, vagy a tisztviselőt a próbaidő fennmaradó időtartamára másik szervezeti egységhez oszthatja be.

(3) Legkésőbb egy hónappal a próbaidő lejártá előtt értékelő jelentést kell készíteni a próbaidős tisztviselőnek a beosztásához tartozó feladatok ellátására való alkalmasságáról, valamint a szolgálati jogviszonyban nyújtott teljesítményéről és tanúsított magatartásáról. Ezt az értékelő jelentést

közölni kell a próbaidős tisztviselővel, aki jogosult észrevételeit nyolc munkanapon belül írásban benyújtani.

Amennyiben az értékelő jelentés a tisztviselő elbocsátására vagy – kivételes esetben – az (1) bekezdéssel összhangban a próbaidő meghosszabbítására vonatkozó ajánlást tartalmaz, az értékelő jelentést és az észrevételeket a próbaidős tisztviselő közvetlen felettese haladéktalanul továbbítja a kinevezésre jogosult hatóságnak, amely három héten belül konzultál az értékelő jelentésekért felelős vegyes bizottsággal a meghozandó intézkedésről.

Azt a próbaidős tisztviselőt, akinek a munkája vagy magatartása nem bizonyult megfelelőnek arra, hogy álláshelyén véglegesítsék, el kell bocsátani.

(4) Az elbocsátott próbaidős tisztviselő – kivéve, ha azonnal újra jövedelemszerző tevékenységbe kezd – háromhavi alapilletménynek megfelelő juttatásban részesül, ha több mint egyéves szolgálatot teljesített; kéthavi alapilletménynek megfelelő juttatásban részesül, ha legalább hat hónapos szolgálatot teljesített, illetve egyhavi alapilletménynek megfelelő juttatásban részesül, ha kevesebb, mint hat hónapos szolgálatot teljesített.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdés nem vonatkozik azon tisztviselőkre, akik próbaidejük vége előtt lemondanak.”;

20. A 35. cikk a következő ponttal egészül ki:

„g) a szolgálat érdekében történő szabadságra küldés;”;

21. A 37. cikk b) pontjának második francia bekezdésében az „intézmények” szó helyébe az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

22. A 40. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 12b. cikk a személyes okokkal indokolt szabadság során is alkalmazandó. A 12b. cikk szerinti engedély tisztviselőnek nem adható olyan foglalkozás-szerűen végzett tevékenység folytatása céljára – függetlenül attól, hogy az jövedelemszerző-e vagy sem –, amely lobbizással vagy intézményének nyújtott tanácsadással jár, illetve az intézmény jogos érdekeivel való összeütközéshez vagy ennek lehetőségéhez vezethet.”;

- b) a (2) bekezdés második albekezdésében a „15 évet” kifejezés helyébe a „12 évet” kifejezés lép.

c) a (2) bekezdés harmadik albekezdése a következőképpen módosul:

i. az ii. pont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. követhesse házastársát – aki szintén az Unió tisztviselője vagy egyéb alkalmazottja –, akinek feladatai ellátásához a szabadságot kérelmező tisztviselő alkalmazásának helyétől akkora távolságra kell berendeznie szokásos tartózkodási helyét, hogy a közös otthonuk e helyen történő kialakítása kényelmetlenséget okozna a szabadságot kérelmező tisztviselőnek feladatai ellátásában; vagy”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„iii. orvosilag igazolt súlyos betegség vagy fogyatékoság esetén gondoskodik házastársáról, lemenő vagy felmenő ági rokonáról, illetve testvéréről.”;

23. A 42a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„42a. cikk

A tisztviselő minden gyermek után hat hónapig terjedő, alapilletmény nélküli szülői szabadságra jogosult, amelyet a gyermek születését vagy örökbefogadását követő első tizenkét év során vehet ki. A szabadság időtartama ennek kétszerese lehet az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai által elfogadott általános végrehajtási rendelkezések szerint egyedülállóként elismert szülők és az intézmény orvosa által elismert fogyatékosággal vagy súlyos betegséggel élő eltartott gyermek szülei esetében. Az egy alkalommal kivett szabadság legrövidebb időtartama egy hónap.

A tisztviselő tagsága a szociális biztonsági rendszerekben a szülői szabadság során folytatódik; a nyugdíjjogosultság szerzését, az eltartott gyermekek után nyújtott támogatást és az iskoláztatási támogatást fenn kell tartani. A tisztviselő megtartja álláshelyét, és megőrzi jogát a magasabb fizetési fokozatba lépésre és az előléptetésre. A szabadság kivethető teljes munkaidős vagy félmunkaidős szabadságként. Ha a szülői szabadságot a tisztviselő félmunkaidős szabadságként veszi ki, az első bekezdésben előírt maximális időtartam megkétszereződik. A szülői szabadság során a tisztviselő 911,73 EUR havi juttatásra vagy a félmunkaidős szabadság esetén ezen összeg 50 %-ára jogosult, más jövedelemszerző tevékenységet viszont nem folytathat. A szociális biztonsági rendszerhez való, a 72. és 73. cikkben előírt hozzájárulás egészét az intézmény viseli, és azt a tisztviselő alapilletménye alapján kell kiszámítani. A félmunkaidős szabadság

esetében azonban ezt a rendelkezést csak a teljes alapilletmény és az arányosan csökkentett alapilletmény különbségére kell alkalmazni. Az alapilletmény ténylegesen folyósított része tekintetében a tisztviselő hozzájárulását ugyanazon százalékos arányok használatával kell kiszámítani, mintha teljes munkaidős alkalmazásban állna.

A juttatás összege havi 1 215,63 EUR vagy félmunkaidős szabadság esetén ezen összeg 50 %-a az első bekezdésben említett egyedülálló szülők, valamint orvos által elismert fogyatékosággal vagy súlyos betegséggel élő eltartott gyermek szülei esetében és a szülői szabadság első három hónapjában, amennyiben a szabadságot az apa veszi ki a szülési szabadság során, vagy bármelyik szülő közvetlenül a szülési szabadságot követően, vagy az örökbefogadási szabadság során vagy közvetlenül azt követően.

A szülői szabadság további hat hónappal meghosszabbítható; az ezen időszakra eső juttatás a második bekezdésben említett összeg 50 %-ára korlátozódik. Az első bekezdésben említett egyedülálló szülők esetében a szülői szabadság további tizenkét hónappal meghosszabbítható; az ezen időszakra eső támogatás a harmadik bekezdésben említett összeg 50 %-ára korlátozódik.

Az e cikkben említett összegeket a díjazással megegyező feltételekkel naprakésszé kell tenni.”;

24. A III. cím 2. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„7. Sz a k a s z

A szolgálat érdekében történő szabadságra küldés

42c. cikk

Legkorábban öt évvel azelőtt, hogy a tisztviselő eléri a nyugdíjkorhatárt, a legalább tíz év szolgálati időt letöltött tisztviselőt a kinevezésre jogosult hatóság határozata alapján a szolgálat érdekében szabadságra lehet küldeni az intézményeken belül új kompetenciák megszerzéséhez kapcsolódó szervezeti okokból.

A szolgálat érdekében szabadságra küldött tisztviselők teljes száma az adott évben nem haladhatja meg az előző évben az összes intézményből nyugdíjba vonuló tisztviselők számának 5 %-át. Az így kiszámított teljes számot az egyes intézmények között kell felosztani az előző év december 31-én általuk foglalkoztatott tisztviselők száma alapján. A felosztás eredményét minden intézménynél a legközelebbi egész számra kell felkerekíteni.

Az ilyen szabadságra küldés nem lehet fegyelmi intézkedés.

A szabadság időtartama elvileg megfelel annak az időtartamnak, amely még hátravan addig az időpontig, amikor a tisztviselő eléri a nyugdíjkorhatárt. Kivételes esetekben azonban a kinevezésre jogosult hatóság úgy határozhat, hogy megszünteti a szabadságot, és újra szolgálatba helyezi a tisztviselőt.

Amikor a szolgálat érdekében szabadságra küldött tisztviselő eléri a nyugdíjkorhatárt, automatikusan nyugdíjazni kell.

A szolgálat érdekében történő szabadságra küldésre az alábbi szabályok vonatkoznak:

- a) a tisztviselő által betöltött álláshelyre más tisztviselő nevezhető ki;
- b) a szolgálat érdekében szabadságra küldött tisztviselő nem jogosult a besorolási fokozatán belüli magasabb fizetési fokozatba lépésre vagy előléptetésre.

Az így szabadságra küldött tisztviselő a IV. mellékletnek megfelelően kiszámított juttatásban részesül.

A tisztviselő kérésére a juttatás után járulékot kell fizetni a nyugdíjrendszerbe, amelyet a juttatás alapján kell kiszámítani. Ebben az esetben a szolgálat érdekében szabadságra küldött tisztviselő szolgálati idejét figyelembe kell venni a nyugdíjszerző szolgálati éveknél a VIII. melléklete 2. cikk szerinti kiszámítása során.

A juttatásra korrekciós együttható nem alkalmazható.”;

25. A 43. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„43. cikk

A tisztviselők alkalmasságáról, teljesítményéről és feladataik teljesítése során tanúsított magatartásáról az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai által a 110. cikkel összhangban meghatározott feltételek szerint évente értékelő jelentést kell készíteni. Az értékelő jelentés megállapítja, hogy a tisztviselő teljesítményének szintje kielégítő volt-e vagy sem. Az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatósága megállapítja az értékelési eljárás során fellebbezésre jogosító rendelkezéseket, amely jogot a 90. cikk (2) bekezdésében említett panasz benyújtása előtt kell gyakorolni.

Az AST 5 besorolási fokozattól kezdve az értékelő jelentés kitérhet arra is, hogy a tisztviselő teljesítménye alapján alkalmas-e a tanácsosi funkció betöltésére.

Az értékelő jelentést közölni kell a tisztviselővel. A tisztviselőnek jogában áll az értékelő jelentéssel kapcsolatban bármilyen, általa fontosnak tartott észrevételt tenni.”;

26. A 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

Az a tisztviselő, aki két év szolgálati időt letöltött besorolási fokozatának valamely fizetési fokozatában, automatikusan ugyanazon besorolási fokozat következő fizetési fokozatába lép, kivéve, ha teljesítményét a 43. cikkben említett legutóbbi éves értékelő jelentés nem kielégítőnek értékelte. A tisztviselő legfeljebb négy év elteltével besorolási fokozatának következő fizetési fokozatába lép, kivéve, ha az 51. cikk (1) bekezdésében megállapított eljárás kerül alkalmazásra.

Ha egy tisztviselőt egységvezetővé, igazgatóvá vagy főigazgatóvá neveznek ki ugyanabban a fokozatban, és feltéve, hogy a kinevezését követő első kilenc hónapban feladatait a 43. cikk értelmében kielégítően teljesítette, a kinevezés hatálybalépésekor visszaható hatállyal egy fizetési fokozattal előléptetésre kerül ugyanazon a besorolási fokozaton belül. Ez az előléptetés a havi alapilletményének az egyes besorolási fokozatok első és második fizetési fokozata közötti százalékos aránynak megfelelő növekedéséhez vezet. Ha a növekedés ennél kisebb, vagy a tisztviselő az adott időben besorolási fokozatán belül az utolsó fizetési fokozatba tartozik, következő előléptetése hatálybalépéséig alapilletményét az első és a második fizetési fokozat közötti különbségnek megfelelő mértékben kell megnövelni.”;

27. A 45. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az előléptetésről a 6. cikk (2) bekezdésére figyelemmel a kinevezésre jogosult hatóság határoz. A tisztviselők csak akkor léptethetők elő a következő magasabb besorolási fokozatba, ha az I. melléklet A. szakaszában felsorolt álláshely-típusoknak megfelelő álláshelyet töltenek be, kivéve a 4. cikkben és a 29. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása esetén. Az előléptetés a tisztviselőnek azon besorolási csoport következő magasabb besorolási fokozatába történő kinevezésével történik, amelybe a tisztviselő tartozik. Az előléptetés kizárólag olyan tisztviselők közül választással történhet, akik besorolási fokozatukban minimum két év szolgálati időt töltöttek, az előléptetésre alkalmas tisztviselők érdemei összehasonlításának figyelembevétele után. Az érdemek összehasonlításakor a kinevezésre jogosult hatóság különösen figyelembe veszi a tisztviselőről készült értékelő jelentéseket, a nyelvek használatát feladatai végrehajtása során azon nyelveken kívül, amelyek alapos ismeretét a 28. cikk f) pontjával összhangban bizonyította, és – adott esetben – az általa viselt felelősség szintjét.”;

b) a (2) bekezdés első mondatában az „Európai Unióról szóló szerződés 55. cikkében” kifejezés helyébe az „Európai Unióról szóló szerződés 55. cikkének (1) bekezdésében” kifejezés lép;

c) a (2) bekezdés második mondatában az „intézmények” szó helyébe az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

28. A 45a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdésében az „időszakos értékelések” kifejezés helyébe az „éves értékelő jelentések” kifejezés lép;

b) az (5) bekezdésben az „intézmények” szó helyébe az „egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

29. A 48. cikk harmadik bekezdésében az „AST csoportba tartozó tisztviselők” helyébe „AST és az AST/SC besorolási csoportokba tartozó tisztviselők” lép.

30. Az 50. cikk nyolcadik bekezdésében az „55.” helyébe az „58.” lép.

31. Az 51. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„51. cikk

(1) Minden intézmény kinevezésre jogosult hatósága eljárásokat dolgoz ki az alkalmatlanság eseteinek megfelelő időben és módon történő felismerésére, kezelésére és orvoslására.

Belső rendelkezések elfogadásakor minden intézmény kinevezésre jogosult hatósága tiszteletben tartja az alábbi követelményeket:

a) a három egymást követő, nem kielégítő minősítést tartalmazó, a 43. cikk szerinti éves értékelő jelentés alapján szakmai alkalmassága tekintetében előrehaladást nem mutató tisztviselőt egy fokozattal vissza kell minősíteni. Ha a következő két éves értékelő jelentés még mindig nem kielégítő teljesítményről számol be, a tisztviselőt el kell bocsátani;

b) minden, a tisztviselő visszaminősítésére vagy elbocsátására irányuló javaslat tartalmazza az alapjául szolgáló indokokat, és azt közölni kell az érintett tisztviselővel. A kinevezésre jogosult hatóság javaslatát a 9. cikk (6) bekezdése szerinti tanácsadó vegyes bizottság elé kell utalni.

(2) A tisztviselőnek joga van teljes személyes aktájához hozzáférni, valamint másolatokat készíteni az eljáráshoz kapcsolódó valamennyi dokumentumról. A javaslat kézhezvételétől számítva legalább tizenöt nap, de legfeljebb 30 nap áll rendelkezésére védelme elkészítésére. A tisztviselőt egy általa kiválasztott személy segítheti. A tisztviselő írásbeli észrevételeket nyújthat be. A tisztviselőt meghallgatja a tanácsadó vegyes bizottság. A tisztviselő tanúkat is hívhat.

(3) Az intézményt a tanácsadó vegyes bizottság előtt a kinevezésre jogosult hatóság által e célból kijelölt tisztviselő képviseli. Az említett tisztviselő az érintett tisztviselővel megegyező jogokkal rendelkezik.

(4) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti javaslat és az érintett tisztviselőtől vagy a tanúktól származó írásbeli és szóbeli nyilatkozatok figyelembevételével a tanácsadó vegyes bizottság többségi szavazással indokolással ellátott véleményt nyilvánít, amelyben megállapítja a kérésére rögzített tények alapján helyénvalónak ítélt intézkedést. Az említett véleményt az ügy előterjesztésének időpontjától számított két hónapon belül továbbítja a kinevezésre jogosult hatóságnak és az érintett tisztviselőnek. A tanácsadó vegyes bizottság határozatairól az elnök nem szavaz, kivéve eljárási ügyekben és szavazategyenlőség esetén.

(5) Az alkalmatlanság miatt elbocsátott tisztviselő a (6) bekezdésben meghatározott időszakban havi elbocsátási támogatásra jogosult, amely az AST 1 besorolási fokozat első fizetési fokozatába tartozó tisztviselők havi alapilletményének felel meg. A tisztviselő ugyanabban az időszakban a 67. cikkben előírt családi támogatásokra is jogosult. A háztartási támogatást a VII. melléklet 1. cikkével összhangban az AST 1 besorolási fokozatba tartozó tisztviselők havi alapilletménye alapján kell kiszámítani.

Amennyiben a tisztviselő az (1) és (2) bekezdésben említett eljárás megkezdését követően lemond, illetve ha teljes nyugdíj azonnali folyósítására jogosult, a támogatást nem kell kifizetni. Amennyiben nemzeti rendszerben munkanélküli ellátásra jogosult, ennek összegét a fenti támogatásból le kell vonni.

(6) A (5) bekezdésben említett kifizetéseket a következő időszakokban kell folyósítani:

a) három hónapig, ha a tisztviselő az elbocsátó határozat meghozataláig öt évnél kevesebb szolgálati időt teljesített;

b) hat hónapig, ha a tisztviselő legalább öt év, de tíz évnél kevesebb szolgálati időt teljesített;

c) kilenc hónapig, ha a tisztviselő legalább tíz év, de húsz évnél kevesebb szolgálati időt teljesített;

d) 12 hónapig, ha a tisztviselő legalább 20 év szolgálati időt teljesített.

(7) Az alkalmatlanság miatt visszaminősített tisztviselő hat év elteltével kérelmezheti az ezen intézkedésre vonatkozó valamennyi utalás törlését személyi aktájából.

(8) A tisztviselő – saját kezdeményezésére – az eljárás során felmerülő ésszerű költségeinek megtérítésére jogosult, beleértve a védelmét ellátó, nem az intézményhez tartozó tanácsadónak fizetendő díjat, amennyiben az e cikkben előírt eljárás a tisztviselő elbocsátását vagy visszaminősítését kimondó határozat nélkül zárul.”;

32. Az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„52. cikk

Az 50. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a tisztviselőt nyugdíjazni kell:

a) vagy automatikusan, azon hónap utolsó napján, amelyben 66. életévét betölti, vagy

b) saját kérésére azon hónap utolsó napján, amelyre vonatkozóan a kérelmet benyújtotta, ha az érintett a VIII. melléklet 9. cikkének megfelelően eleget tesz az azonnali nyugdíjfizetés követelményeinek, és elérte a nyugdíjkorhatárt, vagy életkora 58 év és a nyugdíjkorhatár közé esik. A 48. cikk második bekezdésének második mondatát analógia útján kell alkalmazni.

A tisztviselő azonban saját kérésére, és amennyiben azt a kinevezésre jogosult hatóság a szolgálat érdekében indokoltan találja, 67 éves koráig, vagy kivételes esetben 70 éves koráig tovább dolgozhat, amely esetben automatikusan nyugdíjazni kell azon hónap utolsó napján, amelyben az említett kort betölti.

Amennyiben a kinevezésre jogosult hatóság úgy határoz, hogy engedélyezi a tisztviselő számára, hogy 66 éves kora után is szolgálatban maradjon, ez az engedély legfeljebb egyéves időtartamra szólhat. Ez az időtartam a tisztviselő kérésére megújítható.”;

33. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

a) a bekezdések számozottakká válnak;

b) a második bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A rendes munkaidő heti 40–42 óra között lehet, a napi munkaidőt a kinevezésre jogosult hatóság határozza meg.”;

c) a harmadik bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai az e bekezdés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a személyzeti bizottsággal folytatott konzultációt követően állapítják meg.”;

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai rugalmas munkaidőt vezethetnek be. Rugalmas munkaidő esetén az AD/AST 9 vagy magasabb besorolási fokozatban lévő tisztviselők számára teljes munkanapokat nem lehet kiadni. A rugalmas munkaidő nem alkalmazandó azon tisztviselők tekintetében, akikre vonatkozik a 44. cikk második bekezdése. Ezek a tisztviselők felettesükkkel egyeztetve osztják be munkaidejüket.”;

34. Az 55a. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tisztviselő a következő esetekben jogosult az ilyen engedélyre:

a) 9 évesnél fiatalabb eltartott gyermek gondozása érdekében,

b) 9 és 12 év közötti eltartott gyermek gondozása érdekében, ha a munkaidő csökkentése nem haladja meg a rendes munkaidő 20 %-át,

c) eltartott gyermek gondozása érdekében – a gyermek 14 éves koráig –, ha a tisztviselő egyedülálló szülő,

d) súlyos nehézségek esetében eltartott gyermek gondozása érdekében annak 14 éves koráig, ha a munkaidő csökkentése nem haladja meg a rendes munkaidő 5 %-át. Ilyen esetben a IVa. melléklet 3. cikkének első két bekezdése nem alkalmazandó. Amennyiben mindkét szülő az Unió szolgálatában áll, csak az egyikük jogosult ilyen csökkentésre,

e) súlyosan beteg vagy fogyatékos házastársának, lemenő vagy felmenő ági rokonának vagy testvérének gondozása érdekében,

f) továbbképzésben való részvétel céljából, vagy

g) a nyugdíjkorhatár elérése előtti három év során, de az 58. életév betöltése előtt nem.

Amennyiben továbbképzésben való részvétel céljából vagy a nyugdíjkorhatár betöltése előtti három év során, de nem az 58. életév betöltése előtt kérelmezik a részmunkaidős munkavégzés engedélyezését, a kinevezésre jogosult hatóság csak kivételes körülmények esetén és a szolgálatához kapcsolódó, kiemelkedő okok miatt utasíthatja vissza az engedélyt, vagy halaszthatja el hatálybalépésének napját.

Amennyiben az ilyen engedélyre való jogosultságot súlyosan beteg vagy fogyatékos házastárs, lemenő vagy felmenő ági rokon vagy testvér gondozása érdekében, illetve továbbképzésben való részvétel céljából veszik igénybe, az ilyen időszakok összege a tisztviselő pályafutása során nem haladhatja meg az öt évet.”;

35. Az 56. cikk harmadik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az SC 1–SC 6 besorolási fokozatba és az AST 1–AST 4 besorolási fokozatba tartozó tisztviselők az általuk teljesített túlórák alapján a VI. melléklet rendelkezései szerint kompenzációs szabadságra jogosultak; amennyiben szolgálati okokból a kompenzációs szabadság biztosítására a túlórák teljesítését követő két hónapban nincs lehetőség, a tisztviselők díjazásra jogosultak.”;

36. Az 56a. cikk második bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„A Bizottság a személyzeti szabályzati bizottsággal való konzultációt követően a 111. és a 112. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal meghatározza az ilyen juttatásokra jogosult tisztviselők előmeneteli kategóriáit, a juttatások nyújtásának feltételeit és a juttatások mértékét.”;

37. Az 56b. cikk második bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„A Bizottság a személyzeti szabályzati bizottsággal való konzultációt követően a 111. és a 112. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal meghatározza az ilyen juttatásokra jogosult tisztviselők előmeneteli kategóriáit, a juttatások nyújtásának feltételeit és a juttatások mértékét.”;

38. Az 56c. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a személyzeti szabályzati bizottsággal való konzultációt követően a 111. és a 112. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal meghatározza a külön juttatásokra jogosult tisztviselők kategóriáit, az ilyen juttatások nyújtásának feltételeit és a juttatások mértékét.”;

39. Az 57. cikk első bekezdésében az „intézményei” szó helyébe az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép.

40. Az 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

Az 57. cikkben meghatározott szabadságon kívül a terhes nők – orvosi igazolás bemutatása alapján – húsz hét szabadságra jogosultak. A szülési szabadság az igazolásban feltüntetett várható szülési időpont előtt legfeljebb hat héttel kezdődik, és legkorábban 14 héttel a szülés időpontját követően ér véget. Ikerszülés, koraszülés, illetve fogyatékos vagy súlyosan beteg gyermek születése esetén a szabadság időtartama 24 hét. E rendelkezés alkalmazásában a terhesség 34. hetének vége előtt bekövetkező szülést kell koraszülésnek tekinteni.”;

41. A 61. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61. cikk

A munkaszüneti napok listáit az uniós intézmények kinevezésre jogosult hatóságai a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően közös megegyezéssel állapítják meg”;

42. A 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A tisztviselő díjazását euróban kell kifejezni. A díjazást azon ország pénznemében, amely országban a tisztviselő a feladatait ellátja, vagy euróban kell folyósítani.

Az eurótól eltérő pénznemben folyósított díjazást az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtásához a tárgyév július 1-jén használt átváltási árfolyam alapján kell kiszámítani.

Az átváltási árfolyamokat évente visszaható hatállyal naprakésszé kell tenni a díjazások 65. cikk szerinti éves naprakésszé tételével egyidejűleg.”

43. A 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„64. cikk

„A tisztviselő euróban kifejezett díjazását, az e személyzeti szabályzatban vagy annak végrehajtási rendeleteiben meghatározott kötelező levonások megtörténte után a különböző alkalmazási helyeken fennálló életkörülményektől függően egy 100 % fölötti, azzal egyenlő, vagy az alatti korrekciós együtthatóval kell súlyozni.

A korrekciós együtthatók meghatározása, visszavonása és évenkénti naprakésszé tétele a XI. melléklet szerint történik. A naprakésszé tétel tekintetében valamennyi érték referenciáértéknek tekintendő. A Bizottság a naprakésszé tett értékeket a naprakésszé tétel után két héten belül tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában.

Belgiumra és Luxemburgia vonatkozóan nem alkalmazandó korrekciós együttható, tekintettel arra, hogy ezen alkalmazási helyek a legtöbb intézmény fő és eredeti székhelyeiként különleges referenciaszereppel bírnak.”;

44. A 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

(1) Az Európai Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak díjazását az Unió gazdasági és szociális politikájának figyelembevételével évente naprakésszé kell tenni. Különös figyelmet kell fordítani a közszolgálatbeli illetmények emelkedésére a tagállamokban, valamint a személyzeti felvételi igényekre. A díjazás naprakésszé tétele a XI. melléklettel összhangban történik. E naprakésszé tételt az év vége előtt kell elvégezni, a Bizottságnak az Európai Unió Statisztikai Hivatala által a tagállamok nemzeti statisztikai hivatalaival egyetértésben elkészített statisztikai adatokon alapuló jelentése alapján. A statisztikai adatok a tagállamokban július 1-jén fennálló helyzetet tükrözik. Ez a jelentés az uniós tisztviselők díjazására és nyugdíjára gyakorolt költségvetési hatásokra vonatkozó adatokat is tartalmaz. E jelentést meg kell küldeni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A 42a. cikk második és harmadik bekezdésében, a 66. és a 69. cikkben, a VII. melléklet 1. cikkének (1) bekezdésében, 2. cikkének (1) bekezdésében, 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében, 4. cikkének (1) bekezdésében, 7. cikkének (2) bekezdésében, 8. cikkének (2) bekezdésében, valamint 10. cikkének (1) bekezdésében és a XIII. melléklet 8. cikkének (2) bekezdésében említett összegeket, továbbá a VII. melléklet korábbi 4a. cikkében említett, a XIII. melléklet 18. cikke (1) bekezdése szerint naprakésszé

teendő összegeket, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 24. cikkének (3) bekezdésében, a 28a. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében, 28a. cikkének (7) bekezdésében, 93. és 94. cikkében, 96. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében és 96. cikkének (7) bekezdésében, valamint 133., 134. és 136. cikkében említett összegeket, a 300/76/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi rendelet (*) 1.cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett összegeket, valamint a 260/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (**) 4. cikkében említett összegekre vonatkozó együtthatót a XI. melléklet szerint évente naprakésszé kell tenni. A Bizottság a naprakésszé tett összegeket a naprakésszé tételt követő két héten belül tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában.

(2) A megélhetési költségek jelentős változása esetén az (1) bekezdés szerinti összegeket és a 64. cikk szerinti súlyozásokat a XI. melléklet szerint naprakésszé kell tenni. A Bizottság a naprakésszé tett összegeket és súlyozásokat a naprakésszé tétel után két héten belül tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett összegek és a 64. cikk szerinti súlyozások olyan összegeknek és súlyozásnak tekintendők, amelyek tényleges értékét egy adott időpontban egyéb jogi aktus meghozatala nélkül naprakésszé kell tenni.

(4) A XI. melléklet 3. cikke (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül 2013-ban és 2014-ben nem kerül sor az (1) és (2) bekezdésben meghatározott naprakésszé tételre.

(*) A Tanács 300/76/ESZAK, EGK, Euratom rendelete (1976. február 9.) a műszakpótlékra jogosult tisztviselők kategóriáinak meghatározásáról, valamint annak mértékéről és feltételeiről (HL L 38., 1976.2.13., 1. o.).

(**) A Tanács 260/68/EGK, Euratom, ESZAK rendelete (1968. február 29.) az Európai Közösségeket illető adó alkalmazása feltételeinek és eljárásának megállapításáról (HL L 56., 1968.3.4., 8. o.);

45. A 66. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés bevezető mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A havi alapilletményeket az AD és az AST besorolási csoportokban az egyes besorolási fokozatok és fizetési fokozatok tekintetében az alábbi táblázat határozza meg:”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A havi alapilletményeket az AST/SC besorolási csoportban az egyes besorolási fokozatok és fizetési fokozatok tekintetében az alábbi táblázat határozza meg:

Besorolási fokozat	Fizetési fokozat				
	1	2	3	4	5
SC 6	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28
SC 5	3 844,31	4 005,85	4 174,78	4 290,31	4 349,59
SC 4	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
SC 3	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
SC 2	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02
SC 1	2 345,84	2 444,41	2 547,14	2 617,99	2 654,17”

46. A 66a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„66a. cikk

(1) A 260/68/EGK, Euratom, ESZAK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, és a tisztviselők díjazásának és nyugdíjának naprakészé tételére szolgáló módszer alkalmazásának figyelembevétele érdekében, a 65. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a 2014. január 1-jétől 2023. december 31-ig terjedő időszakban az Unió által az aktív státuszban lévő személyi állománynak fizetett díjazás tekintetében egy ideiglenes intézkedést – a továbbiakban: „szolidaritási adó” – kell alkalmazni.

(2) E szolidaritási adó mértéke, amelyet a (3) bekezdésben megállapított alap tekintetében kell alkalmazni, 6 %. Azonban az AD 15 besorolási fokozat 2. fizetési fokozatától kezdődően és afelett ezen adó mértéke 7 %.

(3) a) A szolidaritási adó alapja a díjazás kiszámításához használt alapilletmény, a következők levonásával:

- i. az azonos besorolási fokozatba és fizetési fokozatba tartozó, a VII. melléklet 2. cikke értelmében eltartottal nem rendelkező tisztviselő által a szolidaritási adó levonása előtt fizetendő szociális biztonsági járulék, valamint a nyugdíjjárulék és az adó, továbbá
- ii. egy, az AST 1 besorolási fokozatba és az 1. fizetési fokozatba tartozó tisztviselő alapilletményének megfelelő összeg;

b) A szolidaritási adó alapjának meghatározásához használt elemeket euróban kell kifejezni és 100-zal kell súlyozni.

(4) A szolidaritási adót havonta a forrásnál kell levonni; a bevételeket az Európai Unió általános költségvetésében bevételként kell feltüntetni.”;

47. A 67. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az eltartott gyermek után nyújtott támogatás azt bizonyító orvosi igazolások alapján, hogy az érintett gyermek fogyatékossgal él vagy a tisztviselő számára

súlyos anyagi teherrel járó, hosszan tartó betegségben szenved, a kinevezésre jogosult hatóság különleges, indokolással ellátott határozatával megkértszerezhető.”;

48. A 72. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének első mondatában az „intézményeinek” és a harmadik albekezdésében az „intézmények” kifejezések helyébe az „intézménye kinevezésre jogosult hatóságainak” és az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezések lépnek;

b) a (2) bekezdésben a „63 éves koráig” kifejezés helyébe a „nyugdíjkorhatár eléréséig” kifejezés lép;

c) a (2a) bekezdés i. és ii. pontjában a „63. életévük betöltése”, illetve „63. életévének betöltése” kifejezések helyébe a „nyugdíjkorhatár elérése” kifejezés lép;

d) a (2b) bekezdésben az „1. besorolási fokozat” helyébe „AST 1 besorolási fokozat” lép.

49. A 73. cikk (1) bekezdésében az „intézményei” kifejezés helyébe az „intézményeinek kinevezésre jogosult hatóságai” szavak lépnek.

50. A 76a. cikk második mondatában az „intézmények” kifejezés helyébe az „intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” szavak lépnek.

51. A 77. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„77. cikk

A legalább 10 éves szolgálati idővel rendelkező tisztviselő öregségi nyugdíjra jogosult. Amennyiben azonban a tisztviselő elérte a nyugdíjkorhatárt, ha a nem aktív státuszú időszak alatt nem lehetett újra szolgálatba helyezni, vagy

a szolgálat érdekében történő nyugdíjazás esetén a szolgálati idő hosszától függetlenül jogosult e nyugdíjra.

Az öregségi nyugdíj legnagyobb összege a tisztviselő utolsó azon besorolási fokozatban kapott alapilletményének 70 %-a, amelybe a tisztviselő legalább egy évig tartozott. Minden egyes, a VIII. melléklet 3. cikkével összhangban elismert szolgálati jogviszonyban eltöltött év után a tisztviselő ezen utolsó alapilletmény 1,80 %-ára jogosult.

Azon tisztviselők esetében azonban, akik az Európai Unióról szóló szerződés vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés által meghatározott hivatali ellátó személyeket, illetve az Unió valamely intézményének vagy szervének választott elnökét, illetve az Európai Parlament valamely képviselőcsoportjának választott elnökét segítik, az e minőségükben megszerzett szolgálati időnek megfelelő nyugdíjjogosultságot az e minőségben kapott utolsó alapilletmény alapján kell kiszámítani, amennyiben ezen alapilletmény meghaladja az e cikk második bekezdésében említett alapilletményt.

A nyugdíj összege nem lehet alacsonyabb, mint a létminimum 4 %-a, minden egyes szolgálati jogviszonyban eltöltött év után.

A nyugdíjjogosultságot a tisztviselő a 66. életének betöltésével szerzi meg.

A nyugdíjkorhatárról 2014. január 1-től kezdődően a Bizottság Európai Parlament és Tanács elé terjesztett jelentése alapján ötévente értékelést kell készíteni. A jelentés megvizsgálja különösen a tagállamok közszolgálati alkalmazottaira vonatkozó nyugdíjkorhatár alakulását, valamint az intézmények tisztviselőinek várható élettartamát.

Adott esetben a Bizottság e jelentés következtetéseivel összhangban javaslatot tesz a nyugdíjkorhatár módosítására, különös figyelmet fordítva a tagállamokban bekövetkező fejleményekre.”;

52. A 78. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„78. cikk

Az a tisztviselő, aki a besorolási csoportjába tartozó álláshelyhez kapcsolódó feladatokat teljes állandó rokkantsága miatt nem tudja ellátni, a VIII. melléklet 13–16. cikkében meghatározott módon rokkantsági támogatásra jogosult.

Az 52. cikket a rokkantsági támogatás kedvezményezettjeire analógia útján kell alkalmazni. Ha a rokkantsági támogatás kedvezményezettje 66. életének betöltése előtt anélkül vonul nyugdíjba, hogy elérte volna a maximális nyugdíjjogosultságot, az öregségi nyugdíjra vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni. Az öregségi nyugdíj

összegét azon besorolási és fizetési fokozat alapján kell kiszámítani, amelybe a tisztviselő a rokkantság beálltakor tartozott.

A rokkantsági támogatás a tisztviselő utolsó alapilletményének 70 %-a. A létminimum összegénél azonban nem lehet kevesebb.

A rokkantsági támogatás után az említett támogatás alapján kiszámított járulékokat kell fizetni a nyugdíjrendszerbe.

Amennyiben a rokkantság a tisztviselő feladatainak ellátása során vagy azzal kapcsolatban elszenvedett baleset miatt, foglalkozási megbetegedés miatt, közérdekből tett cselekedet miatt vagy saját életének egy másik emberi élet megmentése érdekében történt kockáztatása miatt következett be, a rokkantsági nyugdíj nem lehet kevesebb a létminimum összegének 120 %-ánál. Ilyen esetben ezen túlmenően a nyugdíjrendszerbe fizetett járulékokat teljes egészében az (1b) bekezdésben említett intézmény vagy testület költségvetéséből kell fizetni.”;

53. A 80. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első, második és harmadik bekezdésben meghatározott jogosultság fennáll a személyzeti szabályzat 5. cikke, a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (*) 5. cikke, a 2530/72/Euratom, ESZAK, EGK tanácsi rendelet (**) 3. cikke vagy az 1543/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi rendelet (***) 3. cikke értelmében juttatásra jogosult volt tisztviselő halála esetén, valamint azon volt tisztviselő halála esetén, akinek a nyugdíjkorhatár elérése előtt szűnt meg szolgálati jogviszonya és kérelmezte nyugdíjának elhalasztását azon naptári hónapot követő hónap első napjára, amikor a nyugdíjkorhatárt eléri.

(*) A Tanács 259/68/EGK, Euratom, ESZAK rendelete (1968. február 29.) az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről és a Bizottság alkalmazottaira ideiglenesen alkalmazandó különös rendelkezések megállapításáról (HL L 56., 1968.3.4., 1. o.).

(**) A Tanács 2530/72/Euratom, ESZAK, EGK rendelete (1972. december 4.) az Európai Közösségek tisztviselőinek az új tagállamok csatlakozása következtében történő felvételére vonatkozó különös és átmeneti intézkedések bevezetéséről, valamint a Közösségek tisztviselői szolgálati jogviszonyának végleges megszüntetéséről (HL L 272., 1972.12.5., 1. o.).

(***) A Tanács 1543/73/ESZAK, EGK, Euratom rendelete (1973. június 4.) az Európai Közösségeknek a kutatási és beruházási alapokból fizetett tisztviselőire vonatkozó különleges átmeneti intézkedések bevezetéséről (HL L 155., 1973.6.11., 1. o.).”;

54. A 81a. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pontban a „65. életévét” kifejezés helyébe a „66. életévét” kifejezés lép;

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) azon volt tisztviselő elhalálása esetén, aki a szolgálatból a nyugdíjkorhatár elérése előtt lépett ki és nyugdíjának elhalasztását kérte a nyugdíjkorhatár elérésének hónapját követő hónap első napjáig, azon öregségi nyugdíj összegét, amelyre a nyugdíjkorhatár elérésének időpontjában – amennyiben életben maradt volna – jogosult lett volna, a b) pontban említett juttatások és levonások figyelembevételével”;

c) az e) pontban a cikk első bekezdésében a „41. vagy 50. cikke” kifejezés helyébe a „41., 42c. vagy 50. cikke” kifejezés lép.

55. A 82. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a díjazást a 65. cikk (1) bekezdése szerinti naprakésszé teszik, a naprakésszé tételnek a nyugdíjakra is ki kell terjednie.”;

56. A 83. cikk (1) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

57. A 83a. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Unió általános költségvetéséből támogatásban nem részesülő ügynökségek az említett költségekbe a rendszer finanszírozásához szükséges járulékok teljes összegét befizetik. 2016. január 1-jétől az említett költségvetésből részben finanszírozott ügynökségek a munkáltatói járulékok azon részét fizetik, amely megfelel az ügynökségek az Európai Unió általános költségvetéséből származó támogatások nélküli bevétele és az összes bevétel közötti aránynak.

(3) A nyugdíjbiztosítási rendszer egyensúlyát a nyugdíjkorhatár és a nyugdíjjárulékok mértéke biztosítja. A XII. melléklettel összhangban ötvenként elvégzett biztosításmatematikai értékelés alkalmával a rendszer egyensúlyának biztosítása érdekében a nyugdíjjárulékok mértékét naprakésszé kell tenni.

(4) A XII. melléklet 1. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság minden évben naprakésszé teszi a (3) bekezdésben említett biztosításmatematikai értékelést. Amennyiben legalább 0,25 százalékpontnyi különbség mutatkozik a járulékok éppen alkalmazott mértéke és a biztosításmatematikai mérleg fenntartásához szükséges mérték

között, a XII. mellékletben foglalt rendelkezésekkel összhangban a járulékokot naprakésszé kell tenni.

(5) E cikk (3) és (4) bekezdése alkalmazásában a 83. cikk (2) bekezdésében meghatározott referenciértéket naprakésszé kell tenni. A Bizottság a naprakésszé tétel után két héten belül tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában a járulékok ennek eredményeként kialakított, naprakésszé tett mértékét.”

58. A VIII. címet el kell hagyni;

59. A 110. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„110. cikk

(1) A személyzeti szabályzat végrehajtására szolgáló általános rendelkezéseket az egyes intézmények kinevezésére jogosult hatóságai fogadják el a személyzeti bizottsággal és a személyzeti szabályzati bizottsággal történő konzultációt követően.

(2) A Bizottság által a személyzeti szabályzat érvényre juttatása érdekében elfogadott végrehajtási szabályok – ideértve az (1) bekezdés szerinti általános végrehajtási rendelkezéseket is – analógia útján vonatkoznak az ügynökségekre is. E célból a Bizottság az elfogadást követően haladéktalanul tájékoztatja az ügynökségeket bármely ilyen végrehajtási szabályról.

Az ilyen végrehajtási szabályok az ügynökségeknél vagy kilenc hónappal a Bizottságnál történő hatálybalépést követően lépnek hatályba, vagy kilenc hónappal azt a napot követően, amikor a Bizottság tájékoztatta az ügynökségeket az érintett végrehajtási szabályok elfogadásáról, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont. A fentiekől eltérően az egyes ügynökségek határozhatnak úgy is, hogy valamely végrehajtási szabály korábbi időpontban lép hatályba.

Az egyes ügynökségek a fentiekől eltérően az e bekezdés második albekezdésében említett kilenc hónapos időszak letelte előtt, a személyzeti bizottsággal való konzultációt követően jóváhagyás céljából benyújthatják a Bizottsághoz saját, a Bizottság által elfogadottaktól eltérő végrehajtási szabályait. Ugyanilyen feltételek mellett minden ügynökség kérheti a Bizottság jóváhagyását egyes végrehajtási szabályok alkalmazásának elhagyásához. Ez utóbbi esetben a Bizottság a kérelem jóváhagyása vagy elutasítása helyett kérheti az ügynökségtől, hogy jóváhagyás céljából nyújtsa be a Bizottság által elfogadott végrehajtási szabályoktól eltérő saját végrehajtási szabályait.

Az e bekezdés második albekezdésében említett kilenc hónapos időszak nyugszik attól a naptól kezdődően, amikor az ügynökség a Bizottság jóváhagyását kérte, addig a napig, amikor a Bizottság állást foglal a kérdésben.

Az egyes ügynökségek a személyzeti bizottságukkal való konzultációt követően jóváhagyás céljából olyan végrehajtási szabályokat is benyújthatnak a Bizottsághoz, amelyek tárgya a Bizottság által elfogadott végrehajtási szabályoktól eltérő.

A végrehajtási szabályok elfogadása tekintetében az ügynökségeket az őket létrehozó uniós jogi aktusban megjelölt igazgatóság vagy annak megfelelő testület képviseli.

(3) A szabályoknak az intézmények közötti megegyezéssel történő elfogadása tekintetében az ügynökségek nem tekintendők intézménynek. A Bizottság azonban e szabályok elfogadása előtt konzultál az ügynökségekkel.

(4) A személyzeti szabályzat érvényre juttatását célzó szabályokról, ideértve az (1) bekezdésben említett általános végrehajtási rendelkezéseket, valamint az intézmények kinevezésre jogosult hatóságai közötti megegyezés útján elfogadott szabályokról tájékoztatni kell a személyzetet.

(5) Az intézmények igazgatási szervezeti egységei és az ügynökségek rendszeresen konzultálnak egymással e személyzeti szabályzat alkalmazásáról. Az ügynökségek – a megállapodásukban rögzítendő szabályokkal összhangban – ezeken a konzultációkon közösen képviselik magukat.

(6) Az Európai Unió Bírósága kezeli az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai által a személyzeti szabályzat érvényre juttatása céljából elfogadott szabályok, valamint az eltérések tekintetében az ügynökségek által a (2) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban elfogadott, a bizottságiaktól eltérő szabályok nyilvántartását, azok minden módosítását is beleértve. Az intézmények és az ügynökségek közvetlenül hozzáférnek a nyilvántartáshoz, és korlátozás nélkül jogosultak saját szabályaik módosítására. A tagállamok közvetlen hozzáféréssel rendelkeznek a nyilvántartáshoz. Ezenkívül a Bizottság háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai által a személyzeti szabályzat érvényre juttatása céljából elfogadott szabályokról.”;

60. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„111. cikk

A Bizottságot felhatalmazást kap arra, hogy a 112. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat

fogadjon el a munkafeltételek, illetve a díjazásra és a szociális biztonsági rendszerre vonatkozó szabályok végrehajtásának bizonyos vonatkozásaival kapcsolatban.

112. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a személyzeti szabályzat 56a., 56b. és 56c. cikkében, továbbá annak VII. melléklete 13. cikkének (3) bekezdésében és XI. melléklete 9. cikkében, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 28a. cikkének (11) bekezdésében és 96. cikkének (11) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2014. január 1-jétől kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a személyzeti szabályzat 56a., 56b., 56c. cikkében, továbbá annak VII. melléklete 13. cikkének (3) bekezdésében és XI. melléklete 9. cikkében, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 28a. cikkének (11) bekezdésében és 96. cikkének (11) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A személyzeti szabályzat 56a., 56b., 56c. cikke, továbbá annak VII. melléklete 13. cikkének (3) bekezdése vagy XI. melléklete 9. cikke, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 28a. cikkének (11) bekezdése vagy 96. cikkének (11) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

113. cikk

A Bizottság 2020. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a személyzeti szabályzat gyakorlati alkalmazását.”;

61. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az A. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„A. **Az 5. cikk (4) bekezdésében előírt álláshely-típusok az egyes besorolási csoportokban**

1. AD besorolási csoport

Főigazgató	AD 15 - AD 16
Igazgató	AD 14 - AD 15
Tanácsadó vagy azonos rangú	AD 13 - AD 14
Egységvezető vagy azonos rangú	AD 9 - AD 14
Tanácsos	AD 5 - AD 12

2. AST besorolási csoport

Vezető asszisztens Nagyfokú önállóságot megkövetelő és jelentős felelősséggel járó adminisztratív, technikai vagy képzési tevékenységek végzése a személyzeti igazgatás, a költségvetési végrehajtás vagy a politikai koordináció terén	AST 10 – AST 11
Asszisztens Bizonyos fokú önállóságot megkövetelő adminisztratív, technikai vagy képzési tevékenységek végzése, így különösen szabályok, rendeletek, vagy általános utasítások végrehajtása, vagy személyi asszisztensi feladatok ellátása az intézmény valamely tagja, valamely tag kabinetirodájának vezetője, vagy egy főigazgató/főigazgató-helyettes vagy más, azonos rangú felsővezető mellett	AST 1 – AST 9

3. AST/SC besorolási csoport

Titkár/irodai alkalmazott Irodai és titkári feladatok, irodavezetés és más egyenértékű, bizonyos fokú önállóságot igénylő feladatok ellátása (*)	SC 1 – SC 6
---	-------------

(*) Az Európai Parlamentben a parlamenti teremőrök száma nem haladhatja meg a 85-öt.”;

b) a B. szakasz a következőképpen módosul:

„B. **Szorótényezők az átlagos előmeneteli ekvivalencia vonatkozásában**

1. Szorótényezők az átlagos előmeneteli ekvivalencia vonatkozásában az AST és az AD besorolási csoportokban:

Besorolási fokozat	Asszisztensek	Tanácsosok
13	—	15 %
12	—	15 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	8 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	36 %
6	25 %	36 %
5	25 %	36 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

(2) Szorótényezők az átlagos előmeneteli ekvivalencia irányításához az AST/SC besorolási csoportban:

Besorolási fokozat	Titkár/irodai alkalmazott
SC 6	—
SC 5	12 %
SC 4	15 %
SC 3	17 %
SC 2	20 %
SC 1	25 %”

62. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. cikk első bekezdésének második mondatában az „intézmény” szó helyébe az „intézmény kinevezésre jogosult hatósága” kifejezés lép;

b) az 1. cikk második bekezdésének második mondata helyébe az alábbi szöveg lép:

„Az intézmény kinevezésre jogosult hatósága azonban határozhat úgy, hogy a választás feltételeit az intézmény személyzetének általános szavazáson kifejezett akaratával összhangban határozza meg.”;

- c) az 1. cikk negyedik bekezdésében a „mindkét csoportnak” helyébe a „három besorolási csoportnak” lép; — felmenő ági rokon súlyos betegsége: legfeljebb két nap;
- d) a 2. cikk második bekezdése első francia bekezdésében a „2. cikkének harmadik albekezdésében” helyébe a „2. cikkében” lép. — felmenő ági rokon halála: két nap;
— gyermek házasságkötése: két nap;
63. A IV. melléklet egyetlen cikke az alábbiak szerint módosul: — gyermek születése: 10 nap, amelyet a születést követő 14 hét során kell kivenni;
- a) az (1) bekezdés második albekezdésében a „63. életév” kifejezés helyébe a „66. életév” kifejezés lép; — fogyatékos vagy súlyosan beteg gyermek születése: 20 nap, amelyet a születést követő 14 hét során kell kivenni;
- b) az (1) bekezdés harmadik albekezdését el kell hagyni; — feleség halála a szülési szabadság idején: a szülési szabadságból hátralévő időnek megfelelő számú nap; amennyiben az elhunyt feleség nem tisztviselő, a szülési szabadság fennmaradó részét a személyzeti szabályzat 58. cikkének rendelkezései alapján kell analógia útján meghatározni;
- c) a (3) bekezdésben szereplő táblázat utolsó sorában az „59–64” számok helyébe az „59–65” számok lépnek; — gyermek súlyos betegsége: legfeljebb két nap;
- d) a (4) bekezdés negyedik albekezdésében a „63. életév” kifejezés helyébe a „66. életév” kifejezés lép. — gyermeknek az orvos által igazolt nagyon súlyos betegsége, illetve a 12 éves vagy annál fiatalabb gyermek kórházi kezelése: legfeljebb öt nap;
64. A IVa. melléklet az alábbiak szerint módosul: — gyermek halála: négy nap;
- a) az 1. cikk második bekezdésében az „55a. cikk (2) bekezdésének e) pontjában” helyébe a „55a. cikk (2) bekezdésének g) pontjában” lép; — gyermek örökbefogadása: 20 hét, amely 24 hétre emelkedik, amennyiben az örökbefogadott gyermek fogyatékos.
- b) a 4. cikk (1) bekezdésében az „55 évesnél idősebb, a nyugdíjazásra készülve engedélyezetten fél munkaidőben dolgozó tisztviselők” szövegrész helyébe a „személyzeti szabályzat 55a. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében engedélyezetten fél munkaidőben dolgozó tisztviselők” szövegrész lép.
- Minden örökbefogadott gyermek csak egyszeri külön szabadságra jogosít fel, amelyet az örökbefogadó szülők között fel lehet osztani, amennyiben mindkét szülő tisztviselő. Ezt csak abban az esetben kell megadni, ha a tisztviselő házastársa legalább rész-munkaidőben jövedelemszerző tevékenységet kezd. Ha a házastárs az uniós intézményeken kívül dolgozik, és hasonló szabadság illeti meg, az annak megfelelő számú napot le kell vonni a tisztviselő jogosultságából.
65. Az V. melléklet a következőképpen módosul: A kinevezésre jogosult hatóság szükség esetén további külön szabadságot adhat olyan esetekben, ha a nemzeti jogszabályok az örökbefogadási eljárás szerinti és az örökbefogadó tisztviselő alkalmazási helye szerinti országgal nem azonos országban az egyik vagy mindkét örökbefogadó szülő tartózkodását megkövetelik.
- a) a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép: 10 nap külön szabadság jár a tisztviselőnek, amennyiben az e francia bekezdés első mondatában foglalt okból nem illeti meg a 20 vagy 24 hetes teljes külön szabadság; e további külön szabadság minden örökbefogadott gyermek után csak egyszer jár.
- „6. cikk
- Az éves szabadság mellett a tisztviselő kérelem alapján külön szabadságot kaphat. Ezt különösen az alábbi esetekben és határok között kell engedélyezni:
- a tisztviselő házasságkötése: négy nap;
- a tisztviselő költözése: legfeljebb két nap;
- a házastárs súlyos betegsége: legfeljebb három nap;
- a házastárs halála: négy nap;

Az intézmény külön szabadságot adhat továbbképzés és oktatás esetén is a személyzeti szabályzat 24a. cikke alapján az intézmény által kidolgozott továbbképzési és oktatási programban megállapított határokon belül.

Továbbá kivételes esetekben külön szabadság adható a tisztviselőknek olyan munkateher esetén, amely mag haladja a tisztviselők rendes kötelezettségét. Az ilyen külön szabadságot legkésőbb három hónappal azt követően kell kiadni, hogy a kinevező hatóság döntött a tisztviselőre bízott munka kivételes jellegéről.

A tisztviselő élettársát e cikk alkalmazásában házastársnak kell tekinteni, ha a VII. melléklet 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában felsorolt első három feltétel teljesül.

Amennyiben a fenti szakasz alapján külön szabadság kerül megítélésre, minden utazási időt külön határozattal kell rögzíteni, az adott szükségletek figyelembevételével.”;

b) a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra jogosult tisztviselők saját országukba való utazás céljából évi két és fél nap éves kiegészítő szabadságra jogosultak.

Az első bekezdés azon tisztviselőkre vonatkozik, akiknek alkalmazási helye a tagállamok területén található. Amennyiben az alkalmazási hely e területeken kívül található, a hazautazási szabadság időtartamát egyedi határozattal, a különleges igények figyelembevételével kell megállapítani.”;

66. A VI. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

A személyzeti szabályzat 56. cikkében megállapított keretek között az SC 1–SC 6, vagy az AST 1–AST 4 besorolási fokozatba tartozó tisztviselő által teljesített túlóra a tisztviselőt kompenzációs szabadságra vagy díjra jogosítja, az alábbiak szerint:

a) a tisztviselő minden egyes túlóra után másfél órányi kompenzációs szabadságra jogosult; ha a túlóra 22.00 óra és 7.00 óra közé, illetve vasárnapra, vagy munkaszüneti napra esik, a kompenzációs szabadság két óra; a kompenzációs szabadság nyújtásakor figyelembe kell venni a szolgálat követelményeit és az érintett tisztviselő választását;

b) amennyiben a szolgálat követelményei nem teszik lehetővé kompenzációs szabadság nyújtását a túlóra teljesítésének hónapját követő hónapban, a kinevezésre jogosult hatóság engedélyt ad a nem honorált túlórák pénzbeli kiegyenlítésére a havi alapilletmény 0,56 %-os mértékében minden túlóra után, az a) pontban meghatározott alapon;

c) az egy órányi túlmunkáért járó kompenzációs szabadságra vagy díjazásra való jogosultsághoz a teljesített túlórának meg kell haladnia a 30 percet.”;

b) a 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

„E melléklet előző rendelkezései ellenére az SC 1–SC 6 és az AST 1–AST 4 besorolási fokozatokba tartozó tisztviselők egyes csoportjai által teljesített túlórák díja általánostámogatás formájában is kifizethető, amelynek összegét és feltételeit a kinevezésre jogosult hatóság a vegyes bizottsággal folytatott konzultációt követően határozza meg.”;

67. A VII. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. cikk (3) bekezdésében a „harmadik besorolási fokozat” kifejezés helyébe az „AST 3 besorolási fokozat” kifejezés lép;

b) a 3. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e támogatásra való jogosultság azon hónap első napján kezdődik, amelyben a gyermek általános iskolai tanulmányait megkezdí, és vagy azon hónap utolsó napján fejeződik be, amelyben a gyermek befejezi tanulmányait, vagy azon hónap utolsó napján, amelyben a gyermek betölti a 26. életévét, a kettő közül a korábbi időpontban.”;

c) a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A tisztviselő az alábbi esetekben átalányösszegre jogosult, amely a saját maga, a ténylegesen a háztartásában élő házastársa és az általa eltartott személyek utazási költségének felel meg:

a) kinevezésekor felvételének helyétől alkalmazása helyéig;

b) szolgálati jogviszonyának a személyzeti szabályzat 47. cikkének értelmében történő megszűnésekor az alkalmazásának helyéről az e cikk (4) bekezdésében meghatározott származási helyére;

c) minden áthelyezés esetén, amely az alkalmazás helyének megváltozásával jár.

A tisztviselő halála esetén a túlélő házastárs és az eltartott személyek ugyanezen feltételek szerint jogosultak az átalányösszegre.

A teljes naptári év során két évesnél fiatalabb gyermekek utazási költségei után nem jár térítés.

(2) Az átalányösszeg az (1) bekezdés szerinti helyek között kilométerben számított földrajzi távolságon alapuló juttatás szerint jár.

A kilométerenkénti juttatás a következőképpen alakul:

kilométerenként 0 EUR	0-től 200 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,1895 EUR	201-től 1 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,3158 EUR	1 001-től 2 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,1895 EUR	2 001-től 3 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,0631 EUR	3 001-től 4 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,0305 EUR	4 001-től 10 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0 EUR	10 000 km.

A fenti, kilométereken alapuló térítéshez kiegészítő átalányösszeg adódik:

— 94,74 EUR, amennyiben az (1) bekezdés szerinti helyek közötti távolság 600 km és 1 200 km között van,

— 189,46 EUR, amennyiben az (1) bekezdés szerinti helyek közötti távolság több mint 1 200 km.

A fenti kilométerenkénti juttatást és kiegészítő átalányösszeget minden évben a díjazásokkal megegyező arányban naprakésszé kell tenni.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően olyan áthelyezéshez kapcsolódó utazási költségek esetében, amelyre az Európai Unió tagállamainak területein belüli alkalmazási hely és az ezeken a területeken kívüli alkalmazási hely között kerül sor, vagy ezen területeken kívüli alkalmazási helyek közötti áthelyezés esetében az utazási költségeket átalányfizetés formájában kell megtéríteni, a közvetlenül a turista osztály feletti kategóriának megfelelő légi utazás költsége alapján.

(4) A tisztviselő származási helyét a kinevezésekor kell meghatározni felvétele elvi helyének, vagy kifejezett és kellően indokolt kérése esetén érdekeltségei központjának figyelembevételével. Az így meghatározott származási hely a kinevezésre jogosult hatóság külön határozatával a tisztviselő szolgálati ideje alatt, vagy a szolgálatból történő távozásakor módosítható. A szolgálati idő alatt azonban ilyen határozatot csak kivételes esetben, és a tisztviselő által bemutatott, megfelelő igazoló okmányok alapján lehet hozni.

Az ilyen módosítás következményeképpen azonban a tisztviselő érdekeltségeinek központjaként nem ismerhető el egy, az Unió tagállamainak területén kívül eső, vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az Európai Szabadkereskedelmi Társulás tagállamainak felségterületein kívül eső hely.”;

d) a 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) A külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra jogosult tisztviselők a (2) bekezdésben foglalt korlátozások keretein belül minden naptári évben jogosultak az alkalmazási helyük és a 7. cikkben meghatározott származási helyük közötti utazás költségének megfelelő átalányösszegre saját maguk és – ha háztartási támogatásra jogosultak – házastársaik és a 2. cikk szerinti eltartottjaik részére.

Amennyiben mindkét házastárs egyaránt az Európai Unió tisztviselője, magukra és eltartottjaikra nézve – a fenti rendelkezésekkel összhangban – mindketten jogosultak az utazási költségek átalánymegtérítésére; minden egyes eltartott csak egy térítésre jogosult. Az eltartott gyermekekre vonatkozó térítést a házastársak kérésére, valamelyikük származási helye alapján kell megállapítani.

Amennyiben egy tisztviselő egy adott év során köt házasságot, és így jogosulttá válik a háztartási támogatásra, a házastárs részére fizetendő utazási költségeket a házasságkötés napjától az adott év végéig tartó időszakra arányosan kell kiszámítani.

A számítás alapjával kapcsolatos semmilyen módosulás, amely a családi állapotnak az érintett összegek kifizetésének időpontját követő megváltozása miatt következhet be, nem kötelezheti az érintett tisztviselőt visszafizetésre.

A teljes naptári év során két évesnél fiatalabb gyermekek utazási költségei után nem jár térítés.

(2) Az átalánytérítés alapja a tisztviselő alkalmazásának helye és a származási helye közötti földrajzi távolság utáni kilométerenkénti juttatás.

Ha a 7. cikk szerint meghatározott származási hely az Unió tagállamainak területén kívül eső, vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az Európai Szabadkereskedelmi Társulás tagállamainak felségterületein kívül eső hely, az átalányösszeg a tisztviselő alkalmazási helye és a tisztviselő állampolgársága szerinti tagállam fővárosa között kilométerben számított földrajzi távolságon alapuló juttatás szerint jár. Azok a tisztviselők, akiknek a származási helye az Unió tagállamainak területén kívül eső, vagy az Unió működéséről szóló szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az Európai Szabadkereskedelmi Társulás tagállamainak felségterületein kívül eső hely, és akik nem rendelkeznek valamelyik tagállam állampolgárságával, nem jogosultak átalányösszegre.

A kilométerenkénti juttatás a következőképpen alakul:

kilométerenként 0 EUR	0-től 200 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,3790 EUR	201-től 1 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,6316 EUR	1 001-től 2 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,3790 EUR	2 001-től 3 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,1262 EUR	3 001-től 4 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0,0609 EUR	4 001-től 10 000 km-ig terjedő távolság esetén
kilométerenként 0 EUR	10 000 km.

A fenti, kilométereken alapuló térítéshez kiegészítő átalányösszeg adódik:

— 189,48 EUR, amennyiben az alkalmazási hely és a származási hely közötti földrajzi távolság 600 km és 1 200 km között van,

— 378,93 EUR, amennyiben az alkalmazási hely és a származási hely közötti földrajzi távolság több mint 1 200 km.

A fenti kilométerenkénti juttatást és kiegészítő átalányösszeget minden évben a díjazásokkal megegyező arányban naprakésszé kell tenni.

(3) Az a tisztviselő, akinek szolgálata a naptári év folyamán elhalálozástól eltérő okból megszűnik, vagy aki az év egy részét személyes okokkal indokolt szabadságon tölti, amennyiben az adott évben kevesebb mint kilenc hónapot töltött az Unió egyik intézményénél aktív státuszban, az (1) és (2) bekezdésben meghatározott átalányösszegnek csak az aktív státuszban töltött idővel arányos részére jogosult.

(4) E cikk (1), (2) és (3) bekezdését azokra a tisztviselőkre kell alkalmazni, akiknek az alkalmazási helye a tagállamok területén belül található. Az a tisztviselő, akinek alkalmazási helye a tagállamok területén kívül található, saját maga és – ha háztartási támogatásra jogosult – a házastársa és a 2. cikk szerinti más eltartottjai részére minden naptári évben jogosult a származási helyére történő utazás költségeinek, vagy egy másik helyre történő utazás költségeinek átalánymegtérítésére,

a származási helyre történő utazás költségeinek összegéig. Ha azonban a házastárs és a 2. cikk (2) bekezdésében említett személyek nem élnek együtt a tisztviselővel annak alkalmazási helyén, minden naptári évben egyszer jogosultak a származási hely és az alkalmazás helye közötti utazás költségeinek, vagy egy másik helyre történő utazás költségeinek megtérítésére, az előbb említett utazás költségeinek összegéig.

Az átalányfizetés alapja a turista osztályon történő légi utazás költsége.”;

e) a 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

(1) A bútorok és személyes használati tárgyak költöztetésének költségeit, beleértve a szokásos kockázatok (törés, lopás, tűz) elleni biztosítás költségeit, a költségek felső határán belül meg kell téríteni annak a tisztviselőnek, akinek a szolgálatba lépéskor vagy azt követően a szolgálat során az alkalmazási hely megváltozásakor meg kell változtatnia lakóhelyét annak érdekében, hogy megfeleljen a személyzeti szabályzat 20. cikkének, és akinek ugyanezen költségeket más forrásból nem térítették meg.

A határok megállapításánál figyelembe kell venni a tisztviselő családi helyzetét a költözés idején, valamint a költözés és a kapcsolódó biztosítás átlagos költségét.

Valamennyi intézmény kinevezésre jogosult hatósága általános végrehajtási rendelkezéseket fogad el e bekezdés érvényre juttatása céljából.

(2) A szolgálati jogviszony megszűnése vagy a tisztviselő elhalálozása esetén a tisztviselő volt alkalmazási helyéről a származási helyére való költözés során felmerült költségeket az (1) bekezdésben megállapított kereteken belül meg kell téríteni. Amennyiben az elhunyt tisztviselő egyedülálló volt, a költségeket örököseinek kell megtéríteni.

(3) Véglegesített tisztviselő esetében a költözést a próbaidő leteltét követő egy éven belül kell végrehajtani. A szolgálati jogviszony megszűnése esetén a költözést a 6. cikk (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően három éven belül kell végrehajtani. Az e bekezdésben előírt határidőket követő költözések esetében a költségek csak kivételes esetekben, a kinevezésre jogosult hatóság külön határozata alapján téríthetők meg.”;

f) a 13. cikk a következőképpen módosul:

i. az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság kétévenként felülvizsgálja a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott díjakat. Ez a felülvizsgálat a szállodák és vendéglátó-ipari szolgáltatások áráiról szóló, az árak alakulásának mutatóin alapuló jelentés figyelembevételével történik. A felülvizsgálat során a Bizottság a személyzeti szabályzati bizottsággal való konzultációt követően a 111. és a 112. cikkben foglaltak szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján jár el.”;

ii. a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdéstől eltérően azon tisztviselők szállásköltségei, akiknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. jegyzőkönyve szerint az intézményük fő munkavégzési helyére kell kiküldetésbe utazniuk, átalányösszegként téríthetők meg, amely nem haladhatja meg az adott tagállam esetében megállapított felső határt.”;

g) a 13a. cikkben az „egyes intézmények” kifejezés helyébe az „egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép;

h) a 17. cikk a következőképpen módosul:

i. az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kifizetést a tisztviselő részére azon a helyen és azon ország pénznemében kell teljesíteni, ahol feladatait ellátja, vagy a tisztviselő kérésére euróban valamely, az Európai Unió területén levő lévő bankba.”;

ii. a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tisztviselők az egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai által a személyzeti bizottsággal történő konzultációt követően közös megegyezéssel megállapított szabályokban foglalt feltételek szerint kérhetik díjazásuk egy részének speciális rendszeres átutalását.”;

iii. a (3) bekezdés első mondatában az „átutalásokat” szó után „az érintett tagállam pénznemében” szavakat kell beilleszteni;

iv. a (4) bekezdés első mondatában a „másik tagállamba történő átutalást” szavak után a „helyi pénznemben” szavakat kell beilleszteni.

68. A VIII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 3. cikk b) pontjában a „41. és 50. cikke” kifejezés helyébe a „41., 42c. és 50. cikke” kifejezés lép;

b) az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

E melléklet 2. cikkének rendelkezései ellenére az a tisztviselő, aki a nyugdíjkorhatár elérése után szolgálatban marad, a nyugdíjkorhatár elérése után ledolgozott évekre szóló nyugdíja kiszámításakor figyelembe vett alapilletménye 1,5 %-ával történő nyugdíjemelésre szerez jogosultságot, azzal a kikötéssel, hogy nyugdíja az emeléssel együtt nem haladja meg – adott esetben – a személyzeti szabályzat 77. cikkének második vagy harmadik bekezdésében említett utolsó alapilletményének 70 %-át.

Ilyen emelés adható azon tisztviselő halála esetén is, aki a nyugdíjkorhatár elérése után szolgálatban maradt.”;

c) a 6. cikkben az „1. besorolási fokozat első fizetési fokozatába” helyébe az „AST 1 besorolási fokozat első fizetési fokozatába” lép;

d) a 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A szolgálatból nyugdíjkorhatár elérése előtt kilépő tisztviselő kérheti öregségi nyugdíja

a) elhalasztását az azon hónapot követő naptári hónap első napjáig, amelyben a tisztviselő eléri a nyugdíjkorhatárt; vagy

b) azonnali folyósítását, amennyiben a tisztviselő legalább az 58. életévét betöltötte. Ebben az esetben az öregségi nyugdíjat csökkenteni kell a tisztviselőnek a nyugdíjfolyósítás megkezdése időpontjában elért életkora alapján számított összeggel.

A nyugdíj összege 3,5 %-kal csökken minden év után, amely megelőzi azt a évet, amelyben a tisztviselő jogosultságot szerez öregségi nyugdíjra a személyzeti szabályzat 77. cikke szerint. Ha az öregségi nyugdíjra

való, a személyzeti szabályzat 77. cikke szerinti jogosultság megszerzéséhez szükséges életkor és az érintett személy aktuális kora közötti különbség nem egész évet tesz ki, a csökkentést egy évvel növelni kell.”;

e) a 11. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében az „intézmény” szó helyébe az „intézmény kinevezésre jogosult hatósága” kifejezés lép;

f) a 12. cikk a következőképpen módosul:

i. az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az a nyugdíjkorhatárt el nem érő tisztviselő, akinek szolgálati jogviszonya nem elhalálozás vagy rokkantság miatt szűnik meg, és aki azonnali vagy halasztott öregségi nyugdíjra nem jogosult, a szolgálati jogviszonyának megszűnésekor az alábbiak kifizetésére jogosult:

a) amennyiben egy évnél rövidebb szolgálati időt teljesített, és nem élt a 11. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, a nyugdíjjárulékaik tekintetében az alapilletményéből visszatartott összegek háromszorosának megfelelő távozási díj, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 42. és 112. cikke szerint fizetett összegek levonása után;

b) más esetekben a 11. cikk (1) bekezdésében előírt juttatásokra vagy az ilyen juttatások biztosításmatematikai egyenértékének egy általa választott magán biztosítótársaság vagy nyugdíjpénztár részére történő kifizetése, feltéve, hogy az ilyen társaság vagy pénztár garantálja a következőket:

i. a tőkét nem fizeti vissza;

ii. legkorábban 60, de legkésőbb 66 éves kortól havi jövedelmet fizet;

iii. rendelkezik a járulékok visszafizetéséről vagy a túlélő hozzátartozói nyugdíjról;

iv. az átruházást másik biztosítótársaság vagy pénztár részére csak akkor engedélyezi, ha az megfelel az i., ii. és iii. pontban megállapított feltételeknek.”

ii. a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, az a nyugdíjkorhatárt el nem érő tisztviselő, aki a nyugdíjjogosultság megszerzése vagy fenntartása érdekében szolgálata megkezdése óta egy általa választott, az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak megfelelő nemzeti nyugdíjrendszerbe, magán biztosítási rendszerbe vagy nyugdíjpénztárba fizetett be, és akinek szolgálati jogviszonya nem elhalálozás vagy rokkantság miatt szűnik meg anélkül, hogy a tisztviselő azonnali vagy halasztott öregségi nyugdíjra jogosult lenne, a szolgálat megszűnésekor távozási díjra jogosult, amelynek összege megfelel az intézménynél teljesített szolgálat során szerzett nyugdíjjogosultság biztosításmatematikai értékének. Ilyen esetekben az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 42. vagy 112. cikkének alkalmazásával a nemzeti nyugdíjrendszerben való nyugdíjjogosultság megszerzése vagy fenntartása érdekében történő kifizetéseket le kell vonni a távozási díjból.”;

g) a 15. cikkben a „63 évesnél” szövegrész helyébe a „nyugdíjkorhatárnál” szövegrész lép;

h) a 18a. cikkben a „63. életévének betöltése” szövegrész helyébe a „nyugdíjkorhatár elérése” szövegrész lép;

i) a 27. cikk második bekezdésében a „kiigazított” szó helyébe a „naprakésszé tett” szó lép;

j) a 45. cikk a következőképpen módosul:

i. a harmadik bekezdésben a „lakóhely szerinti tagállam” kifejezés helyébe az „Európai Unió” kifejezés lép;

ii. a negyedik bekezdés első mondatában az „egy bankján” kifejezés elé a „vagy az Európai Unió” kifejezést kell beszúrni;

iii. a negyedik bekezdés második mondatában a „az intézmény székhelye szerinti ország bankjába is” és az „euróban vagy” szavakat el kell hagyni.

69. A IX. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2. cikk (3) bekezdésében az „intézmények” szó helyébe az „egyes intézmények kinevezésre jogosult hatóságai” kifejezés lép;

b) az 5. cikk (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Minden egyes intézményben létrejön egy fegyelmi tanács (a továbbiakban: a tanács), kivéve, ha két vagy több ügynökség úgy határoz, hogy a személyzeti szabályzat 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban közös tanácsot hoznak létre.”;

c) a 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A 2. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, minden intézmény kinevezésre jogosult hatósága – ha szükségesnek tartja – a személyzeti bizottsággal folytatott konzultációt követően az e mellékletre vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket fogadhat el.”;

70. A X. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A tisztviselő naptári évenként a szolgálati idő minden hónapja után két munkanap éves szabadságra jogosult.

E cikk első bekezdésétől eltérően azon tisztviselők, akik 2014. január 14-én valamely harmadik országban már kiküldetésben vannak, az alábbiakra jogosultak:

— három munkanap 2014. január 1-jétől 2014. december 31-ig;

— két és fél munkanap 2015. január 1-jétől 2015. december 31-ig.”;

b) a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Abban az évben, amikor a tisztviselő elkezd vagy befejezi feladatainak teljesítését a harmadik országban, minden teljes ledolgozott hónap után két munkanap, minden 15 napnál hosszabb töredékhónap után két munkanap, minden 15 napos vagy annál rövidebb töredékhónap után egy munkanap szabadságra jogosult.

Ha a tisztviselő a folyó naptári év vége előtt a szolgálati érdektől eltérő okból nem használta fel összes éves szabadságát, akkor a következő évre átvihető szabadsága nem haladhatja meg a 14 munkanapot.”;

c) a 8. cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„Azok a tisztviselők, akik a személyzeti szabályzat 24a. cikke értelmében továbbképzésen vesznek részt, és akik e cikk első bekezdése szerint pótszabadságban részesültek, adott esetben kötelezettséget vállalnak arra, hogy a továbbképzési időszakot összekapcsolják a pótszabadsággal.”;

d) a 9. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az éves szabadság a tisztviselő kívánsága szerint és a szolgálat követelményeire is figyelemmel egyszerre vagy több részletben vehető ki. A szabadság időtartamának azonban tartalmaznia kell egy legalább két egymást követő hétből álló időszakot.”;

e) a 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

(1) Életkörülmények után nyújtott támogatást kell meghatározni a tisztviselő alkalmazási helyének megfelelően egy adott referenciaösszeg százalékos arányában. E referenciaösszeg tartalmazza a teljes alapilletményt, a külföldi munkavégzési támogatást, a háztartási támogatást és az eltartott gyermek után nyújtott támogatást, csökkentve a személyzeti szabályzatban vagy az annak végrehajtására hozott rendeletekben említett kötelező levonásokkal.

Amennyiben a tisztviselőt olyan országban alkalmazzák, ahol az életkörülmények megegyezőnek tekinthetők az Európai Unióban szokásos életkörülményekkel, ilyen támogatás nem fizethető.

Az egyéb alkalmazási helyek esetében az életkörülmények után nyújtott támogatást többek között az alábbi jellemzők figyelembevételével kell meghatározni:

- egészségügyi és kórházi környezet;
- biztonság;
- éghajlat;
- az elszigeteltség mértéke;
- egyéb helyi életkörülmények.

Az egyes alkalmazási helyek vonatkozásában megállapított életkörülmények után nyújtott támogatást évente felül kell vizsgálni, és azt a kinevezésre jogosult hatóság a személyzeti bizottság véleményének beszerzését követően adott esetben kiigazítja.

Olyan esetekben, amikor a tisztviselő több megbízatást is teljesített olyan szolgálati helyen, ahol a körülmények

a szokásos feltételekhez képest nehezek vagy nagyon nehezek, a kinevezésre jogosult hatóság határozhat úgy, hogy az életkörülmények után nyújtott támogatáson felül kiegészítő támogatást biztosít. Ez a kiegészítő támogatás nem haladhatja meg az első albekezdésben említett referenciaösszeg 5 %-át, és a kinevezésre jogosult hatóság az egyenlő bánásmód tiszteletben tartása érdekében megfelelően megindokolja egyedi határozatait, az előző megbízatás nehézségi szintjét alapul véve.

(2) Amennyiben az alkalmazási helyen fennálló életkörülmények miatt a tisztviselő személyi kockázatnak van kitéve, a tisztviselőt a kinevezésre jogosult hatóság különleges, indokolással ellátott határozata alapján ideiglenes többlettámogatás illeti meg. E támogatást az (1) bekezdés első albekezdésében említett referenciaösszeg százalékos arányában kell meghatározni:

— amennyiben a kinevezésre jogosult hatóság azt ajánlja személyzetének, hogy családtagjaik vagy az egyéb általuk eltartott személyek ne telepedjenek le az alkalmazási helyen, feltéve, hogy követik ezt az ajánlást;

— amennyiben a kinevezésre jogosult hatóság az alkalmazási helyen szolgálatot teljesítő állomány létszámának ideiglenes csökkentéséről dönt.

Megfelelően indokolt esetekben a kinevezésre jogosult hatóság meghatározhatja, hogy az adott álláshely családtagok nélküli kiküldetés formájában tölthető be. A fenti juttatás a személyzet azon tagjai számára nyújtható, akik tiszteletben tartják ezt a döntést.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a kinevezésre jogosult hatóság határozza meg.”;

f) a 11. cikk első mondatában a „Belgiumban” szó helyébe az „Európai Unióban” kifejezés lép;

g) a 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Annak érdekében, hogy a tisztviselők az alkalmazás helyétől függetlenül lehetőség szerint azonos vásárlóerővel rendelkező díjazásban részesüljenek, a 12. cikkben említett súlyozást a XI. melléklettel összhangban évente naprakésszé kell tenni. A naprakésszé tételtekintetében valamennyi érték referenciaértéknek tekintendő. A Bizottság a naprakésszé tett értékeket a naprakésszé tétel után két héten belül tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában.

Amennyiben azonban egy adott ország esetében a megélhetési költségeknek a súlyozás és a megfelelő átváltási árfolyam alapján mért változása a legutóbbi naprakésszé tétel óta meghaladta az 5 %-ot, időközi naprakésszé tételt kell lefolytatni a súlyozás kiigazítása érdekében az első bekezdésben meghatározott eljárás szerint.”;

h) a 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A kinevezésre jogosult hatóság által meghatározandó országok listája alapján, valamint ahol az intézmény nem biztosít lakhatást a tisztviselő számára, a kinevezésre jogosult hatóság vagy lakhatási juttatást fizet a tisztviselőnek, vagy megtéríti a tisztviselő által fizetett bérleti díjat.

A lakhatási juttatás kifizetése bérleti szerződés bemutatása ellenében történik, kivéve, ha a kinevezésre jogosult

hatóság a harmadik országban található alkalmazási hely helyi körülményeihez kapcsolódó, megfelelően indokolt okokból eltekint ettől a kötelezettségtől. A lakhatási juttatást elsősorban a tisztviselő által ellátott feladatok szintje, másodsorban pedig eltartott családjának összetétele alapján kell kiszámítani.

A bérleti díjat meg kell téríteni, feltéve, hogy a kinevezésre jogosult hatóság kifejezetten jóváhagyta az adott lakóhelyet, és az megfelel elsősorban a tisztviselő által ellátott feladatok szintjének, másodsorban pedig eltartott családja összetételének.

E cikk alkalmazásának részletes szabályait a kinevezésre jogosult hatóság határozza meg. A lakhatási juttatás semmiképpen nem haladhatja meg a tisztviselő számára felmerülő költségeket.”;

71. A XI. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„XI. MELLÉKLET

A SZEMÉLYZETI SZABÁLYZAT 64. ÉS 65. CIKKÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

1. FEJEZET

A DÍJAZÁSNAK A SZEMÉLYZETI SZABÁLYZAT 65. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSÉBEN ELŐÍRT ÉVES NAPRAKÉSSZÉ TÉTELE

1. Szakasz

Az éves naprakésszé tételeket meghatározó tényezők

1. cikk

(1) Az Európai Unió Statisztikai Hivatalának (Eurostat) jelentése

A személyzeti szabályzat 65. cikkének (1) bekezdésében és a X. melléklet 13. cikkében előírt naprakésszé tétel céljából, az Eurostat minden évben október vége előtt jelentést készít a belgiumi és luxemburgi megélhetési költségek változásáról, a brüsszeli és a tagállamokban, valamint adott esetben harmadik országokban található meghatározott alkalmazási helyek közötti gazdasági paritásokról, valamint a központi közigazgatásban dolgozó nemzeti köztisztviselőknek fizetett bérek vásárlóerejének változásáról.

(2) A belgiumi és luxemburgi megélhetési költségek változásai

Az Eurostat indexet határoz meg az uniós tisztviselők belgiumi és luxemburgi megélhetési költségeiben bekövetkező változások mérésére. Ezen index (a továbbiakban: a közös index) meghatározása az előző év júniusa és a folyó év júniusa közti nemzeti infláció (Belgium esetében a harmonizált fogyasztói árindex (HICP), Luxemburg esetében pedig a fogyasztói árindex (CPI) szerint mérve) figyelembevételével történik, az e tagállamokban szolgáló személyzet megoszlása szerint súlyozva.

(3) A megélhetési költségek változása Brüsszelen kívül (gazdasági paritások)

a) Az Eurostat a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett nemzeti statisztikai intézetekkel vagy a tagállamok egyéb megfelelő hatóságaival (a továbbiakban: nemzeti statisztikai intézetek vagy a tagállamok egyéb megfelelő hatóságai) egyetértésben gazdasági paritásokat számít ki, amelyek a következők tekintetében állapítják meg a vásárlóerő-egyenértéket:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

- i. a tagállamok fővárosában – Hollandia kivételével, ahol Amszterdam helyett Hágát veszik alapul – és bizonyos más alkalmazási helyeken szolgálatot teljesítő uniós tisztviselők fizetése Brüsszelhez viszonyítva;
 - ii. a tisztviselőknek a tagállamokban fizetett nyugdíjak Brüsszelhez viszonyítva;
- b) A gazdasági paritások minden évben június hónapra vonatkoznak;
- c) A gazdasági paritások számítása olyan módon történik, hogy minden alapvető összetevőt évente kétszer naprakésszé lehessen tenni és legalább ötévente egyszer közvetlen vizsgálattal ellenőrizni lehessen. Az Eurostat a tagállamok harmonizált fogyasztói árindexének változásai és a 13. cikkben említett, a személyzeti szabályzat 64. és 65. cikkével foglalkozó munkacsoport által meghatározott legmegfelelőbb mutatók alkalmazásával tege naprakésszé a gazdasági paritásokat;
- d) A Belgiumon és Luxemburgon kívüli alkalmazási helyek tekintetében a megélhetési költségek referencia-időszakon belüli változását közvetett mutatók segítségével kell mérni. Ezeket a mutatókat a közös index és a gazdasági paritás változásának szorzataként kell kiszámítani.
- (4) *A központi közigazgatásban dolgozó nemzeti köztisztviselők részére fizetett díjazás vásárlóerejének változása (fajlagos mutatók)*
- a) A nemzeti közszolgálatokban fizetett bérek vásárlóereje felfelé vagy lefelé történő százalékos változásának mérése céljából az Eurostat a nemzeti statisztikai intézetek vagy a tagállamok egyéb megfelelő hatóságai által szeptember vége előtt szolgáltatott adatok alapján kiszámítja az egyes központi közigazgatásokban dolgozó köztisztviselők reálbérének az előző év júliusa és folyó év júliusa közötti változását jelző fajlagos mutatókat. E kettő tartalmazza valamennyi évente fizetett elem egyhuzadát.

A fajlagos mutatóknak két fajtája van:

- i. a személyzeti szabályzatban meghatározott egyes besorolási csoportokra vonatkozó mutató,
- ii. egy átlagmutató, amelynek súlyozása tükrözi az egyes besorolási csoportoknak megfelelő nemzeti köztisztviselők számát.

Minden mutatót bruttó és nettó módon is meg kell határozni. A nettó érték bruttó értékből történő kiszámításánál figyelembe kell venni a kötelező levonásokat és az általános adózási tényezőket.

Az Európai Unió egészére vonatkozó nettó és bruttó mutatók megállapításához az Eurostat a következő tagállamokból álló mintát használja fel: Belgium, Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Ausztria, Lengyelország, Svédország és az Egyesült Királyság. Az Európai Parlament és a Tanács – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 336. cikke szerint a Bizottság javaslata alapján eljárva – az Unió bruttó hazai termékének (GDP) legalább 75 %-át reprezentáló új mintát fogadhat el, amelyet az elfogadást követő évtől kell alkalmazni. Az országokénti eredményeket a jelenleg hatályos Európai Számlák Rendszerében szereplő nemzetiszámla-meghatározásokkal összhangban közzétett legfrissebb statisztikák szerinti vásárlóerő-paritás felhasználásával mért megfelelő összeített nemzeti GDP-hez viszonyítva kell súlyozni.

- b) Az Eurostat kérésére a nemzeti statisztikai intézetek vagy a tagállamok egyéb megfelelő hatóságai rendelkezésre bocsátják az általa a nemzeti köztisztviselők fizetése vásárlóerejének változását pontosan mérő fajlagos mutató meghatározásához szükségesnek ítélt kiegészítő információkat.

Amennyiben a nemzeti statisztikai intézetekkel vagy a tagállamok egyéb megfelelő hatóságaival folytatott további konzultációt követően az Eurostat statisztikai ellentmondásokat talál a kapott információkban, vagy lehetetlennek találja egy adott tagállamban a köztisztviselők reáljövedelmének változását statisztikailag pontosan jelző mutatók meghatározását, jelentést tesz erről a Bizottságnak, és rendelkezésére bocsátja az értékeléshez szükséges anyagokat.

- c) Az Eurostat a fajlagos mutatók mellett megfelelő ellenőrző mutatókat is kiszámít. Az egyik ilyen mutatót a központi közigazgatásban fizetett, egy főre jutó reáljövedelemre vonatkozó, a jelenleg hatályos Európai Számlák Rendszerében szereplő nemzetiszámla-meghatározásokkal összhangban összeállított adatok formájában adja meg.

Az Eurostat fajlagos mutatókról szóló jelentését az e mutatók és az e pontban említett ellenőrző mutatók közötti különbségekre vonatkozó magyarázatok kísérik.

2. cikk

E melléklet 15. cikkének alkalmazásában a Bizottság rendszeresen felméri az intézmények személyzeti felvételi igényeit.

2. Szakasz

A díjazás és a nyugdíjak éves naprakésszé tételére vonatkozó szabályok

3. cikk

(1) Július 1-jétől kezdődő hatállyal a személyzeti szabályzat 65. cikke értelmében az e melléklet 1. szakaszában meghatározott kritériumok alapján minden év vége előtt naprakésszé kell tenni a díjazást és a nyugdíjakat.

(2) A naprakésszé tétel összegét a közös index és a fajlagos mutató szorzatával kell meghatározni. A naprakésszé tétel nettó értékben, egységes százalékban kell kifejezni.

(3) Az így rögzített naprakésszé tétel összegét a következő módszerrel összhangban kell belefoglalni a személyzeti szabályzat 66. cikkében és XIII. mellékletében, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 20. és 93. és 133. cikkében található alapilletmény-táblázatokba:

- a) a korrekciós együttható alkalmazása nélküli nettó díjazást és nettó nyugdíjat a fent említett naprakésszé tétellel kell növelni vagy csökkenteni,
- b) az alapilletmények új táblázatát úgy kell összeállítani, hogy kiszámítják azt a bruttó összeget, amely az adó (4) bekezdés figyelembevételével meghatározott összegének és a szociális biztonsági és nyugdíj-hozzájárulás összegének kötelező levonásai után megfelel a nettó összegnek,
- c) a nettó összeg bruttóvá alakításának alapja a személyzeti szabályzatban meghatározott különböző juttatásokban nem részesülő egyedülálló tisztviselő helyzete.

(4) Az Európai Közösségeket illető adó alkalmazása feltételeinek és eljárásának megállapításáról szóló, 1968. február 29-i 260/68/EGK, Euratom, ESZAK rendelet alkalmazásában a rendelet 4. cikkében szereplő összegeket egy, a következőkből álló tényezővel kell megszorozni:

- a) az előző naprakésszé tételből származó tényező, és/vagy
- b) a díjazás naprakésszé tételének a (2) bekezdésben említett mértéke.

(5) Belgiumban és Luxemburgban nem kell korrekciós együtthatót alkalmazni. Azokat a korrekciós együtthatókat:

- a) amelyek a többi tagállamban és bizonyos más alkalmazási helyeken szolgálatot teljesítő európai uniós tisztviselők illetményére alkalmazandók,
- b) amelyek a személyzeti szabályzat 82. cikkének (1) bekezdésétől eltérve alkalmazandók, a 2004. május 1-jét megelőzően szerzett nyugdíjjogosultságnak megfelelő rész tekintetében folyósított európai uniós nyugdíjakra

az e melléklet 1. cikkében említett megfelelő gazdasági paritások és a személyzeti szabályzat 63. cikkében megállapított átváltási árfolyamok közötti arány alapján kell meghatározni az érintett országok tekintetében.

A korrekciós együtthatóknak a magas inflációs rátával rendelkező alkalmazási helyeken történő visszaható hatályú alkalmazására vonatkozó, az e melléklet 8. cikkében meghatározott eljárásokat kell alkalmazni.

(6) Az intézmények a tisztviselők, volt tisztviselők és egyéb érintett személyek díjazásának és nyugdíjának növelését vagy csökkenését eredményező naprakésszé tételét visszaható hatállyal végzik el a tényleges időpont és a következő naprakésszé tétel hatálybalépésének időpontja közötti időszakra vonatkozóan.

Amennyiben ez a visszaható naprakésszé tétel túlfizetett összegek visszatéríttetését teszi szükségessé, ezt a visszatéríttetést a következő naprakésszé tétel hatálybalépésének időpontjától számított legfeljebb 12 hónapra lehet elosztani.

2. FEJEZET

A DÍJAZÁS ÉS A NYUGDÍJAK IDŐKÖZI NAPRAKÉSSZÉ TÉTELE (A SZEMÉLYZETI SZABÁLYZAT 65. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSE)

4. cikk

(1) A díjazásokra és nyugdíjakra vonatkozóan a személyzeti szabályzat 65. cikkének (2) bekezdése értelmében, január 1-jétől kezdődő hatállyal időközi naprakésszé tételt kell végezni, amennyiben június és december között jelentős változás következik be a megélhetési költségekben (az e melléklet 6. cikkében meghatározott érzékenységi küszöbérték figyelembevételével), és a vásárlóerő adott éves referencia-időszakon belüli változására vonatkozó előrejelzést megfelelően figyelembe kell venni.

(2) Ezen időközi naprakésszé tételeket a díjazás éves naprakésszé tételekor figyelembe kell venni.

5. cikk

(1) Minden év márciusában az Eurostat az e melléklet 13. cikkében előírt ülésen rendelkezésre bocsátott információk alapján előrejelzést készít a vásárlóerő változásáról az érintett időszak tekintetében.

Ha ez az előrejelzés negatív százalékos arányt eredményez, az időközi naprakésszé tételek számításánál ezen arány felét kell figyelembe venni.

(2) A megélhetési költségek változását Belgium és Luxemburg tekintetében az előző év júniusa és decembere közötti időszakra vonatkozó közös indexszel kell mérni.

(3) Az egyes (Belgiumon és Luxemburgon kívüli) alkalmazási helyek esetében, amelyekre vonatkozóan korrekciós együttható került meghatározásra, az 1. cikk (3) bekezdésében említett gazdasági paritások decemberre vonatkozó becslült értékét kell kiszámítani. A megélhetési költségek változását az 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott szabályokkal összhangban kell kiszámítani.

6. cikk

(1) Az e melléklet 5. cikkének (2) bekezdésében említett hat hónapos időszakra vonatkozó érzékenységi küszöbérték egy 12 hónapos időszakra vonatkozóan 6 %-nak megfelelő százalékarány.

(2) A küszöbértéket az alábbi eljárással összhangban kell alkalmazni, az e melléklet 5. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazására is figyelemmel:

a) ha Belgiumban és Luxemburgban az érzékenységi küszöbértéket elérik vagy meghaladják (a közös index alapján június és december között mérve), a díjazást minden alkalmazási hely vonatkozásában naprakésszé kell tenni az éves naprakésszé tételi eljárással,

b) ha Belgiumban és Luxemburgban az érzékenységi küszöbértéket nem érik el, a korrekciós együtthatókat csak azon alkalmazási helyeken kell naprakésszé tenni, ahol a megélhetési költségek változása (a közvetett mutatókkal június és december között mérve) meghaladta a küszöbértéket.

7. cikk

E melléklet 6. cikkének alkalmazásában:

A naprakésszé tétel összege a közös index, adott esetben az előre jelzett fajlagos mutató felével szorozva, ha az előrejelzés negatív.

A korrekciós együttható – ha Belgiumban és Luxemburgban a naprakésszé tételi küszöbértéket nem érik el – a vonatkozó gazdasági paritás és a személyzeti szabályzat 63. cikkében előírt átváltási árfolyamok közötti aránynak és a naprakésszé tétel értékének szorzata.

3. FEJEZET

A KORREKCIÓS EGYÜTTHATÓ HATÁLYBALÉPÉSÉNEK NAPJA (ALKALMAZÁSI HELYEK, AHOL A MEGÉLHETÉSI KÖLTSÉGEK JELENTŐSEN NŐNEK)

8. cikk

(1) Azon alkalmazási helyek esetében, ahol a megélhetési költségek (a közvetett mutatók változásával mérve) jelentősen nőnek, a korrekciós együttható időközi naprakésszé tétel esetén január 1-jétől kezdődően, éves naprakésszé tétel esetén pedig július 1-jétől kezdődően lép hatályba. Ennek az a célja, hogy a vásárlóerő-veszteség összhangba kerüljön azon vásárlóerő-veszteséggel, amely egy olyan alkalmazási helyen állna fenn, ahol a megélhetési költségek változása megfelelt az érzékenységi küszöbértéknek.

(2) Az éves naprakésszé tétel hatálybalépésének napja a következő:

a) május 16. azon alkalmazási helyek esetében, ahol az inflációs ráta magasabb mint 6 %, és

b) május 1. azon alkalmazási helyek esetében, ahol az inflációs ráta magasabb mint 10 %.

(3) Az időközi naprakésszé tétel hatálybalépésének napja a következő:

a) november 16. azon alkalmazási helyek esetében, ahol az inflációs ráta magasabb mint 6 %, és

b) november 1. azon alkalmazási helyek esetében, ahol az inflációs ráta magasabb mint 10 %.

4. FEJEZET

A KORREKCIÓS EGYÜTTHATÓ MEGHATÁROZÁSA ÉS VISSZAVONÁSA (A SZEMÉLYZETI SZABÁLYZAT 64. CIKKE)

9. cikk

(1) Az érintett tagállamok megfelelő hatóságai, az Unió valamely intézményének vezetése vagy az adott alkalmazási helyen dolgozó uniós tisztviselők képviselői kérhetik az arra a helyre vonatkozó korrekciós együttható meghatározását.

Ezt a kérelmet az alkalmazási hely és az érintett tagállam fővárosa (Hollandia kivételével, ahol Amszterdam helyett Hágát kell figyelembe venni) között a megélhetési költségek tekintetében néhány éven keresztül észrevehető különbséget kimutató objektív tényezőkkel kell alátámasztani. Amennyiben az Eurostat megerősíti, hogy a különbség észrevehető (meghaladja az 5 %-ot) és tartós, a Bizottság a személyzeti szabályzat 111. és 112. cikkében foglaltak szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján korrekciós együtthatókat fogad el az érintett hely tekintetében.

(2) A Bizottság a személyzeti szabályzat 111. és 112. cikkében foglaltak szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján dönt arról, hogy visszavonja egy bizonyos hely tekintetében a korrekciós együttható alkalmazását. Ebben az esetben a döntés a következőkön alapul:

a) az érintett tagállam megfelelő hatóságainak, az Unió valamely intézménye vezetésének vagy az adott alkalmazási helyen dolgozó uniós tisztviselők képviselőinek kérelmén, amely kimutatja, hogy azon a helyen a megélhetési költségek már nem különböznek jelentősen (kevesebb mint 2 %) az érintett tagállam fővárosára vonatkozóan megállapított megélhetési költségektől. A konvergenciának tartósnak kell lennie, és az Eurostatnak meg kell erősítenie azt,

b) azon a tényen, hogy az adott helyen már nem alkalmaznak uniós tisztviselőt és ideiglenes alkalmazottakat.

5. FEJEZET

MÓDOSÍTÓ ÉS KIVÉTELI ZÁRADÉKOK

10. cikk

Az éves naprakésszé tétel során használt fajlagos mutató értékének felső határa 2 %, alsó határa pedig – 2 %. Amennyiben a fajlagos mutató értéke meghaladja a felső határt vagy kisebb az alsó határnál, a naprakésszé tett érték kiszámításához a határ értékét kell használni.

A 11. cikk alkalmazásakor az első bekezdés nem alkalmazandó.

Az éves naprakésszé tételnek a fajlagos mutató alapján számított naprakésszé tett érték és a határ alapján számított naprakésszé tett érték közötti különbségből eredő maradékát a következő év április 1-jétől kell alkalmazni.

11. cikk

(1) Amennyiben a Bizottság előjelzése szerint csökken az Unió reál-GDP-je a folyó évben, és a fajlagos mutató pozitív, a fajlagos mutatónak csak egy részét kell használni a naprakésszé tétel értékének kiszámításához. A naprakésszé tett értéknek a fajlagos mutató maradékához kapcsolódó maradékát a következő év egy későbbi dátumától kell alkalmazni. A naprakésszé tett érték e maradékát nem kell figyelembe venni a 10. cikk alkalmazásában. Az Unió GDP-jének értékét, a fajlagos mutató megosztásából eredő következményeket és az alkalmazás dátumát a következő táblázatnak megfelelően kell meghatározni:

Uniós GDP	A fajlagos mutatót érintő következmények	A második rész kifizetésének dátuma
[- 0,1 %; - 1 %]	33 %; 67 %	n + 1 év április 1.
[- 1 %; - 3 %]	0 %; 100 %	n + 1 év április 1.
- 3 % alatt	0 %	—

(2) Amennyiben különbség mutatkozik az (1) bekezdésben említett előrejelzés és az uniós GDP Bizottság által közzétett végső értéke között, e végső adatok pedig módosítanak az (1) bekezdésben foglalt táblázatban meghatározott következményeket, a szükséges korrekciókat – ideértve a pozitív és a negatív visszamenőleges kiigazításokat – ugyanennek a táblázatnak megfelelően kell elvégezni.

(3) A korrekció eredményeként naprakésszé tett referenciaösszegeket a Bizottság a korrekciót követő két héten belül tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában.

(4) Abban az esetben, ha az (1) vagy (2) bekezdés alkalmazása következtében a fajlagos mutató értéke nem szolgálta a díjazások és a nyugdíjak naprakésszé tételét, ez utóbbi érték alapján kell kiszámolni a jövőbeli naprakésszé tételt, amint a bruttó hazai terméknek az (1) vagy (2) bekezdés alkalmazásának évétől mért halmozott növekedése pozitívvá válik az Unióban. Az első mondatban említett értékre mindamellett analógia útján az e melléklet 10. cikkében meghatározott határok és elvek érvényesek. Az Eurostat e célból rendszeresen méri az uniós GDP alakulását.

(5) Amennyiben szükséges, a 10. cikk és e cikk alkalmazásából eredő joghatások e melléklet hatályának a 15. cikkben említett megszűnése után is érvényben maradnak.

6. FEJEZET

AZ EUROSTAT SZEREPE ÉS KAPCSOLATA A TAGÁLLAMOK NEMZETI STATISZTIKAI INTÉZETEIVEL ÉS EGYÉB MEGFELELŐ HATÓSÁGAIVAL

12. cikk

Az Eurostat feladata az alapadatok minőségének és a díjazás naprakésszé tételének figyelembe vett tényezők kidolgozására használt statisztikai módszereknek az ellenőrzése. Az Eurostat elvégzi különösen az ilyen ellenőrzéshez szükséges értékeléseket, illetve kutatásokat.

13. cikk

Az Eurostat minden év márciusában összehívja a tagállamok nemzeti statisztikai hivatalainak vagy egyéb megfelelő hatóságainak szakértőiből álló, „A személyzeti szabályzat 64. és 65. cikkével foglalkozó munkacsoport” elnevezésű munkacsoportot.

Az ülésen a statisztikai módszertant és annak a fajlagos és ellenőrző mutatók, a közös index és a gazdasági paritások meghatározásával kapcsolatos végrehajtását kell megvizsgálni.

A díjazás időközi naprakésszé tétele céljából a vásárlóerő változására vonatkozó előrejelzés elkészítéséhez szükséges információkat, valamint a központi közigazgatás szervezeti egységeinél a munkaidőre vonatkozó adatokat is rendelkezésre kell bocsátani.

14. cikk

A tagállamok az Eurostat kérésére tájékoztatják az Eurostatot a központi közigazgatásban dolgozó köztisztviselők díjazásának összetételére és változására közvetlen vagy közvetett hatást gyakorló tényezőkről.

7. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉS ÉS FELÜLVIZSGÁLATI ZÁRADÉK

15. cikk

(1) E melléklet rendelkezéseit 2014. január 1-jétől 2023. december 31-ig kell alkalmazni.

(2) A Bizottság 2022. március 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés figyelembe veszi az e melléklet 2. cikke szerint elvégzett felmérést, és különösen azt vizsgálja meg, hogy az uniós tisztviselők által kapott díjazás és nyugdíj vásárlóerejének fejlődése összhangban van-e a központi közigazgatásban dolgozó nemzeti köztisztviselők vásárlóerejében bekövetkezett változásokkal. E jelentés alapján – adott esetben – a Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 336. cikke alapján az e melléklet és a 66a. cikk módosítására irányuló javaslatot nyújt be.

(3) Amíg az Európai Parlament és a Tanács nem fogad el rendeletet a Bizottság javaslata alapján, e melléklet és a 66a. cikk ideiglenesen továbbra is alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésében és a személyzeti szabályzat 66a. cikkében meghatározott érvényességi időn túl is.

(4) 2018 végén a Bizottság időközi jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére e melléklet és a személyzeti szabályzat 66a. cikkének alkalmazásáról.”;

72. A XII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

(1) A hozzájárulás naprakésszé tett mértéke július 1-jén lép hatályba, ugyanakkor, mint a személyzeti szabályzat 65. cikkének értelmében a díjazás éves naprakésszé tétele. A naprakésszé tétel nem vezethet az előző évben érvényes mértéknél egy százalékponttal több vagy kevesebb hozzájáruláshoz.

(2) A hozzájárulás naprakésszé tett mértéke – amely a biztosításmatematikai számításból származott volna – és az (1) bekezdés utolsó mondatában említett eltérésből származó naprakésszé tétel között megállapított különbség nem téríthető vissza vagy – következésképpen – nem vehető figyelembe a későbbi biztosításmatematikai számításokban. A hozzájárulás mértékét, amely a biztosításmatematikai számításból származott volna, meg kell említeni az e melléklet 1. cikkében előírt értékelési jelentésben.”;

b) a 4. cikk (6) bekezdésében a „12 éves” szövegrész helyébe a „30 éves” szövegrész lép;

c) a 10. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésében a „12 évre” szövegrész helyébe a „30 évre” szövegrész lép;

d) a 11. cikk után a következő cikket kell beilleszteni:

„11a. cikk

2020-ig a 4. cikk (6) bekezdésének, a 10. cikk (2) bekezdésének és a 11. cikk (2) bekezdésének alkalmazása céljából a mozgóátlagot a következő időszakok alapján kell számolni:

2017-ban	22 év
2014-ban	16 év
2018-ban	24 év
2015-ban	18 év
2019-ban	26 év
2016-ban	20 év
2020-ban	28 év.”;

e) a 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

A VIII. melléklet 4. és 8. cikkében szereplő, a kamatos kamat kiszámításához használt kamatláb az e melléklet 10. cikkében említett tényleges kamatláb, és azt – szükség esetén – az ötvenként elvégzendő biztosításmatematikai értékelések alkalmával naprakésszé kell tenni.

A naprakésszé tételt illetően a VIII. melléklet 4. és 8. cikkében említett kamatláb referencia-kamatlábnak minősül. A Bizottság a naprakésszé tett tényleges kamatlábat tájékoztatás céljából a naprakésszé tétel után két héten belül közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában.”;

f) a 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

(1) A Bizottság 2022-ben jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé. A jelentés figyelembe veszi e melléklet költségvetési hatásait, és értékeli a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyát. E jelentés alapján – adott esetben – a Bizottság e melléklet módosítására irányuló javaslatot terjeszt elő.

(2) A Bizottság 2018-ban időközi jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e melléklet alkalmazásáról.”;

73. A XIII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében a „kiigazítását” szó helyébe a „naprakésszé tételét” szó lép;

b) a 10., 14–17. cikket és a 18. cikk (2) bekezdését el kell hagyni;

c) a 18. cikk (1) bekezdésében a „kiigazításával” szó helyébe a „naprakésszé tételével” szó, valamint az „igazítják ki” kifejezés helyébe a „kell naprakésszé tenni” kifejezés lép;

d) a 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

A 1023/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) rendelkezései ellenére a személyzeti szabályzat 63., 64., 65., 82. és 83a. cikke, XI. és XII. melléklete, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 20. cikkének (1) bekezdése, 64., 92. és 132. cikke, 2013.11.1. előtt hatályos változatukban kizárólag azon kiigazítások céljából maradnak továbbra is hatályban, amelyek szükségesek Európai Unió Bírósága által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 266. cikke szerint e cikkek alkalmazása tárgyában hozott ítéletekben foglaltak teljesítéséhez.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1023/2013/EU rendelete (2013. október 22-i) az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosításáról (HL L 287., 2013.10.29., 15. o);

e) a 20. cikk a következőképpen módosul:

i. a (2) bekezdést el kell hagyni;

ii. a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az említett tisztviselők nyugdíjára csak akkor vonatkozik a korrekciós együttműködés, ha a tisztviselő lakóhelye megegyezik utolsó alkalmazási helyével vagy a VII. melléklet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti származási helye szerinti országgal. A nyugdíjban részesülő tisztviselő azonban családi vagy orvosi okokból kérheti a kinevezésre jogosult határozattól, hogy módosítsa a származási helyet; a határozatot e kérdésben az érintett tisztviselő által bemutatott, megfelelő igazolások alapján kell meghozni.”;

iii. a (4) bekezdés utolsó mondatát el kell hagyni;

f) a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

A személyzeti szabályzat 77. cikke második bekezdésének második mondata ellenére azok a tisztviselők, akik 2004. május 1-je előtt léptek szolgálatba, a VIII. melléklet 3. cikkével összhangban kiszámított nyugdíjszerző szolgálati évek mindegyike tekintetében jogosultak az abban említett illetményük 2 %-ára.

Azok a tisztviselők, akik 2004. május 1. és 2013. december 31. közötti időszakban léptek szolgálatba, a VIII. melléklet 3. cikkével összhangban kiszámított nyugdíjszerző szolgálati évek mindegyike tekintetében jogosultak az abban említett illetményük 1,9 %-ára.”;

g) a 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

(1) Azok a tisztviselők, aki 2004. május 1-jén legalább 20 év szolgálati idővel rendelkeztek, a 60. életévük betöltésekor öregségi nyugdíjra jogosultak.

Azok a tisztviselők, akik 2014. május 1-jén 35 évesek vagy idősebbek, és akik 2014. január 1. előtt léptek szolgálatba, a következő táblázatban feltüntetett életkorban jogosultak öregségi nyugdíjra:

Betöltött életév 2014. május 1-jén	Nyugdíjkorhatár	Betöltött életév 2014. május 1-jén	Nyugdíjkorhatár
60 év és afelett	60 év	47 év	62 év 6 hónap
59 év	60 év 2 hónap	46 év	62 év 8 hónap
58 év	60 év 4 hónap	45 év	62 év 10 hónap

Betöltött életév 2014. május 1-jén	Nyugdíjkorhatár	Betöltött életév 2014. május 1-jén	Nyugdíjkorhatár
57 év	60 év 6 hónap	44 év	63 év 2 hónap
56 év	60 év 8 hónap	43 év	63 év 4 hónap
55 év	61 év	42 év	63 év 6 hónap
54 év	61 év 2 hónap	41 év	63 év 8 hónap
53 év	61 év 4 hónap	40 év	63 év 10 hónap
52 év	61 év 6 hónap	39 év	64 év 3 hónap
51 év	61 év 8 hónap	38 év	64 év 4 hónap
50 év	61 év 11 hónap	37 év	64 év 5 hónap
49 év	62 év 2 hónap	36 év	64 év 6 hónap
48 év	62 év 4 hónap	35 év	64 év 8 hónap

Az a tisztviselő, aki 2014. május 1-jén még nem töltötte be 35. életévét, 65 éves korában jogosult öregségi nyugdíjra.

Azok a tisztviselők azonban, akik 2014. május 1-jén 45 évesek vagy idősebbek és 2004. május 1-je és 2013. december 31-e között léptek szolgálatba, továbbra is 63 éves korukban jogosultak öregségi nyugdíjra.

Azon tisztviselők esetében, akik 2014. január 1-je előtt léptek szolgálatba, a nyugdíjkorhatárt – amelyet a személyzeti szabályzatnak a nyugdíjkorhatárra vonatkozó valamennyi hivatkozása szempontjából kell figyelembe venni – a fenti rendelkezésekkel összhangban kell megállapítani, kivéve, ha a személyzeti szabályzat ettől eltérően rendelkezik.

(2) A VIII. melléklet 2. cikke ellenére azok a tisztviselők, akik 2014. január 1-je előtt léptek szolgálatba és az öregségi nyugdíjjogosultságra vonatkozó életkor betöltése után is szolgálatban maradnak, a nyugdíjkorhatár elérését követő minden egyes év után az alapilletményük 2,5 %-ának megfelelő kiegészítő emelésre jogosultak, feltéve, hogy – adott esetben – a nyugdíj teljes összege a személyzeti szabályzat 77. cikkének második vagy harmadik bekezdése értelmében nem haladja meg az utolsó alapilletményük 70 %-át.

Az 50. életévüket betöltött vagy 2004. május 1-jén legalább 20 év szolgálati idővel rendelkező tisztviselők esetében az előző albekezdésben említett nyugdíjemelés nem lehet kevesebb, mint a 60 éves korban megszerzett nyugdíjjogosultság 5 %-a.

Az emelést elhalálozás esetén is meg kell adni, ha a tisztviselő az öregségi nyugdíjra jogosultságot adó életkor betöltése után is szolgálatban marad.

Ha – a IVa. melléklet szerint – a 2014. január 1-je előtt szolgálatba lépett és részmunkaidőben dolgozó tisztviselő a munkavégzés időtartama arányában járul hozzá a nyugdíjrendszerhez, akkor az e cikkben előírt, a nyugdíjjogosultsággal kapcsolatos emelést is csak ugyanilyen arányban kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a tisztviselő az e cikk rendelkezései szerinti öregségi nyugdíjkorhatár betöltése előtt vonul nyugdíjba, csak a VIII. melléklet 9. cikkének b) pontjában meghatározott csökkentés fele vonatkozik a 60. életév és a nyugdíjkorhatár közötti időszakra.

(4) A IV. melléklet egyetlen cikke (1) bekezdésének második albekezdésétől eltérve az a tisztviselő, akire az (1) bekezdés szerint 65 évesnél alacsonyabb nyugdíjkorhatár vonatkozik, az öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig jogosult a mellékletben szereplő juttatásra az ott meghatározott feltételek szerint.

Ezen életkor felett azonban 65 éves koráig a tisztviselő továbbra is megkapja a juttatást, amíg a maximális nyugdíjat el nem éri, kivéve, ha a személyzeti szabályzat 42c. cikke kerül alkalmazásra.”;

h) a 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

(1) A személyzeti szabályzat 52 cikke a) pontjának alkalmazásakor és az 50. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a 2014. január 1-je előtt szolgálatba lépett tisztviselőt automatikusan nyugdíjazni kell annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben betölti a 65. életévét. A 2014. január 1-je előtt szolgálatba lépett tisztviselők esetében a személyzeti szabályzat 78. cikkének második bekezdésében, 81a. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a VIII. melléklet 12. cikke (1) bekezdésének b) pontjában a „66 éves” és a „66. életévét” kifejezések „65 éves” és „65. életévét” kifejezéseként értelmezendők.

(2) A személyzeti szabályzat 52. cikke ellenére a VIII. melléklet 9. cikke b) pontjának alkalmazását kérheti az alábbiak szerint az a tisztviselő, aki 2014. január 1-je előtt lépett szolgálatba, és aki azt megelőzően lép ki a szolgálatból, hogy e melléklet 22. cikkével összhangban jogosult lett volna az öregségi nyugdíjra:

a) 2015. december 31-ig 55. életévétől kezdődően;

b) 2016. december 31-ig 57. életévétől kezdődően.

(3) A személyzeti szabályzat 50. cikkének nyolcadik bekezdésétől eltérve, a szolgálat érdekében nyugdíjazott tisztviselő a személyzeti szabályzat 50. cikke első bekezdésének megfelelően a VIII. melléklet 9. cikke szerinti nyugdíj folyósítására jogosult az alábbi táblázatnak megfelelően:

Az 50. cikk első bekezdése szerinti határozat dátuma	Életkor
2016. december 31-ig	55 év
2016. december 31. után	58 év"

i) a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

A 2014. január 1-je előtt megállapított nyugdíjak esetében a kedvezményezett nyugdíjjogosultságát ezt az időpontot követően továbbra is a jogosultság kezdeti megállapításakor alkalmazott szabályokkal összhangban kell megállapítani. Ugyanez vonatkozik a közös betegbiztosítási rendszer keretében nyújtott biztosításra.”;

j) a 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

(1) Azok az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkében említett alkalmazottak, akik 2004. május 1-jén szerződéses jogviszonyban álltak, és akiket az említett napot követően és 2014. január 1-je előtt tisztviselőnek neveznek ki, a nyugdíjba vonuláskor az ideiglenes alkalmazottként szerzett nyugdíjjogosultság – a személyzeti szabályzat 77. cikke szerinti nyugdíjkorhatár változását figyelembe vevő – biztosításmatematikai kiigazítására jogosultak.

(2) Azok az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2., 3a. és 3b. cikkében említett alkalmazottak, akik 2014. január 1-jén szerződéses jogviszonyban állnak, és akiket az említett napot követően tisztviselőnek neveznek ki, a nyugdíjba vonuláskor az ideiglenes vagy szerződéses alkalmazottként szerzett nyugdíjjogosultság – a személyzeti szabályzat 77. cikke szerinti nyugdíjkorhatár változását figyelembe vevő – biztosításmatematikai kiigazítására jogosultak, feltéve, hogy 2014. május 1-jén legalább 35 évesek.”;

k) a szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„5. S z a k a s z

30. cikk

(1) Az I. melléklet A. szakaszának 2. pontjától eltérően az AD besorolási csoportban 2013. december 31-én szolgálatban álló tisztviselőkre az alábbi álláshely-típusokat tartalmazó táblázat vonatkozik:

Főigazgató	AD 15 – AD 16
Igazgató	AD 14 – AD 15
Egységvezető vagy azonos rangú	AD 9 – AD 14
Tanácsadó vagy azonos rangú	AD 13 – AD 14
Átmeneti kategóriájú vezető tanácsos	AD 14
Átmeneti kategóriájú tanácsos	AD 13
Tanácsos	AD 5 – AD 12

(2) A kinevezésre jogosult hatóság 2014. január 1-jei hatállyal az alábbiak szerint álláshely-típusokba sorolja az AD besorolási csoportba tartozó, 2013. december 31-én szolgálatban álló tisztviselőket:

- A 2013. december 31-én szolgálatban álló AD 14 besorolású tisztviselőket, akik nem igazgatók vagy azonos rangúak, egységvezetők vagy azonos rangúak, illetve tanácsadók vagy azonos rangúak, „átmeneti kategóriájú vezető tanácsosnak” kell besorolni.
- A 2013. december 31-én szolgálatban álló AD 13 besorolású tisztviselőket, akik nem egységvezetők vagy azonos rangúak, illetve tanácsadók vagy azonos rangúak, „átmeneti kategóriájú tanácsosnak” kell besorolni.
- A 2013. december 31-én szolgálatban álló AD 9 és AD 14 közötti besorolású tisztviselőket, akik egységvezetők vagy azonos rangúak, „egységvezetőnek vagy azonos rangúnak” kell besorolni.
- A 2013. december 31-én szolgálatban álló AD 13 vagy AD 14 besorolású tisztviselőket, akik tanácsadók vagy azonos rangúak, „tanácsadónak vagy azonos rangúnak” kell besorolni.
- A 2013. december 31-én szolgálatban álló AD 5 és AD 12 közötti besorolású tisztviselőket, akik nem egységvezetők vagy azonos rangúak, „tanácsosnak” kell besorolni.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően az AD 9 és AD 12 közötti besorolású, külön feladatok ellátó tisztviselőket a kinevezésre jogosult hatóság 2015. december 31. előtt „egységvezetőnek vagy azonos rangúnak” vagy „tanácsadónak vagy azonos rangúnak” sorolhatja be. A kinevezésre jogosult hatóságok rendelkezéseket hoznak e cikk érvényre juttatása érdekében. Az e rendelkezés hatálya alá tartozó tisztviselők összlétszáma azonban nem haladhatja meg a 2013. december 31-én az AD besorolási csoportba tartozó tisztviselők létszámának 5 %-át.

(4) Egy álláshely-típusba való besorolás addig marad érvényben, amíg a tisztviselőt be nem sorolják egy másik álláshely-típushoz tartozó új beosztásba.

(5) Amennyiben megfelelnek a 44. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, a tanácsosi álláshellyel rendelkező, az AD 12 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatába tartozó tisztviselők alapfizetése 2016. január 1-jével az AD 12 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatának és az AD 12 besorolási fokozat 3. fizetési fokozatának megfelelő fizetések közötti különbséggel megegyező összeggel megemelkedik.

(6) Amennyiben megfelelnek a 44. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, a tanácsosi álláshellyel rendelkező és az (5) bekezdésben említett intézkedésből részesülő, az AD12 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatába tartozó tisztviselők alapilletménye két év elteltével az AD12 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatának és az AD12 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatának megfelelő illetmények közötti különbséggel megegyező összeggel ismételt megemelkedik.

(7) Az (5) bekezdéstől eltérve a tanácsosi álláshellyel rendelkező, AD12 besorolási fokozatba tartozó, 2004. május 1-jét megelőzően felvett és 2004. május 1-je és 2013. december 31-e között elő nem léptetett tisztviselőkre a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) amennyiben megfelelnek a 44. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, a 8. fizetési fokozatba tartozó tisztviselők alapilletménye 2016. január 1-jével az AD12 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatának és az AD12 besorolási fokozat 3. fizetési fokozatának megfelelő illetmények közötti különbséggel megegyező összeggel megemelkedik.

b) amennyiben az a) pontban említett intézkedés kiterjed rájuk, a 8. fizetési fokozatba tartozó tisztviselők alapilletménye két év elteltével az AD12 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatának és az AD12 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatának megfelelő illetmények közötti különbséggel megegyező összeggel ismételt megemelkedik.

(8) Amennyiben megfelelnek a 44. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, az átmeneti kategóriájú tanácsosi álláshellyel rendelkező, az AD13 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatába tartozó tisztviselők alapilletménye 2016. január 1-jével az AD13 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatának és az AD13 besorolási fokozat 3. fizetési fokozatának megfelelő illetmények közötti különbséggel megegyező összeggel megemelkedik.

(9) Amennyiben megfelelnek a 44. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, az átmeneti kategóriájú tanácsosi álláshellyel rendelkező és a (8) bekezdésben említett intézkedésből részesülő, az AD13 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatába tartozó tisztviselők alapilletménye két év elteltével az AD13 besorolási fokozat 5. fizetési fokozatának és az AD13 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatának megfelelő illetmények közötti különbséggel megegyező összeggel ismételt megemelkedik.

(10) Az (5)–(9) bekezdések értelmében alapilletményemelésben részesülő, majd azt követően ugyanazon besorolási fokozaton belül egységvezetőnek vagy azonos

rangúnak, illetve tanácsadónak vagy azonos rangúnak kinevezett tisztviselők megtartják az ily módon megemelt alapilletményüket.

(11) A 46. cikk első mondatától eltérve azok a tisztviselők, akiket eggyel magasabb besorolási fokozatba neveznek ki, és akik megkapják az alapilletmény (5), (6), (8) és (9) bekezdésben említett emelését, az adott besorolási fokozat második fizetési fokozatába kerülnek. Ők elveszítik az alapilletmény (5), (6), (8) és (9) bekezdésben említett emelésével járó előnyt.

(12) Az alapilletmény (7) bekezdésben említett emelését előléptetés után nem kell kifizetni, és nem számít bele a havi alapilletmény emelkedésének meghatározására szolgáló, e melléklet 7. cikkének (5) bekezdésében említett alapösszegbe.

31. cikk

(1) Az I. melléklet A. szakaszának 2. pontjától eltérően az AST besorolási csoportban 2013. december 31-én szolgálatban álló tisztviselőkre az alábbi álláshely-típusokat tartalmazó táblázat vonatkozik:

Átmeneti kategóriájú vezető asszisztens	AST 10 – AST 11
Átmeneti kategóriájú asszisztens	AST 1 – AST 9
Átmeneti kategóriájú irodai asszisztens	AST 1 – AST 7
Átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazott	AST 1 – AST 5

(2) A kinevezésre jogosult hatóság 2014. január 1-jei hatállyal az alábbiak szerint álláshely-típusokba sorolja az AST besorolási csoportba tartozó, 2013. december 31-jén szolgálatban álló tisztviselőket:

a) Azok a tisztviselők, akik 2013. december 31-én az AST 10 vagy az AST 11 besorolási fokozatban vannak, az „átmeneti kategóriájú vezető asszisztens” álláshely-típusba kell besorolni.

b) Azok az a) pontba nem tartozó tisztviselők, akik 2004. május 1-jét megelőzően a korábbi B kategóriába tartoztak, vagy akik 2004. május 1-jét megelőzően a korábbi C vagy D kategóriába tartoztak és korlátozások nélkül az AST besorolási csoport tagjaivá váltak, illetve a 2004. május 1-je után felvett, AST besorolási csoportba tartozó tisztviselők az „átmeneti kategóriájú asszisztens” álláshely-típusba sorolandók.

c) Azok az a) és b) pontba nem tartozó tisztviselők, akik 2004. május 1-jét megelőzően a korábbi C kategóriába tartoztak, az „átmeneti kategóriájú irodai asszisztens” álláshely-típusba sorolandók.

d) Azok az a) és b) pontba nem tartozó tisztviselők, akik 2004. május 1-jét megelőzően a korábbi D kategóriába tartoztak, az „átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazott” álláshely-típusba sorolandók.

(3) Egy álláshely-típusba való besorolás addig marad érvényben, amíg a tisztviselőt be nem sorolják egy másik álláshely-típushoz tartozó új beosztásba. Az átmeneti kategóriájú irodai asszisztensek és az átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazottak kizárólag a személyzeti szabályzat 4. cikkében és 29. cikkének (1) bekezdésében lefektetett eljárásnak megfelelően sorolhatók be az I. melléklet A. szakaszában meghatározott asszisztensi álláshely-típusba. Előléptetésre csak az (1) bekezdésben feltüntetett álláshely-típusoknak megfelelő előmeneteli-struktúrákon belül van lehetőség.

(4) A személyzeti szabályzat 6. cikkének (1) bekezdésétől és az I. melléklet B. szakaszától eltérően az átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazottak esetében külön kell kiszámítani a soron következő magasabb besorolási fokozatban előléptetési célokból szükséges betöltetlen álláshelyek számát. Az alábbi szorzótényezők alkalmazandók:

	Besorolási fokozat	Szorótényező
Átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazott	5	—
	4	10 %
	3	22 %
	2	22 %
	1	—

Az átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazottak tekintetében az érdemek előléptetési célú összehasonlítására (a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdése) azonos besorolási fokozatba tartozó és besorolású tisztviselők között kerül sor.

(5) Azok az átmeneti kategóriájú irodai asszisztensek és átmeneti kategóriájú kisegítő alkalmazottak, akik 2004. május 1-jét megelőzően a korábbi C vagy D kategóriába tartoztak, a VI. melléklet szerint továbbra is jogosultak lesznek kompenzációs szabadságra vagy díjazásra, amennyiben a szolgálati követelmények nem teszik lehetővé kompenzációs szabadság igénybevételét a túlórák követő két hónapban.

(6) Azok a tisztviselők, akik a személyzeti szabályzat 55a. cikke (2) bekezdésének g) pontja és IVa. melléklete 4. cikke alapján engedélyt kaptak arra, hogy 2014. január 1-je előtt és ezt követően részmunkaidőben dolgozzanak, ugyanezen feltételekkel továbbra is dolgozhatnak részmunkaidőben legfeljebb összesen öt évig.

(7) Az e melléklet 22. cikke értelmében 65 éves koruk előtt nyugdíjazásra jogosult tisztviselők esetében a személyzeti szabályzat 55a. cikke (2) bekezdésének g) pontjában említett hároméves időszak tovább tarthat a nyugdíjkorhatár elérésénél, de nem tarthat tovább a 65. életév betöltésénél.

32. cikk

A személyzeti szabályzat II. melléklete 1. cikke negyedik bekezdésének első mondatától eltérve nem kötelező gondoskodni az AST/SC besorolási csoport képviselőtől a személyzeti bizottságban egészen a következő személyzeti bizottsági választásokig, amelyeken az AST/SC személyzet már képviselhető magát.

33. cikk

A személyzeti szabályzat 40. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben valamely tisztviselő 2013. december 31-ével teljes pályafutása során több mint tíz évet töltött személyes okokkal indokolt szabadságon, a személyes okokkal indokolt szabadság teljes hossza a tisztviselő teljes pályafutása során nem haladhatja meg a 15 évet.”.

2. cikk

Az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek a következőképpen módosulnak:

1. Az 1. cikk második francia bekezdését el kell hagyni.

2. A 2. cikk a következő ponttal egészül ki:

„f) a költségvetésnek a személyzeti szabályzat 1a. cikke (2) bekezdése szerinti egyes ügynökségekre vonatkozó részéhez mellékelt álláshely-jegyzékben felsorolt és a költségvetési hatóságok által ideiglenesnek minősített álláshelyek betöltésére felvett alkalmazottak, kivéve ügynökségeknek az ügynökséget létrehozó uniós aktusban meghatározott vezetőit és vezető-helyetteseit, valamint a szolgálat érdekében valamely ügynökséghez kirendelt tisztviselőket.”

3. A 3. cikket el kell hagyni.

4. A 3b. cikk b) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. Az AST/SC vagy az AST besorolási csoportba tartozó tisztviselők vagy ideiglenes alkalmazottak.”

5. A 8. cikk első bekezdésében a „2. cikk a) pontjának” kifejezés helyébe a „2. cikk a) vagy f) pontjának” kifejezés lép.

6. A 10. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

7. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés első mondatában a „11-26. cikkét” helyébe a „11-26a. cikkét” lép;

b) a harmadik bekezdésben a „második bekezdésében” helyébe a „harmadik bekezdésében” lép.

8. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ideiglenes alkalmazottak alkalmazása során arra kell törekedni, hogy az intézmény részére olyan személyek munkáját biztosítsák, akik megfelelnek az alkalmasság, a hatékonyság és a feddhetetlenség legmagasabb követelményeinek, és akiket az Unió tagállamainak állampolgárai közül a lehető legszélesebb földrajzi alapon vettek fel.

Az ideiglenes alkalmazottakat faji, politikai, világnézeti vagy vallási meggyőződésen, nemen vagy nemi irányultságon alapuló megkülönböztetés, valamint a családi állapotokra vagy helyzetükre való tekintet nélkül kell kiválasztani.

Semmilyen álláshely sem tartható fenn valamely tagállam állampolgárai számára. Az uniós polgárok egyenlőségének elve mindazonáltal lehetővé teszi valamennyi intézmény számára, hogy objektív körülmények által nem igazolt, az ideiglenes alkalmazottak nemzetiség szerinti megoszlása tekintetében jelentős egyensúlyhiány észlelése esetében megfelelő intézkedéseket fogadjanak el. Ezeknek a megfelelő intézkedéseknek igazoltnak kell lenniük és nem vezethetnek az érdem alapú kiválasztástól eltérő felvételi követelményekhez. Ilyen megfelelő intézkedések elfogadása előtt a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban általános rendelkezéseket fogad el e bekezdés érvényre juttatása céljából.

A Bizottság 2014. január 1-től számítva három év elteltével jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az előző bekezdés végrehajtásáról.

Annak megkönnyítése érdekében, hogy a személyzeti felvétel a lehető legszélesebb földrajzi alapon történjen, az intézmények igyekeznek támogatni az alkalmazottak gyermekeinek többnyelvű és multikulturális oktatását.”;

b) az (5) bekezdésben a „Valamennyi intézmény” kifejezés helyébe az „A 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság” kifejezés lép.

9. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

(1) Az ideiglenes alkalmazottak kilenc hónapos próbaidőt teljesítenek.

Ha a próbaidő során az ideiglenes alkalmazott feladatait betegség, a személyzeti szabályzat 58. cikke szerinti szülési szabadság vagy baleset miatt folyamatosan legalább egy hónapig nem tudja ellátni, a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság a tisztviselő próbaidéjét a megfelelő időtartammal

meghosszabbíthatja. A próbaidő teljes időtartama semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a 15 hónapot.

(2) Az ideiglenes alkalmazottról a próbaidő alatt bármikor készíthető értékelő jelentés, ha munkája nyilvánvalóan nem megfelelő.

Ezt az értékelő jelentést közölni kell az érintett személlyel, aki jogosult észrevételeit nyolc munkanapon belül írásban benyújtani. Az értékelő jelentést és az észrevételeket az ideiglenes alkalmazott közvetlen felettese haladéktalanul eljuttatja a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóságnak. A 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság az értékelő jelentés alapján határozhat úgy, hogy az ideiglenes alkalmazottat egy hónapos felmondási idővel, a próbaidő letelte előtt elbocsátja, vagy a próbaidő fennmaradó időtartamára az ideiglenes alkalmazottat másik szervezeti egységhez osztja be.

(3) Legkésőbb egy hónappal a próbaidő lejárta előtt az ideiglenes alkalmazottnak a beosztásával járó feladatok ellátására való alkalmasságára, valamint hatékonyságára és a szolgálatban nyújtott magatartására vonatkozó értékelő jelentést kell készíteni. Ezt az értékelő jelentést közölni kell az ideiglenes alkalmazottal, aki jogosult észrevételeit nyolc munkanapon belül írásban benyújtani.

Amennyiben az értékelő jelentés az ideiglenes alkalmazott elbocsátására vagy – kivételes esetben – az (1) bekezdéssel összhangban a próbaidő meghosszabbítására vonatkozó ajánlást tartalmaz, az értékelő jelentést és az észrevételeket az ideiglenes alkalmazott közvetlen felettese haladéktalanul eljuttatja a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóságnak.

Azt az ideiglenes alkalmazottat, akinek a munkája vagy magatartása nem bizonyult megfelelőnek arra, hogy állás-helyén véglegesítsék, el kell bocsátani.

A végső döntést az e bekezdésben említett értékelő jelentés, valamint a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság számára az ideiglenes alkalmazottnak a személyzeti szabályzat II. címével összefüggésben tanúsított magatartása kapcsán rendelkezésre álló adatok alapján kell meghozni.

(4) Az elbocsátott ideiglenes alkalmazott minden befejezett próbaidős hónap után havi alapilletménye egyharmadának megfelelő juttatásra jogosult.”;

10. A 15. cikk (1) bekezdésben az első albekezdés az alábbi mondattal egészül ki:

„A 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság által elfogadott besorolási kritériumoknak megfelelően besorolt ideiglenes alkalmazottak megőrzik a fizetési fokozatban e minőségükben megszerzett szolgálati idejüket, amennyiben közvetlenül a megelőző ideiglenes szolgálati időszakot követően ugyanolyan besorolású ideiglenes alkalmazottnak nevezik ki őket.”;

11. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A személyzeti szabályzatnak a szabadságra, a munkaidőre, a túlórára, a váltott műszakban történő munkavégzésre, a munkahelyi vagy otthoni készenléti szolgálatra, valamint a munkaszüneti napokra vonatkozó 42a., 42b., valamint 55–61. cikkeit analógia útján kell alkalmazni. A külön szabadság, valamint a szülői és a családi szabadság időtartama nem terjedhet túl a szerződés időtartamán. Ezenfelül a személyzeti szabályzat 41., 42., 45. és 46. cikke analógia útján alkalmazandó a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 29. cikkében említett ideiglenes alkalmazottakra, függetlenül felvételük időpontjától.

A személyzeti szabályzat 59. cikkében előírt fizetett betegszabadság azonban nem haladhatja meg a három hónapot vagy az ideiglenes alkalmazott által ledolgozott időt, ha ez utóbbi időtartam a hosszabb. A szabadság nem terjedhet túl az érintett szerződésének időtartamán.

E határidők lejártával fizetés nélküli szabadságra kell küldeni azt az alkalmazottat, akinek munkaviszonyát annak ellenére sem szüntetik meg, hogy feladatait még nem képes ellátni.

Amennyiben azonban az alkalmazottnál foglalkozási betegség alakult ki vagy feladatainak elvégzése során balesetet szenvedett, munkaképtelenségének teljes időtartama alatt továbbra is a teljes díjazását kell kapnia addig, amíg a 33. cikk szerint rokkantsági nyugdíjban nem részesül.”;

12. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Kivételes esetben az ideiglenes alkalmazott részére saját kérésére kényszerítő személyes okokkal indokolt fizetés nélküli szabadság engedélyezhető. A személyzeti szabályzat 12b. cikke a személyes okokkal indokolt fizetés nélküli szabadság ideje alatt is alkalmazandó.

A 12b. cikk szerinti engedély ideiglenes alkalmazottnak nem adható olyan foglalkozásszerűen végzett tevékenység folytatása céljára – függetlenül attól, hogy az jövedelemszerző-e vagy sem –, amely lobbizással vagy intézményének nyújtott tanácsadással jár, illetve az intézmény jogos érdekeivel való összeütközéshez vagy ennek lehetőségéhez vezethet.

A 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság határozza meg az ilyen szabadság időtartamát, amely nem haladhatja meg az alkalmazott által már leszolgált idő egynegyedét, vagy:

— három hónapot, ha az alkalmazott szolgálati ideje kevesebb mint négy év;

— minden más esetben a tizenkét hónapot.

Az első bekezdéssel összhangban engedélyezett szabadság időtartamát a személyzeti szabályzat 44. cikke első bekezdésének alkalmazása során nem kell figyelembe venni.

Mindaddig, amíg az ideiglenes alkalmazott fizetés nélküli szabadságon van, fel kell függeszteni tagságát a 28. cikk szerinti szociális biztonsági rendszerben.

Azon ideiglenes alkalmazott azonban, aki nem végez jövedelemszerző tevékenységet, legkésőbb a fizetés nélküli szabadságának kezdetét követő egy hónapon belül kérelmezheti, hogy a 28. cikkben említett kockázatokkal szemben továbbra is résztesüljön biztosításban, feltéve, hogy szabadsága időtartama alatt viseli az abban a cikkben előírt járulékok költségének felét; a járulékot az ideiglenes alkalmazott utolsó alapilletménye alapján kell kiszámítani.

Ezenkívül a 2. cikk c) vagy d) pontjának hatálya alá tartozó ideiglenes alkalmazott, aki bizonyítja, hogy más nyugdíjbiztosítási rendszerben nem tud nyugdíjjogosultságot szerezni, kérelmezheti, hogy a fizetés nélküli szabadságának időtartama alatt továbbra is nyugdíjjogosultságot szerezzen, feltéve, hogy a 41. cikkben megállapított mérték háromszorosának megfelelő járulékfizetést teljesít; a járulékokat az alkalmazott besorolási fokozatának és fizetési fokozatának megfelelő alapilletmény alapján kell kiszámítani.

A szülési szabadságot és annak kifizetését biztosítani kell azon nők számára, akik esetében ez a szabadság a szerződésük lejártá előtt kezdődik meg.”;

13. A 20. cikk a következőképpen módosul:

- az (1) bekezdésben a „kiigazítására” szó helyébe a „naprakésszé tételére” szó lép;
- a (3) bekezdésben az „ideiglenes járulékra” kifejezés helyébe a „szolidaritási adóra” kifejezés lép;
- a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A személyzeti szabályzat 44. cikkét az ideiglenes alkalmazottakra analógia útján kell alkalmazni.”;

14. A 28a. cikk a következőképpen módosul:

- a 3. cikk utolsó mondatában a „igazíthatók ki” kifejezés helyébe a „tehetők naprakésszé” szó lép;
- a (10) bekezdésben az „Unió intézményei” helyébe az „intézmények 6. cikk első bekezdése szerinti hatóságai” kifejezés lép;

c) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság két évente jelentést nyújt be a munkanélküli-biztosítási rendszer pénzügyi helyzetéről. A jelentéstől függetlenül a Bizottság a személyzeti szabályzat 111. és 112. cikke szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiigazíthatja az e cikk (7) bekezdése szerinti hozzájárulásokat, amennyiben ez a rendszer egyensúlyának érdekében szükséges.”;

15. A 33. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében a „65. életéve” kifejezés helyébe a „66. életéve” kifejezés lép.

16. A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

Az elhalálozott alkalmazottnak a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 4. fejezete szerinti örökösei jogosulttá válnak a 35–38. cikkeken előírt túlélő hozzátartozói nyugdíjra.

Valamely rokkantsági támogatásban részesülő volt alkalmazott, egykor öregségi nyugdíjban részesülő, a 2. cikk a), c), d), e) vagy f) pontja szerinti volt alkalmazott vagy valamely, a nyugdíjkorhatár betöltése előtt a szolgálatot elhagyó és öregségi nyugdíjának a nyugdíjkorhatár betöltésének hónapját követő naptári hónap első napjáig történő elhalasztását kérelmező volt alkalmazott elhalálozása esetén az elhalálozott alkalmazottnak a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 4. fejezete szerinti örökösei jogosultak az említett mellékletben előírt túlélő hozzátartozói nyugdíjra.

Amennyiben valamely ideiglenes alkalmazott, rokkantsági támogatásban vagy öregségi nyugdíjban részesülő volt ideiglenes alkalmazott vagy valamely, a nyugdíjkorhatár betöltése előtt a szolgálatot elhagyó és öregségi nyugdíjának a nyugdíjkorhatár betöltésének hónapját követő naptári hónap első napjáig történő elhalasztását kérelmező volt ideiglenes alkalmazott tartózkodási helye több mint egy éve ismeretlen, a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének az ideiglenes nyugdíjakra vonatkozó 5. és 6. fejezetét kell analógia útján alkalmazni az alkalmazott házastársára és az általa eltartottnak minősülő személyekre.”;

17. A 36. cikk első bekezdésének harmadik mondatában a „2. cikk a), c) vagy d) pontja” helyébe „2. cikk a), c), d), e) vagy f) pontja” lép.

18. A 37. cikk negyedik bekezdésében a „63. életévének” kifejezés helyébe a „nyugdíjkorhatár” kifejezés lép, és a „2. cikk a), c) vagy d) pontja” szövegrész helyébe „2. cikk a), c), d), e) vagy f) pontja” lép.

19. A 39. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szolgálatból történő kilépéskor a 2. cikk szerinti alkalmazott öregségi nyugdíjra, a biztosításmatematikai egyenérték átruházására vagy távozási díjra jogosult a személyzeti szabályzat V. címének 3. fejezetével és VIII.

mellékletével összhangban. Amennyiben az alkalmazott öregségi nyugdíjra jogosult, a nyugdíjjogosultságát a 42. cikk alapján kifizetett összegek arányában csökkenteni kell.”;

20. A 42. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság által meghatározott feltételekkel összhangban az alkalmazott kérheti, hogy az említett hatóság teljesítsen minden olyan kifizetést, amelyet az alkalmazottnak származási országában nyugdíjjogosultsága megszerzéséhez vagy fenntartásához teljesítenie kell.”;

21. A 47. cikk helyébe az alábbi szöveg lép:

„47. cikk

Az elhalálozás miatti megszűnés esetén kívül az ideiglenes alkalmazott szolgálati viszonya megszűnik:

a) annak a hónapnak az utolsó napján, amikor az alkalmazott betölti 66. életévét, vagy adott esetben a személyzeti szabályzat 52. cikkének második és harmadik albekezdése szerint meghatározott időpontban; vagy

b) határozott időre szóló szerződés esetén:

i. a szerződésben meghatározott napon;

ii. a szerződésben meghatározott felmondási idő végén, ha a szerződés biztosítja az alkalmazottnak vagy az intézménynek a korábbi megszüntetés lehetőségét. A felmondási idő szolgálati évenként legalább egy hónap, de összesen legalább egy hónap és legfeljebb három hónap. Azon ideiglenes alkalmazottak esetében, akiknek szerződését meghosszabbították, a felmondási idő legfeljebb hat hónap. A felmondási idő azonban nem kezdődhet orvosi igazolással alátámasztott terhesség, szülési szabadság vagy betegszabadság ideje alatt, feltéve, hogy ez a betegszabadság nem tart tovább három hónapnál. Továbbá a felmondási időt az orvosi igazolással alátámasztott terhesség, a szülési szabadság vagy – a fent említett korlátokra is figyelemmel – a betegszabadság idejére fel kell függeszteni. Ha az intézmény mondja fel a szerződést, az alkalmazott szolgálati alapszabályának egyharmadának megfelelő juttatásra jogosult szolgálati jogviszonya megszűnésének és a szerződés lejártának napja közötti időszakban;

iii. ha az alkalmazott már nem felel meg a 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételeknek, az említett rendelkezésben előírt kivétel alkalmazásának lehetőségére is figyelemmel. Amennyiben a kivételt nem engedélyezik, az ii. alpontban említett felmondási időt kell alkalmazni; vagy

c) határozatlan időre szóló szerződés esetén:

- i. a szerződésben meghatározott felmondási idő végén; a felmondási idő teljesített szolgálati évenként nem lehet rövidebb egy hónapnál, de legalább három hónap és legfeljebb tíz hónap. A felmondási idő azonban nem kezdődhet orvosi igazolással alátámasztott terhesség, szülési szabadság vagy betegszabadság ideje alatt, feltéve, hogy ez a betegszabadság nem tart tovább három hónapnál. Továbbá a felmondási időt az orvosi igazolással alátámasztott terhesség, a szülési szabadság vagy – a fent említett korlátokra is figyelemmel – a betegszabadság idejére fel kell függeszteni; vagy
- ii. ha az alkalmazott már nem felel meg a 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételeknek, az említett rendelkezésben előírt kivétel alkalmazásának lehetőségére is figyelemmel. Amennyiben a kivételt nem engedélyezik, az i. alpontban említett felmondási időt kell alkalmazni.”;

22. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„48a. cikk

A személyzeti szabályzat 50. cikke bármely adott parlamenti ciklusban analógia útján alkalmazható az Európai Parlament képviselőcsoportjainak legfeljebb öt vezető, AD 15 vagy AD 16 besorolási fokozatba tartozó ideiglenes alkalmazottjára, feltéve, hogy már betöltötték ötvenötödik életévüket, az intézményeknél húsz év szolgálati viszonyal rendelkeznek és legalább 2,5 év szolgálati időt töltöttek el legutóbbi besorolási fokozatukban.”;

23. Az 50c. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

24. A II. cím az alábbi fejezettel egészül ki:

„11. FEJEZET

A 2. CIKK F) PONTJÁBAN EMLÍTETT IDEIGLENES ALKALMAZOTTAKRA VONATKOZÓ KÜLÖNRENDELKEZÉSEK

51. cikk

A 2. cikk f) pontja szerinti ideiglenes alkalmazottakra analógia útján alkalmazni kell a személyzeti szabályzat 37. és 38. cikkét, a 37. cikk első bekezdésének b) pontja kivételével.

52. cikk

A 17. cikk harmadik bekezdésében foglaltaktól eltérően a 2. cikk f) pontjában említett, határozatlan időre szóló szerződéssel rendelkező ideiglenes alkalmazottak számára szolgálati idejüktől függetlenül egy évet meg nem haladó időtartamra fizetés nélküli szabadságot lehet engedélyezni.

Az ilyen szabadság teljes időtartama az alkalmazott teljes pályafutása során nem haladhatja meg a tizenkét évet.

Az ideiglenes alkalmazott által betöltött álláshelyre más személyt lehet alkalmazni.

A szabadság lejártával az ideiglenes alkalmazottat vissza kell helyezni a besorolási fokozatának megfelelő első álláshelyre, amely besorolási csoportjában megüresedik, feltéve, hogy megfelel az adott álláshely követelményeinek. Amennyiben az ideiglenes alkalmazott visszautasítja a felajánlott álláshelyet, ugyanazon feltételek mellett megtartja a visszahelyezésre vonatkozó jogát, amennyiben a besorolási csoportján belül a besorolási fokozatának megfelelő következő hely megüresedik; amennyiben a felajánlott álláshelyet másodszor is elutasítja, az intézmény azonnali hatállyal megszüntetheti az alkalmazotti jogviszonyt. Tényleges visszahelyezésig vagy kirendelésig az ideiglenes alkalmazott személyes okokkal indokolt, fizetés nélküli szabadságon marad.

53. cikk

A 2. cikk f) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak egy vagy több ügynökség által szervezett kiválasztási eljárás alapján alkalmazhatóak. Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal az érintett ügynökség vagy ügynökségek kérelmére segítséget nyújt az ügynökségeknek, különösen a tesztek tartalmának meghatározása és a kiválasztási eljárások megszervezése útján. Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal biztosítja a kiválasztási eljárások átláthatóságát.

Külső kiválasztási eljárás esetében a 2. cikk f) pontjában említett ideiglenes alkalmazottakat csak az SC 1–SC 2, AST 1–AST 4 vagy az AD 5–AD 8 besorolási fokozatokban lehet alkalmazni. Az intézmény azonban – adott esetben és amennyiben az kellően indokolt – a már elfogadott létszámterv keretein belül engedélyezheti az alkalmazást az AD 9, AD 10, AD 11 vagy – kivételes esetben – az AD 12 besorolási fokozatokban, amennyiben az e fokozatoknak megfelelő feladatkör ellátására szolgáló álláshelyről van szó. Valamely ügynökségben az AD 9–AD 12 besorolási fokozatokban az alkalmazottak összlétszáma nem haladhatja meg az AD besorolási csoportban alkalmazott ideiglenes alkalmazottak egy ötéves gördülő időszakon belül számított összlétszámának 20 %-át.

54. cikk

A 2. cikk f) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak esetében a következő magasabb besorolási fokozatba sorolás kizárólag olyan alkalmazottak közüli választással történhet, akik besorolási fokozatukban legalább két év szolgálati időt töltöttek, az ilyen ideiglenes alkalmazottak érdemeinek összehasonlítása és a róluk szóló értékelő jelentés figyelembevételét követően. A személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdésének és 45. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatát analógia útján kell alkalmazni. Az átlagos előmeneteli ekvivalenciára vonatkozó, a személyzeti szabályzat I. mellékletének B. szakaszában tisztviselők számára megállapított szorzótényezők nem haladhatóak meg.

E cikk végrehajtása céljából minden ügynökség a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban általános rendelkezéseket fogad el.

55. cikk

Ha egy, a 2. cikk f) pontjában említett ideiglenes alkalmazott egy álláshely belső közzétételét követően besorolási csoportján belül új álláshelyre kerül, nem sorolható be alacsonyabb besorolási fokozatba vagy fizetési fokozatba, mint amilyenben a korábbi álláshelyén volt, feltéve, hogy a besorolási fokozata megfelel az álláshirdetésben felsorolt besorolási fokozatok valamelyikének.

Ugyanezen rendelkezések analógia útján vonatkoznak arra az esetre, ha egy ilyen ideiglenes alkalmazott közvetlenül egy másik ügynökséggel kötött ugyanilyen ideiglenes alkalmazotti szerződést követően új szerződést köt egy ügynökséggel.

56. cikk

A személyzeti szabályzat 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden ügynökség általános rendelkezéseket fogad el a 2. cikk f) pontja szerinti szerződéses alkalmazottak felvételéről és foglalkoztatásáról.”;

25. A III. címet el kell hagyni.

26. A 79. cikk (2) bekezdésében az „egyes intézmények” kifejezés helyébe a „6. cikk első bekezdésében említett hatóság” kifejezés lép.

27. A 80. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E táblázat alapján a 3a. cikkben említett minden intézményben, ügynökségben vagy egységben a 6. cikk első bekezdésében említett hatóság a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően részletesebben meghatározza az egyes feladattípusokkal járó hatásköröket.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A személyzeti szabályzat 1d. és 1e. cikkét analógia útján alkalmazni kell.”;

28. A 82. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdésben az „egyes intézmények” kifejezés helyébe a „6. cikk első bekezdése szerinti hatóság” kifejezés lép;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A II., III. és IV. besorolási csoportokba tartozó szerződéses alkalmazottak kizárólag azt követően kaphatnak engedélyt belső versenyvizsgán történő részvételre, hogy az adott intézményben már három szolgálati évet letöltöttek. A II. besorolási csoportba tartozó szerződéses alkalmazottak kizárólag az SC 1–2, a III. besorolási csoportba tartozó szerződéses alkalmazottak kizárólag az AST 1–2, a IV. besorolási csoportba tartozó szerződéses alkalmazottak pedig kizárólag az AST 1–4,

illetve az AD 5–6 besorolási fokozatokban kiírt versenyvizsgákon vehetnek részt. E fokozatok bármelyikében az üres álláshelyekre kinevezett, a szerződéses alkalmazottak közé tartozó pályázók teljes száma soha nem haladhatja meg az e besorolási csoportokba a személyzeti szabályzat 30. cikke második bekezdésének megfelelően évente történő kinevezések teljes számának 5 %-át.”;

29. A 84. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„84. cikk

(1) Az a szerződéses alkalmazott, akinek szerződése legalább egy évre szól, próbaidősként tölti alkalmazásának első hat hónapját, amennyiben az I. besorolási csoportba, illetve az első kilenc hónapját, amennyiben bármely más besorolási csoportba tartozik.

Amennyiben a próbaidő során a szerződéses alkalmazott feladatait betegség, a személyzeti szabályzat 58. cikke szerinti szüneti szabadság vagy baleset miatt folyamatosan legalább egy hónapig nem tudja ellátni, a 6. cikk első bekezdésében említett hatóság a tisztviselő próbaidejét a megfelelő időtartammal meghosszabbíthatja. A próbaidő teljes időtartama semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a 15 hónapot.

(2) A szerződéses alkalmazottról a próbaidő alatt bármikor készíthető értékelő jelentés, ha munkája nyilvánvalóan nem megfelelő.

Ezt az értékelő jelentést közölni kell az érintett személlyel, aki jogosult észrevételeit nyolc munkanapon belül írásban benyújtani. Az értékelő jelentést és az észrevételeket a szerződéses alkalmazott közvetlen felettese haladéktalanul eljuttatja a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóságnak. A 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság az értékelő jelentés alapján határozhat úgy, hogy a szerződéses alkalmazottat egy hónapos felmondási idővel, a próbaidő letelte előtt elbocsátja, vagy a próbaidő fennmaradó időtartamára a szerződéses alkalmazottat másik szervezeti egységhez oszthatja be.

(3) Legkésőbb egy hónappal a próbaidő lejártá előtt a szerződéses alkalmazottnak a beosztásával járó feladatok ellátására való alkalmasságára, valamint hatékonyságára és a szolgálatban nyújtott magatartására vonatkozó értékelő jelentést kell készíteni. Ezt az értékelő jelentést közölni kell a szerződéses alkalmazottal, aki jogosult észrevételeit nyolc munkanapon belül írásban benyújtani.

Amennyiben az értékelő jelentés a szerződéses alkalmazott elbocsátására vagy – kivételes esetben – az (1) bekezdéssel összhangban a próbaidő meghosszabbítására vonatkozó ajánlást tartalmaz, az értékelő jelentést és az észrevételeket a szerződéses alkalmazott közvetlen felettese haladéktalanul eljuttatja a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóságnak.

Azt a szerződéses alkalmazottat, akinek a munkája vagy magatartása nem bizonyult megfelelőnek arra, hogy állás-helyén véglegesítsék, el kell bocsátani.

A végső döntést az e bekezdésben említett értékelő jelentés, valamint a 6. cikk első bekezdése szerinti hatóság számára a szerződéses alkalmazottnak a személyzeti szabályzat II. címével összefüggésben tanúsított magatartása kapcsán rendelkezésre álló elemek alapján kell meghozni.

(4) Az elbocsátott szerződéses alkalmazott minden befejezett próbaidős hónap után havi alapilletménye egyharmadának megfelelő juttatásra jogosult.”;

30. A 85. cikk (3) bekezdésében az „EK-Szerződés 314. cikkében” helyébe az „Európai Unióról szóló szerződés 55. cikkének (1) bekezdésében” lép.

31. A 86. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a második albekezdés a következő mondattal egészül ki:

„A személyzeti szabályzat 32. cikkének (2) bekezdése azonban az 1. besorolási fokozatba felvett szerződéses alkalmazottak esetében analógia útján alkalmazandó.”;

b) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban általános végrehajtási rendelkezéseket kell hozni e bekezdés érvényre juttatása érdekében.”;

32. A 88. cikk első bekezdésének b) pontjában a „három évet” kifejezés helyébe a „hat évet” kifejezés lép.

33. A 91. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„91. cikk

A 16–18. cikkeket analógia útján kell alkalmazni.

A személyzeti szabályzat 55. cikke (4) bekezdésének második mondata a szerződéses alkalmazottakra nem alkalmazandó analógia útján.

A III. és IV. besorolási csoportba tartozó szerződéses alkalmazottak által teljesített túlóra után nem jár kompenzációs szabadság vagy díjazás.

A személyzeti szabályzat VI. mellékletében meghatározott feltételek értelmében az I. és II. besorolási csoportba tartozó szerződéses alkalmazottak az általuk teljesített túlóra után vagy kompenzációs szabadságra, vagy amennyiben szolgálati okokból a kompenzációs szabadság biztosítására a túlóra teljesítését követő két hónapban nincs lehetőség, díjazásra jogosultak.”

34. A 95. cikkben a „63 éves koráig” kifejezés helyébe a „nyugdíjkorhatárig” kifejezés lép.

35. A 96. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdésben az „igazíthatók ki” kifejezés helyébe a „tehető naprakészé” kifejezés lép;

b) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) A Bizottság két évente jelentést nyújt be a munkanélküli-biztosítási rendszer pénzügyi helyzetéről. A jelentéstől függetlenül a Bizottság a személyzeti szabályzat 111. és 112. cikke szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiigazíthatja a (7) bekezdés szerinti hozzájárulásokat, amennyiben ez a rendszer egyensúlyának érdekében szükséges.”;

36. A 101. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondatában a „65. életévének” kifejezés helyébe a „66. életévének” kifejezés lép.

37. A 103. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Valamely rokkantsági támogatásban részesülő volt szerződéses alkalmazott, egykor öregségi nyugdíjban részesülő volt szerződéses alkalmazott vagy valamely, a nyugdíjkorhatár betöltése előtt a szolgálatot elhagyó és öregségi nyugdíjának a nyugdíjkorhatár betöltésének hónapját követő naptári hónap első napjáig történő elhalasztását kérelmező volt szerződéses alkalmazott elhalálása esetén az elhalálozott szerződéses alkalmazottnak a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 4. fejezete szerinti örökselei jogosultak az említett mellékletben előírt túlélő hozzátartozói nyugdíjra.”;

b) a (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben valamely szerződéses alkalmazott, rokkantsági támogatásban vagy öregségi nyugdíjban részesülő volt szerződéses alkalmazott vagy valamely, a nyugdíjkorhatár betöltése előtt a szolgálatot elhagyó és öregségi nyugdíjának a nyugdíjkorhatár betöltésének hónapját követő naptári hónap első napjáig történő elhalasztását kérelmező volt szerződéses alkalmazott tartózkodási helye több mint egy éve ismeretlen, a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének az ideiglenes nyugdíjakra vonatkozó 5. és 6. fejezetét kell analógia útján alkalmazni a szerződéses alkalmazott házastársára és az általa eltartottnak minősülő személyekre.”;

38. A 106. cikk (4) bekezdésében a „63. életévének” kifejezés helyébe a „nyugdíjkorhatár” kifejezés lép.

39. A 120. cikkben az „egyes intézmények” kifejezés helyébe a „6. cikk első bekezdése szerinti hatóság” kifejezés lép.

40. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„132a. cikk

Az akkreditált parlamenti asszisztenseknek a 125. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási intézkedésekkel összhangban és az általuk segített képviselő vagy képviselők kifejezett kérésére a képviselő parlamenti asszisztensi juttatásából egyetlen alkalommal vagy beilleszkedési támogatás vagy újrabemlakási támogatás fizethető ki, amennyiben bizonyítják, hogy szükség volt lakóhelyük megváltoztatására. A támogatás összege nem haladhatja meg az asszisztens havi alapilletményét.”;

41. A 139. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben az akkreditált parlamenti asszisztens betölti 66. életévét, vagy kivételes alapon a személyzeti szabályzat 52. cikkének második és harmadik bekezdése szerint meghatározott időpontban;”;

ii. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) figyelembe véve, hogy a képviselő és az akkreditált parlamenti asszisztens közötti szakmai kapcsolat a bizalomra épül, a szerződésben meghatározott felmondási idő végén, amely feljogosítja az akkreditált parlamenti asszisztent vagy az azon európai parlamenti képviselő vagy képviselők felkérésére eljáró Európai Parlamentet, aki, illetve akik segítségére az akkreditált parlamenti asszisztent felvették, a szerződés lejárat előtti felmondására. A felmondási idő szolgálati évenként legalább egy hónap, de összesen legalább egy hónap és legfeljebb három hónap. A felmondási idő azonban nem kezdődhet orvosi igazolással alátámasztott terhesség, szülési szabadság vagy betegszabadság ideje alatt, feltéve, hogy ez a betegszabadság nem tart tovább három hónapnál. Továbbá a felmondási időt az orvosi igazolással alátámasztott terhesség, a szülési szabadság vagy – a fenti korlátokra is figyelemmel – a betegszabadság idejére fel kell függeszteni;”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A 125. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási intézkedéseknek rendelkezniük kell egy olyan egyeztetési eljárásról, amely az akkreditált parlamenti asszisztens szerződésének lejáratá előtt az (1) bekezdés d) pontja

és a (3) bekezdés értelmében az érintett asszisztens vagy azon európai parlamenti képviselő/képviselők kérésére alkalmazandó, aki/akik segítségére az akkreditált parlamenti asszisztent felvették.”;

42. A 141. cikkben az „egyes intézmények” kifejezés helyébe a „6. cikk első bekezdése szerinti hatóság” kifejezés lép.

43. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„142a. cikk

A Bizottság 2020. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az egyéb alkalmazottakra vonatkozó jelen alkalmazási feltételek alkalmazását.”;

44. A melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. cikk (1) bekezdése az alábbi mondatokkal egészül ki:

„A 2013. december 31-én alkalmazásban álló egyéb alkalmazottakra az említett melléklet 21. cikke, a (4) bekezdés kivételével 22. cikke, 23. cikke, 24a. cikke, valamint 31. cikkének (6) és (7) bekezdése analógia útján alkalmazandó. A melléklet 30. cikke és 31. cikkének (1), (2), (3) és (5) bekezdése analógia útján alkalmazandó a 2013. december 31-én alkalmazásban álló ideiglenes alkalmazottakra. A 2014. január 1. előtt szolgálatban álló alkalmazottak esetén az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 33. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében, 47. cikke a) pontjában, 101. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében, valamint 139. cikke (1) bekezdésének b) pontjában a „66. életévé”, „66. életévét”, illetve „66. életévének” kifejezések „65. életévé”, „65. életévét”, illetve „65. életévének” kifejezéseként értelmezendők.”;

b) a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6. cikk

Azon ideiglenes alkalmazottak szerződésai, akikre az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja vonatkozik, és akik 2013. december 31-én alkalmazásban állnak valamely ügynökségnél, 2014. január 1-jei hatállyal kiválasztási eljárás nélkül az ezen alkalmazási feltételek 2. cikkének f) pontja szerinti szerződésekbe alakulnak át. A szerződéses feltételek egyebekben nem változnak. E cikk nem vonatkozik az ügynökséget létrehozó uniós jogi aktusban meghatározott, ügynökségvezetőként vagy ügynökségvezető-helyettesként alkalmazott ideiglenes alkalmazottak szerződésére, valamint a szolgálat érdekében valamely ügynökséghez kihelyezett tisztviselőkre.”.

3. cikk

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.
- (2) Ez a rendelet 2014. január 1-jétől alkalmazandó, kivéve az 1. cikk 44. pontját és az 1. cikk 73. pontjának d) pontját, amely e rendelet hatálybalépésének napjától alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. október 22-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
V. LEŠKEVIČIUS

A TANÁCS 1024/2013/EU RENDELETE

(2013. október 15.)

az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió az elmúlt évtizedekben jelentős eredményeket ért el a banki szolgáltatások belső piacának megteremtése terén. Ennek következtében számos tagállamban jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek a más tagállamokban letelepedett bankcsoportok, a hitelintézetek pedig földrajzilag diverzifikálták tevékenységüket, mind az euroövezeten belül, mind azon kívül.
- (2) A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság során egyértelművé vált, hogy a pénzügyi szektor fragmentációja veszélyeztetheti az egységes pénznem és a belső piac integritását. Ezért az Unió védelme, a pénzügyi stabilitás helyreállítása és a gazdasági növekedés alapjainak megteremtése érdekében fokozni kell a bankfelügyelet integrációját.
- (3) Az uniós gazdasági növekedés és a reálgazdaság megfelelő finanszírozásának elősegítése érdekében elengedhetetlenül fontos a banki szolgáltatások belső piacának fenntartása és elmélyítése. Ez azonban egyre nagyobb kihívásnak bizonyul. Az adatok azt mutatják, hogy a bankpiacok integrációja megtorpanóban van az Unióban.
- (4) A bankfelügyeletnek egy megerősített uniós szabályozási keret bevezetésén kívül fokozniuk kell felügyeleti tevékenységeiket is annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az elmúlt évek pénzügyi válságából levont tanulságokat, és képesek legyenek átlátni a rendkívül bonyolult és egymással összekapcsolódó piacokat és intézményeket.

(5) Az egyes hitelintézetek felügyelete az Unióban a legtöbb esetben továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik. A felügyeleti szervek közötti koordináció létfontosságú, a válság azonban rámutatott, hogy a pusztán koordináció nem elégséges, különösen az egységes pénznem összefüggésében. Az Unió pénzügyi stabilitásának megőrzése és a piaci integrációnak a növekedésre és a jólétre kifejtett pozitív hatásainak fokozása érdekében erősíteni kell a felügyeleti feladatok integrációját. Ez különösen fontos annak biztosítása érdekében, hogy zökkenőmentesen és megfelelően legyenek képesek figyelni egy-egy teljes bankcsoportot és annak általános állapotát, továbbá ezáltal csökkenne annak kockázata, hogy különböző értelmezések és ellentmondásos döntések alakuljanak ki az egyes szervezetek szintjén.

(6) A hitelintézetek stabilitása sok esetben még mindig szorosan összefügg azzal, hogy melyik az adott hitelintézet székhelye szerinti tagállam. Az államadóssággal, a gazdasági növekedés kilátásaival és a hitelintézetek életképességével kapcsolatos kételyek miatt egymást kölcsönösen erősítő negatív piaci tendenciák alakultak ki. Ez veszélyeztetheti a hitelintézetek életképességét és a pénzügyi rendszer stabilitását az euroövezetben és az Unió egészében, továbbá jelentős terhet róhat az érintett tagállamok már amúgy is nehéz helyzetben lévő államháztartására.

(7) Az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ 2011-ben létrehozott Európai Bankhatóság (EBH), valamint az ugyanezen rendelet 2. cikkével, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 2. cikkével és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 2. cikkével létrehozott Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere (PFER) számottevő mértékben javította a bankfelügyeletek közötti együttműködést az Unión belül. Az EBH jelentős mértékben hozzájárul az uniós pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabálykönyv létrehozásához, valamint létfontosságú szerepet játszik a legjelentősebb uniós hitelintézetek feltőkésítésének következetes módon történő megvalósításában, amit az Európai Tanács a 2011 október 26-i csúcstalálkozóan hagyott jóvá, a Bizottság által az állami támogatásokra vonatkozóan elfogadott iránymutatásokkal és utasításokkal összhangban.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽²⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

⁽³⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (8) Az Európai Parlament több alkalommal is hangsúlyozta – többek között az „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló, 2000. április 13-i állásfoglalásában⁽¹⁾ és az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló, 2002. november 21-i állásfoglalásában⁽²⁾ –, hogy szükség lenne egy olyan európai szervezetre, amely közvetlen hatáskörben gyakorolhat bizonyos felügyeleti tevékenységeket a pénzügyi intézmények felett.
- (9) Az Európai Tanács 2012. június 29-i következtetéseiben felkérte az Európai Tanács elnökét, hogy dolgozza ki a valódi gazdasági és monetáris unió megvalósításának ütemtervét. Ugyanezen a napon az euroövezet csúcstalálkozója kiemelte, hogy miután az Európai Központi Bank (EKB) bevonásával létrejött egy, az euroövezeti bankokra kiterjedő hatékony egységes felügyeleti mechanizmus (a továbbiakban: az EFM), az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) révén – hivatalos döntést követően – lehetővé válik a bankok közvetlen feltőkésítése, a megfelelő feltételek betartása mellett, ideértve az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak való megfelelést is.
- (10) Az Európai Tanács 2012. október 19-ei következtetéseiben megállapította, hogy a gazdasági és monetáris unió elmélyítését célzó folyamat alapjául az Unió intézményi és jogi keretének kell szolgálnia, a folyamatnak nyitottnak és átláthatónak kell lennie azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euro, és tiszteletben kell tartania a belső piac integritását. Az integrált pénzügyi keret részeként létrejön az egységes felügyeleti mechanizmus, amely a lehető legteljesebb mértékig nyitva áll az abban részt venni kívánó tagállamok előtt.
- (11) Ezért létre kell hozni a pénzügyi szolgáltatások belső piacának egészére vonatkozó, átfogó és részletes egységes szabálykönyvre épülő és egy egységes felügyeleti mechanizmusból, valamint a betétbiztosításra és a bankszanálásra vonatkozó új keretből álló európai bankuniót. Tekintve az azon tagállamok közötti szoros kapcsolatokat és interakciókat, amelyek pénzneme az euro, a bankunióhoz legalább az euroövezeti tagállamok mind-egyikének csatlakoznia kell. A belső piac fenntartása és elmélyítése céljából, és amennyiben ezt az intézményi keretek lehetővé teszik, a bankuniónak nyitottnak kell lennie a többi tagállam részvétele előtt is.
- (12) A bankunió felé tett első lépésként az egységes felügyeleti mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós szakpolitika koherens és hatékony módon valósuljon meg, valamint hogy a pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyve azonos módon vonatkozzon valamennyi érintett tagállamban lévő hitelintézetre, továbbá, hogy e hitelintézetek egyéb, nem prudenciális mérlegelésektől mentes, legmagasabb minőségű felügyelet alá tartozzanak. Az egységes felügyeleti mechanizmusnak (EFM) különösen összhangban kell lennie a pénzügyi szolgáltatások belső piacának működésével és a tőke szabad mozgásának elvével. Az egységes felügyeleti mechanizmus az alapja a bankunió irányába teendő következő lépéseknek is. Ez azt az elvet tükrözi, miszerint amint létrejön egy működő egységes felügyeleti mechanizmus, az ESM-nek lehetősége lesz arra, hogy – rendes határozatot követően – közvetlenül tőkésítsen fel bankokat. Az Európai Tanács a 2012. december 13–14-i következtetéseiben megállapította, hogy „egy olyan rendszerben, melyben a bankfelügyelet feladatát ténylegesen átveszi az egységes felügyeleti mechanizmus, szükség lesz egy olyan közös szanalási mechanizmusra, amelynek megvannak a hatáskörei arra, hogy a megfelelő eszközökkel képes legyen a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő bankok bármelyikének szanalására”, továbbá hogy „az egységes szanalási mechanizmusnak a pénzügyi szektor hozzájárulásaira kell épülnie, és jól működő védőháló is magában kell foglalnia, melynek középtávon költségvetési szempontból semlegesnek kell lennie”.
- (13) Mivel az Európai Központi Bank (EKB) az euroövezet központi bankjaként rendkívül nagy tapasztalattal rendelkezik a makrogazdaságot és a pénzügyi stabilitást érintő kérdésekben, kiválóan alkalmas arra, hogy az uniós pénzügyi rendszer stabilitásának védelmére összpontosítva egyértelműen meghatározott felügyeleti feladatokat lásson el. A bankfelügyelet számos tagállamban már most is a központi bankok felelősségi körébe tartozik. Az EKB-t ezért külön feladatokkal kell felruházni a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő hitelintézetek felügyeletével kapcsolatban.
- (14) Az EKB-nak és azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyek a mechanizmusban nem vesznek részt (a továbbiakban: a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok), egyetértési megállapodást kell kötniük, amelyben általánosan leírják, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással az e rendeletben említett pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. Az egyetértési megállapodásban pontosítani lehet többek között azt, hogy az EKB és a tagállamok hogyan folytassanak konzultációt az EKB olyan határozataival kapcsolatban, amelyek hatással vannak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező anyavállalatoknak a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban található leányvállalataira vagy fiókjára, továbbá pontosítani lehet a vészhelyzetekben történő együttműködés módját, ideértve a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott eljárásoknak megfelelő korai előrejelző mechanizmusokat is. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (15) Az EKB-t kell megbízni azokkal a külön felügyeleti feladatokkal, amelyek lényegesek a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó uniós politika koherens és hatékony végrehajtásának biztosításához, míg a többi feladatot a nemzeti hatóságoknál kell hagyni. Az EKB feladatai közé kell tartozniuk a makroprudenciális stabilitás érdekében hozott intézkedéseknek, de erre vonatkozóan a nemzeti hatóságok szerepét tükröző külön rendelkezésekre van szükség.
- (16) A pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása szempontjából alapvető jelentőségű a nagy hitelintézetek biztonsága és megbízhatósága. A közelmúlt tapasztalatai azonban azt mutatják, hogy a kisebb hitelintézetek is veszélyt jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra. Az EKB-nak ezért a mechanizmusban részt vevő tagállamokban engedélyezett valamennyi hitelintézetre és az ott bejegyzett valamennyi fiókjára kiterjedően el kell tudnia végezni felügyeleti feladatait.

(1) HL C 40., 2001.2.7., 453. o.

(2) HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

- (17) Az EKB-nak a rábízott feladatok végzésekor, valamint a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben figyelembe kell vennie a hitelintézetek, méretük és üzleti modelljeik sokféleségét, valamint az uniós bankszektor sokszínűségének rendszerszintű előnyeit.
- (18) Az EKB feladatainak megfelelő ellátásával elő kell segíteni mindenekelőtt annak biztosítását, hogy a hitelintézetek teljes mértékben internalizálják a tevékenységeikből eredő valamennyi költséget, hogy ezáltal elkerülhető legyen az ebből származó erkölcsi kockázat és túlzott kockázatvállalás. A feladatok teljesítése során teljes mértékben tekintetbe kell venni az adott tagállami makrogazdasági körülményeket, különösen a hitelezést stabilizáló és a termelő tevékenységeknek a reálgazdaság egésze számára történő támogatását.
- (19) E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon, hogy megváltoztatja az uniós és nemzeti jog részét képező egyéb jogi aktusok alapján alkalmazandó számviteli rendszert.
- (20) A hitelintézetek tevékenységének megkezdésére vonatkozó előzetes engedélyezés kulcsfontosságú prudenciális technika annak biztosítására, hogy csak gazdaságilag szilárd alapokon álló piaci szereplők végezzék e tevékenységeket, amelyek szervezetenként képesek a betétgyűjtéssel és hitelezéssel járó egyedi kockázatok kezelésére, és amelyeket arra alkalmas igazgatók irányítanak. Ezért az EKB feladatai közé kell tartoznia a résztvevő tagállamokban letelepedni kívánó hitelintézetek engedélyeinek kiadásának, és gondoskodnia kell az engedélyek visszavonásáról, de erre vonatkozóan a nemzeti hatóságok szerepét tükröző külön rendelkezésekre van szükség.
- (21) A tagállamok jelenleg az uniós jogban foglalt, a hitelintézetek engedélyezésére és az engedélyek visszavonásának eseteire vonatkozó feltételeken túlmenően további feltételeket szabhatnak az engedélyezésre és az engedélyek visszavonására vonatkozóan. Az EKB-nak ezért a nemzeti jogszabályban meghatározott vonatkozó feltételeknek való megfelelést értékelő illetékes nemzeti hatóság erre vonatkozó javaslata alapján kell végrehajtania a hitelintézetek engedélyezésével, illetve a nemzeti jognak való meg nem felelés esetén az engedély visszavonásával kapcsolatos feladatait.
- (22) A hitelintézet-tulajdonosok folyamatos alkalmasságának és pénzügyi stabilitásának biztosítása érdekében, amennyiben új tulajdonos szándékozik jelentős részesedést szerezni egy hitelintézetben, úgy előzetesen meg kell vizsgálni a leendő új tulajdonos alkalmasságát. Az EKB mint uniós intézmény anélkül képes ilyen vizsgálatot végezni, hogy indokolatlan korlátozásokat szabna a belső piacra vonatkozóan. Ezért az EKB-t meg kell bízni a hitelintézetekben való jelentős részesedések megszerzésének és megszüntetésének vizsgálatával is, kivéve akkor, ha ezekre bankszanalízissel összefüggésben kerül sor.
- (23) A hitelintézetek prudenciális megbízhatóságának előfeltétele az uniós jogszabályoknak való megfelelés arra vonatkozóan, hogy a hitelintézetek rendelkezzenek meghatározott mértékű tőkével a hitelintézetek tevékenységével együtt járó kockázatok fedezésére, korlátozzák az egyes partnerekkel szemben fennálló kitétség mértékét, hozzák nyilvánosságra a pénzügyi helyzetükre vonatkozó információkat, rendelkezzenek elegendő mennyiségű likvid eszközzel a piaci stresszhelyzetek kezelése érdekében, valamint korlátozzák a tőkeáttételt. Az EKB-nak biztosítani kell az említett szabályoknak való megfelelést, ideértve különösen az említett szabályok alkalmazásában előírt jóváhagyások, engedélyek, eltérések vagy mentességek lehetőségének megadását.
- (24) A kiegészítő tőkepufferek, többek között a tőke megőrzési puffer és az anticiklikus tőkepuffer – melyek biztosítják, hogy a hitelintézetek a gazdasági növekedés periódusaiban kellően megszilárdítsák a tőkehelyzetüket, és ezzel képesek legyenek fedezni a stresszidőszakokban jelentős globális és egyéb intézményekre vonatkozó pufferek, valamint az egyéb olyan intézkedések, amelyek célja a rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok kezelése, kulcsfontosságú prudenciális eszközöket jelentenek. A teljes körű koordináció biztosítása érdekében azokban az esetekben, amikor az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok előírnak ilyen intézkedéseket, erről az EKB-t megfelelően értesíteniük kell. Továbbá az EKB-nak lehetőséget kell adni arra, hogy – a nemzeti hatóságokkal való szoros koordináció mellett – szükség esetén szigorúbb követelményeket és intézkedéseket alkalmazzon. A rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok kezelésére irányuló intézkedésekről szóló, e rendeletben foglalt rendelkezések nem érintik az uniós jog részét képező más jogi aktusokban előírt koordinációs eljárásokat. Az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok és az EKB az e rendeletben előírt eljárások betartását követően az említett jogszabályokban előírt koordinációs eljárások tiszteletben tartása mellett járnak el.
- (25) A hitelintézetek biztonsága és stabilitása a megfelelő mennyiségű, a lehetséges kockázatokat figyelembe vevő belső tőkeallokációtól, továbbá a megfelelő belső szervezeti struktúrák és vállalatirányítási rendszerek meglététől is függ. Az EKB-t ezért azzal is meg kell bízni, hogy alkalmazzon olyan követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a résztvevő tagállamok hitelintézeteiben megbízható irányítási rendszerek, eljárások és mechanizmusok működjenek, ideértve a belső tőke megfelelés értékelésére és fenntartására irányuló stratégiákat és eljárásokat. Hiányosságok esetén az EKB feladata a megfelelő intézkedések előírása is, ideértve az egyedi szavatoló tőke-követelmények, egyedi adatszolgáltatási követelmények és egyedi likviditási követelmények meghatározását is.
- (26) A hitelintézetek biztonságát és stabilitását veszélyeztető kockázatok az egyes hitelintézet, a bankcsoport vagy a pénzügyi konglomerátum szintjén is felmerülhetnek. Az e kockázatok mérséklésére irányuló egyedi felügyeleti intézkedések lényegesek a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosításához. Az egyes hitelintézetek felügyeletén túlmenően az EKB feladatai közé kell tartozniuk a következőknek: összevont alapú felügyelet, kiegészítő felügyelet, pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok felügyelete, a biztosítóintézetek kivételével.

- (27) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az intézmények pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását korai szakaszban kell orvosolni. Az EKB feladatai közé kell tartoznia a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározottak szerinti korai beavatkozási intézkedéseknek is. Ezeket az intézkedéseket azonban az EKB-nak össze kell hangolnia a szanalást végző szervezetek intézkedéseivel. Ameddig még a nemzeti hatóságok illetékesek a hitelintézetek szanalásában, az EKB-nak ezenkívül megfelelően együtt kell működnie az érintett nemzeti hatóságokkal a válsághelyzeti felelősségi körök egységes értelmezésének biztosítása érdekében, különösen a több országban tevékenykedő válságkezelői csoportokkal és az ilyen célokra létrehozandó szanalási kollégiumokkal összefüggésben.
- (28) Az EKB-ra át nem ruházott felügyeleti feladatokat a nemzeti hatóságoknál kell hagyni. E feladatok közé tartoznak elsősorban a következőkre vonatkozó hatáskörök: a hitelintézetektől a fiókalapítási joggal és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó joggal kapcsolatban érkező értesítések fogadása; az olyan intézmények felügyelete, amelyek az uniós jog meghatározása szerint nem minősülnek hitelintézetnek, de a nemzeti jogszabályok alapján hitelintézetként felügyelik őket; az EU-ban fióktelepet létesítő vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó, harmadik országbeli hitelintézetek felügyelete; a pénzforgalmi szolgáltatások felügyelete; a hitelintézetek napi rendszerességű ellenőrzésének végrehajtása; továbbá az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek felett a pénzügyi eszközök piacai, a pénzügyi rendszerek pénzmosás és terrorizmus-finanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése, valamint a fogyasztóvédelem tekintetében gyakorolt funkciójának betöltése.
- (29) Az EKB adott esetben teljes körűen együttműködik a magas szintű fogyasztóvédelem és a pénzmosás elleni küzdelem biztosítása tekintetében illetékes nemzeti hatóságokkal.
- (30) Az EKB-nak azzal a céllal kell végrehajtania a rá ruházott feladatokat, hogy az uniós pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyvével összhangban biztosítsa a hitelintézetek biztonságát és stabilitását, az EU pénzügyi rendszerének, valamint az egyes, a mechanizmusban részt vevő tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitását, továbbá a belső piac egységét és integritását, garantálva ezzel a betétesek védelmét és a belső piac működésének javítását is. Az EKB-nak kellőképpen figyelembe kell vennie különösen az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elveit.
- (31) Az EKB felügyeleti feladatokkal történő megbízásának összhangban kell lennie a PFER keretrendszerével, valamint azzal a célkitűzéssel, hogy egységes szabálykönyvet kell kidolgozni és az Unió egészében fokozni kell a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját. A közös érdekű kérdések kezeléséhez, valamint a biztosítási és az értékpapír-piaci szektorban is tevékenykedő hitelintézetek megfelelő felügyeletének biztosításához fontos, hogy a bankfelügyelet, illetve a biztosítási és értékpapír-piaci felügyelet együtműködjenek egymással. Az EKB-nak ezért szorosan együtt kell működnie az EBH-val, az EÉPH-val, az EBFH-val, az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) és az egyéb olyan hatóságokkal, amelyek a PFER részét képezik. Az EKB-nak feladatait az e rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban és a PFER más résztvevői hatáskörének és feladatainak sérelme nélkül kell végeznie. Együtt kell működnie továbbá a szanalással foglalkozó érintett hatóságokkal és a közvetlen vagy közvetett állami pénzügyi támogatókat finanszírozó mechanizmusokkal.
- (32) Az EKB-nak a vonatkozó uniós jogszabályokra figyelemmel és azoknak megfelelően kell végeznie a feladatait, ideértve az elsődleges és másodlagos uniós jog egészét, az állami támogatások területére vonatkozó bizottsági határozatokat, a versenyszabályokat, az összefonódás-ellenőrzési szabályokat és a minden tagállamra vonatkozó egységes szabálykönyvet. Az Unión belüli felügyeleti konvergenciát és a felügyeleti eredmények következetességét biztosító szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások kidolgozása az EBH feladata. Az EKB-nak nem kell átvennie ezeket a feladatokat az EBH-tól, és ezért az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 132. cikke szerinti, rendeletek elfogadására vonatkozó hatásköreit az EBH által kidolgozott tervezetek alapján a Bizottság által elfogadott uniós jogi aktusokkal összhangban, illetve az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell gyakorolnia.
- (33) Szükség esetén az EKB egyetértési megállapodásokat köt a pénzügyi eszközök piacaiért felelős, illetékes hatóságokkal, amely megállapodásokban általánosan meghatározzák, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással az e rendeletben említett pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. E megállapodásokat hozzáférhetővé kell tenni az Európai Parlament, a Tanács és valamennyi tagállam illetékes hatóságai számára.
- (34) Az EKB-nak a feladatai ellátása és a felügyeleti hatáskör gyakorlása során a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó anyagi jogi szabályokat kell alkalmaznia. E szabályok a vonatkozó uniós jogszabályokban, különösen a közvetlenül alkalmazandó rendeletekben, illetve az irányelvekben, így például a hitelintézetekre vonatkozó tőkekövetelményekről és a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelvekben vannak foglalva. Amennyiben a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó anyagi jogi szabályokat irányelvek tartalmazzák, az EKB-nak az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat kell alkalmaznia. Amennyiben a vonatkozó uniós joganyag rendeletekből áll, illetve olyan területeken, ahol az e rendelet hatálybalépésének időpontjában az említett rendeletek a tagállamok számára kifejezetten lehetőségeket ajánlanak fel, az EKB-nak alkalmaznia kell az e lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokat is. Ezeket a lehetőségeket úgy kell értelmezni, hogy azok közé nem tartoznak a kizárólag az illetékes vagy kijelölt hatóságok számára rendelkezésre álló lehetőségek. Ez nem érinti az uniós jog elsőbbségének elvét. Ennek megfelelően az EKB-nak iránymutatások vagy ajánlások elfogadásakor, illetve döntések meghozatalakor a vonatkozó kötelező erejű uniós jogra kell alapoznia és azzal összhangban kell eljárnia.

- (35) Az EKB-ra ruházott feladatok hatályán belül a nemzeti jog néhány olyan – többek között korai beavatkozási és övintézkedési – jogkört ruház az illetékes nemzeti hatóságokra, amelyeket az uniós jog jelenleg nem ír elő. Az EKB-nak elő kell tudnia írni a mechanizmusban résztvevő tagállamok nemzeti hatóságainak az említett hatáskörök gyakorlását annak érdekében, hogy biztosítsa az EFM-en belüli teljes körű és tényleges felügyeletet.
- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek, a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok alkalmazzák a felügyeleti szabályokat és határozatokat, azok megsértésének esetére hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell kiróni. Az EUMSZ 132. cikkének (3) bekezdésével és az Európai Központi Bank szankciók kiadására vonatkozó hatásköréről szóló, 1998. november 23-i 2532/98/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban az EKB pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek. Ezenfelül annak lehetővé tétele érdekében, hogy az EKB hatékonyan végezhesse a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabályokban rögzített felügyeleti szabályok végrehajtásával kapcsolatos feladatait, fel kell hatalmazni arra, hogy a szóban forgó szabályok megsértése esetén pénzbírságot róhasson ki a hitelintézetekre, a pénzügyi holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra. Amennyiben uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabályokból fakadó kötelezettségek nem teljesítéséről van szó, indokolt, hogy a nemzeti hatóságoknak továbbra is legyen lehetőségük szankciókat alkalmazni. Az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy ha a feladatainak végrehajtása szempontjából helyénvalónak ítéli szankciók alkalmazását ilyen jogsértés esetén, akkor az ügyet az illetékes nemzeti hatóságok elé utalhassa.
- (37) A nemzeti bankfelügyelet jelentős és hosszú múltra visszatekintő szakértelemre tették szert a területükön működő hitelintézetek felügyelete terén, a gazdasági, szervezeti és kulturális jellegzetességeik vonatkozásában. E célból nagy létszámú, elhivatott és magasan képzett munkatársakból álló szervezeteket hoztak létre. Ezért a magas színvonalú uniós felügyelet biztosítása érdekében az illetékes nemzeti hatóságok feladataul kell szabni, hogy támogassák az EKB-t a felügyeleti feladatainak gyakorlásához kapcsolódó jogszabályok előkészítése és végrehajtása során. Ez mindenekelőtt a hitelintézetek helyzetének folyamatos, napi szintű értékelését és a kapcsolódó helyszíni vizsgálatokat foglalja magában.
- (38) A kevésbé jelentős intézmények körének meghatározására szolgáló, az e rendeletben meghatározott kritériumokat összevont adatok alapján, a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell alkalmazni. Amennyiben az EKB az e rendelet által rá ruházott feladatokat hitelintézetek olyan csoportja tekintetében látja el, amely összevont alapon nem kevésbé jelentős, e feladatokat a csoport tekintetében összevont alapon, a csoportnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban bejegyzett leányvállalatai és fiókintézetei tekintetében pedig egyedi alapon kell ellátnia.
- (39) A kevésbé jelentős intézmények körének meghatározására szolgáló, az e rendeletben meghatározott kritériumokat az EKB által az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően elfogadott és közzétett keretrendszerben kell pontosabban meghatározni. Az EKB ennek alapján felel a kritériumok alkalmazásáért és azért, hogy saját számításai alapján ellenőrizze, hogy a kritériumok teljesülnek-e. Az EKB által a számításai elvégzéséhez kért információ megadása során az intézetek nem kényszerülhetnek olyan számviteli keretek alkalmazására, amelyek különböznek az uniós és nemzeti joganyag részét képező egyéb jogi aktusok szerint alkalmazandóktól.
- (40) Amennyiben egy hitelintézetet jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősítettek, ezt a besorolást általában nem lehet 12 havonta egy alkalomnál gyakrabban módosítani, kivéve, ha a banki csoportban strukturális változások – egyesülések vagy üzletág-leválasztások – történnek.
- (41) Az EKB-nak minden vonatkozó körülményt figyelembe kell vennie – beleértve az azonos versenyfeltételekkel kapcsolatos megfontolásokat is –, amikor az illetékes nemzeti hatóság által küldött értesítést követően arról hoz döntést, hogy egy intézet jelentősnek minősül-e a hazai gazdaság szempontjából, és így az EKB felügyelete alatt kell-e állnia.
- (42) Az euroövezeten belül és kívül egyaránt tevékenykedő hitelintézetek felügyeletét illetően az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságaival. Az EKB-nak illetékes hatóságként eleget kell tennie az uniós jogszabályok szerinti, együttműködésre és információcserére vonatkozó kötelezettségeknek, és teljes mértékben részt kell vennie a felügyeleti kollégiumok munkájában. Ezen túlmenően – mivel a pénzügyi stabilitás és a fenntartható piaci integráció szempontjából egyértelmű előnyökkel jár az, ha a felügyeleti feladatokat uniós intézmény látja el – azon tagállamok számára is lehetővé kell tenni az EFM-ben való részvételt, amelyek pénzneme nem az euro. A felügyeleti feladatok hatékony végrehajtásának azonban szükséges előfeltétele, hogy a felügyeleti határozatokat teljes mértékben és késedelem nélkül végrehajtsák. Azoknak a tagállamoknak, amelyek részt kívánnak venni az EFM-ben, ezért vállalniuk kell, hogy gondoskodnak arról, hogy illetékes nemzeti hatóságaik meghozzák és betartsák az EKB által a hitelintézetekre vonatkozóan kért intézkedéseket. Az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy szoros együttműködést létesíthessen azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyek pénzneme nem az euro. Egyúttal elő kell írni, hogy ha az ebben a rendeletben meghatározott feltételek teljesülnek, akkor az EKB köteles legyen együttműködést létesíteni e hatósággal.
- (43) Tekintettel arra, hogy a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, a Kormányzótanácsban nem rendelkeznek képvisellel, amíg

(1) HL L 318., 1998.11.27., 4. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 3. kötet, 19. o.

az EUMSZ-szel összhangban nem vezetik be az eurót, és nem vehetik teljes körűen igénybe az azon tagállamok számára rendelkezésre álló egyéb mechanizmusokat, amelyek pénzneme az euro, ez a rendelet a döntéshozatali folyamatot illetően kiegészítő biztosítékokat irányoz elő. Ezek a biztosítékok azonban – különösen az azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euro nyitva álló, a szoros együttműködés – a Kormányzótanácsnak a felügyeleti testület határozattervezetével való egyet nem értéséről történő tájékoztatását követően – azonnali hatállyal történő megszüntetése kérelmezésének lehetősége – csak kellően indokolt, kivételes esetekben vehetők igénybe. Kizárólag az említett sajátos körülmények fennállása esetén vehetők igénybe. E biztosítékokat a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok e rendelettel összefüggő sajátos körülményei indokolják, amelyek pénzneme nem az euro, mivel a Kormányzótanácsban nem rendelkeznek képvisellel, és nem vehetik teljes körűen igénybe az azon tagállamok számára rendelkezésre álló egyéb mechanizmusokat, amelyek pénzneme az euro. Ennélfogva e biztosítékokat nem lehet az uniós szakpolitika más területei tekintetében precedensként értelmezni.

- (44) E rendelet rendelkezései semmilyen módon nem módosíthatják a leányvállalatok vagy fiókok jogi formájának megváltoztatását szabályozó jelenlegi jogi keretet és annak alkalmazását, továbbá nem értelmezhetők vagy nem alkalmazhatók úgy, hogy ilyen változtatások végrehajtására ösztönözzenek. E tekintetben teljes mértékben tiszteletben kell tartani a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságainak felelősségi körét, hogy az említett hatóságok továbbra is elegendő felügyeleti eszközzel és hatáskörrel rendelkezzenek a területükön működő hitelintézetek vonatkozásában annak érdekében, hogy képesek legyenek e feladatuk teljesítésére és a pénzügyi stabilitás és a közérdek hathatós védelmezésére. Továbbá, az illetékes hatóságoknak a feladataik ellátásában való segítése érdekében időben tájékoztatást kell adni a betétesek és az illetékes hatóságok részére a leányvállalatok vagy fiókok jogi formájának esetleges megváltozásáról.
- (45) Feladatainak elvégzése érdekében az EKB-nak megfelelő felügyeleti hatáskörrel kell rendelkeznie. A hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogszabályok rendelkeznek a tagállamok által e célokra kijelölt illetékes hatóságokra ruházandó hatáskörökről. Olyan mértékben, amennyiben e hatáskörök az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok körébe tartoznak, a mechanizmusban részt vevő tagállamok tekintetében az EKB-t kell illetékes hatóságnak tekinteni, ezért az EKB-nak kell az uniós jogszabállyal az illetékes hatóságokra ruházott hatáskörökkel rendelkeznie. Ide tartoznak az említett jogszabályokkal a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruházott hatáskörök és a kijelölt hatóságokra ruházott hatáskörök.
- (46) Az EKB-nak olyan felügyeleti hatáskörrel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi, hogy e rendelettel összhangban eltávolítsa valamelyik tagot az irányító testületből.
- (47) Felügyeleti hatáskörének eredményes végrehajtása érdekében az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy valamennyi szükséges információt bekérhessen, vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezhesen, szükség esetén az

illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködésben. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy hozzáférjenek ugyanazokhoz az információkhoz, anélkül, hogy ez azzal járna, hogy a hitelintézeteknek párhuzamos jelentéstételi követelményeknek kellene eleget tenniük.

- (48) Az iratok védettsége (*legal professional privilege*) az uniós jog egyik alapelve, amely védi a természetes vagy jogi személyek és tanácsadók közötti kommunikáció bizalmasságát, az Európai Unió Bíróságának (Bíróság) ítélezési gyakorlatában lefektetett feltételekkel összhangban.
- (49) Ha az EKB-nak olyan személytől kell információkat kérnie, amely a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban rendelkezik székhellyel vagy lakóhellyel, de vagy olyan hitelintézethez, pénzügyi holdingtársasághoz vagy vegyes pénzügyi holdingtársasághoz tartozik, amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, vagy pedig olyanhoz, amelyhez az említett hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság operatív funkciókat vagy tevékenységeket szervezett ki, és amennyiben a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban nem alkalmazandók vagy nem érvényesíthetők a vonatkozó követelmények, akkor az EKB egyeztet az érintett, a mechanizmusban nem részt vevő tagállam illetékes hatóságával.
- (50) Ez a rendelet nem érinti az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, a központi bankok európai rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló (4.) jegyzőkönyv (A KBER és az EKB alapokmánya) 34. és 42. cikkében megállapított szabályok alkalmazását. Az EKB által e rendelet értelmében elfogadott jogi aktusok nem keletkeztetnek jogokat és kötelezettségeket a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok számára, kivéve abban az esetben, ha az említett jogi aktusok megfelelnek a vonatkozó uniós jogszabályoknak, az említett jegyzőkönyvvel, valamint az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, egyes Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről szóló (15.) jegyzőkönyvvel összhangban.
- (51) Arra az esetre, ha a hitelintézetek élnek a fiókalapításra vagy a más tagállamokban való szolgáltatásnyújtásra vonatkozó jogukkal, illetve ha egy csoport olyan egységeket foglal magában, amelyek székhelye különböző tagállamokban található, az uniós jogszabályok külön eljárásokról és az érintett tagállamok közötti hatáskörmegosztásról rendelkeznek. Amennyiben az EKB minden, a mechanizmusban részt vevő tagállam tekintetében átvállal bizonyos felügyeleti feladatokat, az említett eljárásoknak és hatáskörmegosztásnak nem kell kiterjedniük a fiókalapítási jog gyakorlására, illetve a mechanizmusban részt vevő más tagállamban történő szolgáltatásnyújtásra.
- (52) Az e rendelet szerinti feladatainak ellátása, valamint az illetékes nemzeti hatóságoktól való segítségkérés során az EKB-nak megfelelően tekintetbe kell vennie az összes érintett illetékes nemzeti hatóság bevonása közötti méltányos egyensúly szükségességét, a vonatkozó uniós jogszabályokban az egyedi felügyeletre, a szubkonszolidált alapú felügyeletre és az összevont alapú felügyeletre meghatározott felelősségi körökkel összhangban.

- (53) E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az EKB-nak hatáskört biztosít arra, hogy a hitelintézetektől, pénzügyi holdingtársaságoktól, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő természetes vagy jogi személyekre szankciókat írjon elő, az EKB azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy előírja az illetékes nemzeti hatóságok számára azt, hogy a megfelelő szankciók biztosítása érdekében eljárjanak.
- (54) Az EKB, ahogy azt a Szerződések kimondják, az Unió egészének intézménye. A döntéshozatali folyamat során az EKB-nak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. Az EKB-határozatok címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát, valamint az EKB határozatainak a felülvizsgálata iránti kérelem jogát, az e rendeletben meghatározott szabályok szerinti fellebbezéshez való jogát teljes körűen tiszteletben kell tartani.
- (55) A felügyeleti feladatokkal való felruházás jelentős felelősséget ró az EKB-ra az Unión belüli pénzügyi stabilitás védelmezése és felügyeleti hatásköreinek a leghatékonyabb és leginkább arányos módon történő gyakorlása tekintetében. A felügyeleti hatásköröknek a tagállami szintről az uniós szintre történő átruházását megfelelő átláthatósági és elszámoltathatósági követelményekkel kell ellensúlyozni. Az EKB-nak ezért e feladatok elvégzését illetően elszámolással kell tartoznia az Európai Parlament és a Tanács mint az uniós polgárokat és a tagállamokat képviselő, demokratikusan legitimált intézmények felé. Ennek részeként rendszeresen jelentést kell tennie, valamint választ kell adnia az Európai Parlament által feltett kérdésekre annak eljárási szabályaival összhangban, valamint az eurocsoport által feltett kérdésekre annak szabályaival összhangban. Valamennyi jelentéstételi kötelezettségre a vonatkozó szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.
- (56) Az EKB az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett jelentéseket ezen túlmenően a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is továbbítja. A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentje számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy észrevételekkel vagy kérdésekkel forduljanak az EKB-hoz annak felügyeleti feladataival kapcsolatban, mely észrevételekre vagy kérdésekre az EKB válaszolhat. A nemzeti parlamentek belső szabályaiban figyelembe kell venni az EKB-hoz eljuttatott észrevételek és kérdések kezelésére, illetve megválaszolására irányuló eljárások és intézkedések jellemzőit. Ezzel összefüggésben – az e rendeletben foglalt eljárással összhangban – különös figyelmet kell fordítani azokra az észrevételekre és kérdésekre, amelyek olyan hitelintézetek engedélyeinek visszavonására vonatkoznak, amelyekkel kapcsolatban a nemzeti hatóságok a szanáláshoz vagy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges intézkedéseket hoztak. A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei számára lehetővé kell tenni azt is, hogy felkérjék a felügyeleti testület elnökét vagy képviselőjét, hogy az illetékes nemzeti hatóság egy képviselőjével közösen vegyen részt az adott tagállam hitelintézeteinek felügyeletéről szóló véleménycserében. Tekintettel a felügyeleti intézkedésekre
- az államháztartásra, a hitelintézetekre, ezek ügyfeleire és alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok piacaira gyakorolt potenciális hatásaira, helyénvaló a nemzeti parlamentek ezen szerepének biztosítása. Amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok e rendelet szerint járnak el, a nemzeti jog értelmében hozott elszámoltathatósági intézkedések továbbra is alkalmazandók.
- (57) E rendelet nem érinti az Európai Parlament azon jogát, hogy az EUMSZ 226. cikkének megfelelően ideiglenes vizsgálóbizottságot állítson fel az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértések és hivatali visszaesések kivizsgálása céljából, illetve, hogy gyakorolja a Szerződésekben foglalt politikai ellenőrzési feladatkörét, ezen belül az Európai Parlament azon jogát, hogy állást foglaljon vagy határozatot fogadjon el az általa relevánsnak tartott kérdésekkel kapcsolatban.
- (58) Intézkedései során az EKB-nak be kell tartania a jogszerű eljárásmód és az átláthatóság elvét.
- (59) Az EUMSZ-szel összhangban az EUMSZ 15. cikkének (3) bekezdésében említett rendeletben kell meghatározni az EKB által végzett felülvizsgálati feladatok teljesítésével összefüggésben őrzött dokumentumokhoz való hozzáférés részletes szabályait.
- (60) Az EUMSZ 263. cikke értelmében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia többek között az EKB harmadik személyekre nézve joghatások kiváltására irányuló jogi aktusainak jogszerűségét, az ajánlások és vélemények kivételével.
- (61) Az EUMSZ 340. cikkével összhangban az EKB-nak – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – jóvá kell tennie az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Ez a rendelkezés nem érintheti az illetékes nemzeti hatóságoknak az általuk, illetőleg alkalmazottaik által feladataik ellátása során okozott összes kár jóvátétele tekintetében a nemzeti jogszabályok szerint fennálló felelősségét.
- (62) Az EUMSZ 342. cikke értelmében az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ alkalmazni kell az EKB-ra.
- (63) Annak eldöntésekor, hogy korlátozni kell-e az érintett személyek jogát az ügyiratba való betekintéshez, az EKB-nak tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, és be kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, különösen a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot.

⁽¹⁾ HL L 17., 1958.10.6., 385. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 1. kötet, 3. o.

- (64) Az EKB-nak lehetőséget kell adnia a természetes vagy jogi személyek számára arra, hogy kérjék azoknak az e rendelet szerinti rá ruházott jogkörben hozott határozatoknak a felülvizsgálatát, amelyeknek a címzettjei, vagy amelyek őket közvetlenül és egyénileg érintik. A felülvizsgálat körébe annak kell tartoznia, hogy az említett határozatok megfelelnek-e e rendeletnek eljárásjogi és anyagi jogi szempontból, és ezzel párhuzamosan tiszteletben kell tartani az EKB számára az e határozatok meghozatali lehetőségére vonatkozóan biztosított mérlegelési jogkört. Erre a célra és az eljárás gazdaságossága érdekében az EKB-nak az említett belső felülvizsgálatok elvégzésére felülvizsgálati testületet kell létrehoznia. Az EKB Kormányzótanácsa a testület összeállítására nagyra becsült személyeket nevez ki. A Kormányzótanácsnak a döntése meghozatala során a lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell a megfelelő földrajzi és a nemek közötti egyensúlyt a tagállamok viszonylatában. A felülvizsgálatra vonatkozó eljárás során gondoskodni kell arról, hogy a felügyeleti testület adott esetben újra mérlegelhesse korábbi határozattervezetét.
- (65) Az EUMSZ 127. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EKB felel az árstabilitás fenntartását célzó monetáris politikai funkciók ellátásáért. A felügyeleti feladatok ellátásának pedig az a célja, hogy védje a hitelintézetek biztonságát és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer stabilitását. Ezért az összeférhetetlenség elkerülése érdekében és annak biztosítására, hogy minden funkció ellátása a vonatkozó célkitűzéseknek megfelelően történjen, a különböző funkciókat egymástól teljesen különválasztva kell ellátni. Az EKB-nak biztosítani kell tudni azt, hogy a Kormányzótanács a monetáris politikai, illetve a felügyeleti funkció keretében végzett feladatait teljesen különválassza egymástól. A különválasztásnak magában kell foglalnia legalább azt, hogy a két feladatkörbe tartozó feladatokkal szigorúan külön ülések és napirendek keretében foglalkozzanak.
- (66) A személyzet szervezeti elkülönítésének a független monetáris politikai célokhoz szükséges valamennyi szolgáltatásra ki kell terjednie, és biztosítani kell azt, hogy az e rendelet szerinti feladatok ellátása teljes mértékben demokratikusan elszámoltatható módon és felügyelet alatt történjen az e rendeletben foglaltak szerint. Az e rendeletben az EKB-ra ruházott feladatokat ellátó személyzetnek jelentést kell tennie a felügyeleti testület elnökének.
- (67) Az EKB-n belül mindenképp létre kell hozni egy, a nemzeti bankfelügyelet specifikus szakértelmét átfogó felügyeleti testületet, amely felel a felügyeleti ügyekkel kapcsolatos határozatok előkészítéséért. A tanács elnöki feladatait elnöknek kell ellátnia, rendelkeznie kell alelnökkel, és tagjai között szerepelniük kell az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok képviselőinek is. A felügyeleti testületbe az e rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket. Az üléseken folytatott megbeszélések és a határozattervezettel kapcsolatos döntéshozatali folyamat hatékonysága érdekében a felügyeleti testület mindegyik tagját időben és teljes körűen tájékoztatni kell az ülések napirendjén szereplő kérdésekről.
- (68) A felügyeleti testületnek feladatai ellátása során figyelembe kell vennie a mechanizmusban részt vevő tagállamokban fennálló valamennyi lényeges tényt és körülményt, feladatait pedig az Unió egészének érdekében kell elvégeznie.
- (69) A Szerződésekben foglalt intézményi és szavazási eljárások teljes tiszteletben tartása mellett a felügyeleti testület alapvető testület az EKB által végzett azon felügyeleti feladatok ellátása során, amelyek mindeddig az illetékes nemzeti hatóságok kezében voltak. Ennek érdekében a Tanács számára hatáskört kell biztosítani arra, hogy végrehajtási határozatot fogadjon el a felügyeleti testület elnökének és alelnökének kinevezése céljából. Az EKB a felügyeleti testület meghallgatását követően jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot. A javaslat jóváhagyását követően a Tanács elfogadja a végrehajtási határozatot. Az elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani, amelyről az Európai Parlamentet és a Tanácsot megfelelően tájékoztatni kell.
- (70) A megfelelő rotáció lehetővé tétele, valamint az elnök teljes függetlenségének biztosítása érdekében az elnök hivatali ideje nem haladhatja meg az öt évet, és mandátumuk nem hosszabbítható meg. Az Európai Bankhatóság tevékenységeivel és az Unió prudenciális politikáival való teljes körű koordináció biztosítása érdekében a felügyeleti testület számára lehetővé kell tenni, hogy megfigyelőként meghívja üléseire az EBH és az Európai Bizottság képviselőit. Az Európai Szanalási Hatóság létrehozását követően elnökének megfigyelőként részt kell vennie a felügyeleti testület ülésein.
- (71) A felügyeleti testület munkáját egy szűkebb összetételű irányítóbizottság segíti. Az irányítóbizottságnak kell előkészítenie a felügyeleti testület üléseit, feladatait kizárólag az Unió egészének érdekében kell végeznie, és teljes átláthatóságot biztosító módon együtt kell működnie a felügyeleti testülettel.
- (72) Az EKB Kormányzótanácsának minden olyan esetben meg kell hívnia az ülésére a mechanizmusban részt vevő, azon tagállamok képviselőit, amelyek pénzneme nem az euro, amikor úgy látja, hogy kifogást fog emelni egy, a felügyeleti testület által kidolgozott határozattervezet ellen, vagy amikor az érintett illetékes nemzeti hatóságok döntésüket megindokolva arról tájékoztatják a Kormányzótanácsot, hogy nem értenek egyet a felügyeleti testület határozattervezetével – amennyiben a szóban forgó határozatot a mechanizmusban részt vevő, azon tagállamok hitelintézetei vonatkozásában címezik a nemzeti hatóságoknak, amelyek pénzneme nem az euro.
- (73) A monetáris politikai és a felügyeleti feladatok különválasztásának biztosítása érdekében az EKB-nak közvetítő testületet kell létrehoznia. A testület létrehozásával és különösen összetételének meghatározásával biztosítani kell azt, hogy a testület a nézeteltéréseket kiegyensúlyozott módon és az Unió egésze érdekeinek megfelelően rendezze.

- (74) A felügyeleti testület, az irányítóbizottság, és az EKB felügyeleti feladatokat ellátó személyzete köteles betartani a szakmai titoktartási követelményeket. Hasonló követelmények vonatkoznak a felügyeleti tevékenységekben részt nem vevő EKB-személlyel folytatott információcserére is. Ez nem akadályozhatja az EKB-t a vonatkozó uniós jogszabályokban foglalt határokon belül és feltételek szerint folytatott információcserében, többek között a Bizottsággal az EUMSZ 107. és 108. cikke és a fokozott gazdasági és költségvetési felügyeletről szóló uniós jogszabály szerinti feladatai céljából.
- (75) Felügyeleti feladatainak eredményes végrehajtása érdekében az EKB-nak teljes függetlenségben, különösen a nem helyénvaló politikai befolyástól és az operatív függetlenségét érintő ágazati beavatkozástól mentesen kell végrehajtania a rá ruházott felügyeleti feladatokat.
- (76) A felügyeleti hatóságokban a türelmi időszakok alkalmazása elengedhetetlen az e hatóságok által végzett felügyelet hatékonyságának és függetlenségének biztosításához. Ennek érdekében és a szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazásának sérelme nélkül az EKB-nak átfogó és hivatalos értékelési eljárásokat kell létrehoznia és fenntartania – ideértve az arányos felülvizsgálati időszakokat, az EFM/EKB jogos érdekeivel való esetleges konfliktusok előzetes felmérését és megelőzését is –, amennyiben a felügyeleti testület valamely korábbi tagja megkezdi munkáját abban a banki ágazatban, amelyet azelőtt felügyelt.
- (77) Felügyeleti feladatainak eredményes végrehajtása érdekében az EKB-nak megfelelő forrásokkal kell rendelkeznie. E forrásokat oly módon kell előteremteni, hogy biztosítva legyen az EKB-nak az illetékes nemzeti hatóságok és piaci résztvevők által gyakorolt nem helyénvaló befolyástól való függetlensége, valamint a monetáris politikai és a felügyeleti feladatok szétválasztása. A felügyelet költségeit a felügyelet tárgyát képező szervezeteknek kell viselniük. Ezért a felügyeleti feladatok EKB általi végrehajtását a mechanizmusban részt vevő tagállamokban létrehozott hitelintézeteknek felszámított éves díjből kell finanszírozni. Ezen túlmenően azt is lehetővé kell tenni, hogy az EKB egy – a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban alapított hitelintézet által egy a mechanizmusban részt vevő tagállamban létrehozott – fiókintézetnek is díjat számolhasson fel, mégpedig az EKB számára az e fiókintézményekkel kapcsolatos fogadó bankfelügyeleti feladatokból adódó költségek fedezésére. Amennyiben egy hitelintézet vagy fiókintézet felügyelete összevont alapon történik, a díjat az érintett csoporton belül annak a hitelintézetnek a legmagasabb szintjére kell kivetni, amely a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében van bejegyezve. A díj kiszámítása során nem kell figyelembe venni a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban bejegyzett leányvállalatokat.
- (78) Ha egy hitelintézet összevont alapú felügyelet alá tartozik, a díjat a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell kiszámítani, és meg kell határozni a díjnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező, az összevont alapú felügyelet alá tartozó hitelintézetekre jutó összegét, mégpedig a fontossággal és a kockázati profillal – többek között a kockázattal súlyozott eszközállománnyal – összefüggő objektív kritériumok alapján.
- (79) A motivált, jól képzett és pártatlan személyzet nélkülözhetetlen a hatékony felügyelethez. Egy valóban integrált felügyeleti mechanizmus létrehozása érdekében rendelkezni kell a személyzetnek az illetékes nemzeti hatóságok összessége és az EKB közötti megfelelő cseréjéről és kirendeléséről. A kölcsönös ellenőrzés folyamatos biztosítása érdekében, különösen a nagy hitelintézetek felügyelete során, az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy kérhesse, hogy a nemzeti felügyeleti csoportokba a mechanizmusban részt vevő más tagállamok illetékes hatóságaiból érkező szakembereket is bevonjanak, lehetővé téve a földrajzi sokszínűség szerint különleges szakértelemmel és profillal rendelkező felügyeleti csapatok felállítását. A személyzet megfelelő cseréjének és kirendelésének célja e közös felügyeleti kultúra megteremtése. Az EKB-nak rendszeres tájékoztatást kell adnia arról, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknál alkalmazott személyi állomány hány tagját küldték ki az EKB-hoz az EFM működtetése céljából.
- (80) Tekintettel a banki szolgáltatások globalizációjára és a nemzetközi standardok fokozott fontosságára, az EKB-nak a nemzetközi standardok figyelembevételével és az Unión kívüli bankfelügyelettel konzultálva és szoros együttműködésben, az EBH nemzetközi szerepének duplikálása nélkül kell végrehajtania feladatait. Az EKB-t fel kell hatalmazni arra, hogy – az EBH-val egyeztetve, valamint a tagállamok és az Unió intézményeinek jelenlegi szerepének és hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával, valamint nemzetközi szervezetekkel.
- (81) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ teljes mértékben alkalmazni kell a személyes adatok EKB általi, e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (82) Az EKB-ra alkalmazni kell az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽³⁾. Az EKB elfogadta az Európai

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 3. kötet, 91. o.

Csalás Elleni Hivatalnak az Európai Központi Bankot érintő vizsgálatainak szabályairól szóló EKB/2004/11 határozatot ⁽¹⁾.

- (83) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek a legkiválóbb, egyéb nem prudenciális megfontolásokról mentes felügyelet alá tartozzanak, valamint annak érdekében, hogy a piaci fejlemények hitelintézeteket és tagállamokat érintő, egymást kölcsönösen erősítő negatív hatásait időben és eredményesen lehessen kezelni, az EKB-nak a lehető leghamarabb meg kell kezdenie konkrét felügyeleti feladatainak végrehajtását. A felügyeleti feladatoknak a nemzeti bankfelügyeletektől az EKB-ra történő átruházása azonban bizonyos mértékű előkészületet igényel. Ezért megfelelő, fokozatos bevezetési időszakot kell előírni.
- (84) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezések elfogadásakor rendelkeznie kell azon átmeneti szabályokról, amelyek révén biztosítja a folyamatban lévő felügyeleti eljárások befejezését, ideértve az e rendelet hatálybalépését megelőzően elfogadott bármely határozatot és/vagy intézkedést vagy megkezdett vizsgálatot.
- (85) A Bizottság az „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című, 2012. november 28-i közleményében kijelentette, hogy „az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése módosítható annak érdekében, hogy a rendes jogalkotási eljárást alkalmazandóvá tegyék, és megszüntessenek néhány olyan jogi korlátozást, amelyet az jelenleg az EFM kidolgozására szab ki (például a »szoros együttműködés« modelljén túl belefoglalható azon tagállamok közvetlen és visszavonhatatlan részvétele az EFM-ben, amelyek pénzneme nem az euro, az EKB döntéshozatala során az EFM-ben részt vevő azon tagállamokat teljes mértékben egyenlő jogokkal lehet felruházni, amelyek pénzneme nem az euro, valamint további lépéseket lehet tenni a belső elkülönítés érdekében, hogy a monetáris politika, illetve a felügyelet területei elváljanak a döntéshozatal szempontjából)”. Kijelentette továbbá, hogy meg kellene „oldani továbbá az EKB demokratikus elszámoltathatóságának megerősítését, amennyiben az bankfelügyeleti szerepet tölt be”. Emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ úgy rendelkezik, hogy a Szerződések módosítására bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság nyújthat be javaslatot, és az a Szerződések bármely vonatkozását érintheti.
- (86) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, különösen a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslatához és a tisztességes eljáráshoz való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (87) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hitelintézeteket érintő külön felügyeleti feladatoknak egy uniós

intézmény általi elvégzéséhez szükséges eredményes és hatékony keretrendszer létrehozását, valamint a hitelintézetek egységes szabálykönyve következetes alkalmazásának biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a bankpiac páneurópai jellege és a hitelintézetek csődjének a többi tagállamra gyakorolt hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Tárgy és fogalom meghatározások

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet a hitelintézetek biztonságához és hatékony és eredményes működéséhez, valamint az Unió és az egyes tagállamokon belül a pénzügyi rendszer stabilitásához való hozzájárulás céljából a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szakpolitikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízva meg az EKB-t, mégpedig a szabályozási arbitrázs megakadályozása céljából a hitelintézetekkel szemben egyenlő bánásmódot alkalmazva a belső piaci egység és integritás maradéktalan tiszteletben tartása mellett.

A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló, 2013. június 26-i 36/2013/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének (5) bekezdésében említett intézményeket ki kell zárni az e rendelet 4. cikkével összhangban az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok hatálya alól. Az EKB felügyeleti hatáskörét az e rendelet szerinti hitelintézetek prudenciális felügyeletére kell korlátozni. Ez a rendelet nem ruház az EKB-ra egyéb felügyeleti feladatokat, például a központi szerződő felek prudenciális felügyeletével kapcsolatos feladatokat.

Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásakor, valamint a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben tekintettel kell lennie a hitelintézetek különböző típusaira, üzleti modelljeire és méretére.

Az EKB intézkedései, javaslatai vagy politikái nem különböztethetnek meg közvetlenül vagy közvetve hátrányosan valamely tagállamot vagy a tagállamok valamely csoportját mint banki vagy pénzügyi – tetszőleges pénznemben történő – szolgáltatások nyújtásának helyszínét.

Ez a rendelet nem érinti a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak az azon felügyeleti feladatok végrehajtásával kapcsolatos felelősségét és hatásköreit, amelyeket ez a rendelet nem ruházott az EKB-ra.

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2004/11 határozata (2004. június 3.) az Európai Csalás Elleni Hivatalnak az Európai Központi Bankot érintő, a csalás, a korrupció és az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység megelőzésével kapcsolatos vizsgálatainak szabályairól, valamint az Európai Központi Bank személyzete alkalmazási feltételeinek módosításáról (HL L 230., 2004.6.30., 56. o.).

⁽²⁾ HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

Ez a rendelet nem érinti továbbá a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak és kijelölt hatóságainak a vonatkozó uniós jogi aktusokban nem előírt makroprudenciális eszközök alkalmazására vonatkozó felelősségét és hatásköreit.

2. cikk

Fogalm meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „a mechanizmusban részt vevő tagállam”: olyan tagállam, amelynek pénzneme az euro, vagy olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, de a 7. cikkkel összhangban szoros együttműködést alakított ki;
2. „illetékes nemzeti hatóság”: a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ és a 36/2013/EU irányelvvel összhangban a mechanizmusban részt vevő tagállam által kijelölt bármely illetékes nemzeti hatóság;
3. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
4. „pénzügyi holdingtársaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holdingtársaság;
5. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság ⁽²⁾;
6. „pénzügyi konglomerátum”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott pénzügyi konglomerátum;
7. „kijelölt nemzeti hatóság”: a vonatkozó uniós jogszabályok értelmében a mechanizmusban részt vevő tagállam kijelölt hatósága;
8. „befolyásoló részesedés”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontjában meghatározott befolyásoló részesedés;
9. „egységes felügyeleti mechanizmus” (EFM): az EKB-ból és a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságából álló, az e rendelet 6. cikkében leírt pénzügyi felügyeleti rendszer.

II. FEJEZET

Együttműködés és feladatok

3. cikk

Együttműködés

(1) Az EKB szorosan együttműködik az EBH-val, az EÉPH-val, az EBFH-val, az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) és az egyéb olyan hatóságokkal, amelyek a PFER részét képezik, és amelyek biztosítják az Unióban a megfelelő szintű szabályozást és felügyeletet.

Az EKB szükség esetén egyetértési megállapodásokat köt a tagállamok pénzügyi eszközök piaciért felelős illetékes hatóságaival. E megállapodásokat hozzáférhetővé kell tenni az Európai Parlament, az Európai Tanács és valamennyi tagállam illetékes hatóságai számára.

(2) E rendelet alkalmazása céljából az EKB-nak az 1093/2010/EU rendelet 40. cikkében megállapított feltételekkel részt kell vennie az EBH felügyeleti tanácsában.

(3) Az EKB feladatait e rendelettel összhangban és az egységes felügyeleti mechanizmus, valamint az EBH, az EÉPH, az EBFH és az ERKT hatáskörének és feladatainak sérelme nélkül végzi.

(4) Az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a hitelintézetek szanálására felhatalmazott hatóságokkal, többek között a szanálási tervek elkészítésében.

(5) Az 1., a 4. és a 6. cikkben megállapított feltételek mellett az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a közforrásból származó pénzügyi segítséget nyújtó valamennyi mechanizmussal, többek között az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel (EFSF) és az ESM-mel, különösen akkor, ha az EFSF vagy az ESM olyan hitelintézetnek nyújtott közvetlen vagy közvetett pénzügyi támogatást, vagy fog valószínűleg ilyen támogatást nyújtani, amely a 4. cikk hatálya alá tartozik.

(6) Az EKB-nak és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságainak egyetértési megállapodást kell kötniük, amelyben általánosan leírják, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással a 2. cikkben említett pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti feladataik végrehajtása során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.

Az első albekezdés sérelme nélkül az EKB egyetértési megállapodást köt minden olyan, a mechanizmusban nem részt vevő tagállam illetékes hatóságával, amelyben legalább egy, az uniós jogban meghatározottak szerint rendszerszempontról globálisan jelentős intézmény székhellyel rendelkezik.

Minden egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni, és a bizalmas információk megfelelő kezelésének szabályai szerint nyilvánosságra kell hozni.

⁽¹⁾ HL 176., 2013.6.27., 1. o.

⁽²⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 6. fejezet, 4. kötet, 340. o.

4. cikk

Az EKB-ra ruházott feladatok

(1) A 6. cikk keretén belül, e cikk (3) bekezdésével összhangban az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozik a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézetre vonatkozó alábbi feladatok prudenciális felügyelet céljából történő végrehajtása:

- a) a hitelintézetek engedélyeinek kiadása és ezen engedélyek visszavonása a 14. cikk rendelkezéseire is figyelemmel;
- b) a valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező, és egy abban részt nem vevő tagállamban fiókot létesíteni vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani szándékozó hitelintézetek esetében azoknak a feladatoknak az ellátása, amelyek a vonatkozó uniós jogi aktusok alapján a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának feladatai;
- c) a 15. cikk rendelkezéseire is figyelemmel a hitelintézetekben való befolyásoló részesedések megszerzésére és eladására vonatkozó értesítések értékelése, kivéve bankszanálás esetén;
- d) a hitelintézetekre vonatkozóan a szavatolótőke-követelmények, az értékpapírosítás, a nagykockázat-vállalási határértékek, a likviditásfedezet, a tőkeáttétel, valamint az ezen ügyekkel kapcsolatos jelentéstétel és ezen információk nyilvánosságra hozatala terén prudenciális követelményeket előíró, a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok tiszteletben tartásának biztosítása;
- e) az azoknak a 4. cikk (3) bekezdése első albekezdésében említett jogszabályoknak való megfelelés biztosítása, amelyek a hitelintézetek számára előírják, hogy megbízható irányítási rendszerekkel, többek között a hitelintézetek vezetéséért felelős személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények előírásával, kockázatkezelési eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, javadalmazási politikákkal és gyakorlattal, valamint hatékony belső tökmegfelelőség-értékelési eljárásokkal – többek között belső minősítésen alapuló modellekkel – rendelkezzenek;
- f) felügyeleti felülvizsgálatoknak adott esetben az EKB-val együttműködésben végzett lebonyolítása – többek között stresszteszt elvégzése és azok eredményeinek esetleges közzététele – annak meghatározása érdekében, hogy a hitelintézetek által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint ezen intézetek szavatolótőkéje biztosítja-e a kockázataik megfelelő kezelését és fedezetét, továbbá a felügyeleti felülvizsgálat alapján további egyedi szavatolótőke-követelmények, egyedi közzétételi követelmények, egyedi likviditási követelmények és egyéb intézkedések bevezetése a vonatkozó uniós jogi aktusokkal kifejezetten az illetékes hatóságok hatáskörébe utalt esetekben;
- g) összevont alapú felügyelet gyakorlása a hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalatai felett, többek között a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok felett is, valamint az összevont alapú felügyeletben való részvétel,

ideértve a felügyeleti kollégiumokban való részvételt is – az illetékes nemzeti hatóságoknak e kollégiumokban megfigyelőként való részvételének sérelme nélkül –, olyan anyavállalatok esetében, amelyek nem valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállamban rendelkeznek székhellyel;

- h) a pénzügyi konglomerátum feletti – az annak részét képező hitelintézetekre vonatkozó – kiegészítő felügyeletben való részvétel, valamint koordinátori feladatok ellátása, amennyiben a pénzügyi konglomerátum viszonylatában a vonatkozó jogszabályban meghatározott kritériumoknak megfelelően az EKB-t nevezik ki koordinátornak;
- i) helyreállítási tervekkel kapcsolatos felügyeleti feladatok elvégzése és korai beavatkozás, amennyiben egy, az EKB összevont alapú felügyelete alá tartozó hitelintézet vagy csoport nem teljesíti vagy valószínűleg megsérti az alkalmazandó prudenciális követelményeket, valamint – kizárólag a vonatkozó, az illetékes hatóságok számára ezt előíró uniós jogi aktusokban kifejezetten meghatározott esetekben – a hitelintézetektől a pénzügyi nehézségek vagy csőd elkerülése érdekében megkívánt strukturális változások előírása, a szanalási hatáskörök kizárásával;

(2) A valamely, a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező, és egy abban részt vevő tagállamban fiókot létesítő vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek esetében az EKB-nak az (1) bekezdésben meghatározott feladatok közül azokat a feladatokat kell ellátnia, amelyekre vonatkozóan a vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban az illetékes nemzeti hatóságok rendelkeznek hatáskörrel.

(3) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat. Amennyiben a vonatkozó uniós joganyag rendeletekből áll, illetve olyan területeken, ahol az említett rendeletek a tagállamok számára kifejezetten lehetőségeket ajánlanak fel, az EKB-nak alkalmaznia kell az e lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokat.

Az EKB e célból a vonatkozó uniós joganyagot figyelembe véve és annak megfelelően – ideértve különösen minden jogalkotási és nem jogalkotási aktust, így többek között az EUMSZ 290. és 291. cikkében említett eszközöket – iránymutatásokat és ajánlásokat fogad el és határozatokat hoz. Különösen vonatkoznak rá az 1093/2010/EU rendelet 10–15. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott és a Bizottság által elfogadott szabályozás-technikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, az említett rendelet 16. cikke, valamint EBH által az említett rendelettel összhangban kidolgozott, az európai felügyeleti kódexről szóló rendelkezései. Az EKB rendeleteket is elfogadhat, de csak az e rendelet által ruházott feladatok végrehajtása részletes szabályainak megszervezéséhez vagy meghatározásához szükséges mértékben.

Az EKB valamely rendelet elfogadása előtt nyilvános konzultációt folytat, és megvizsgálja a potenciális költségeket és előnyöket, kivéve, ha ezek a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó rendeletek hatályához vagy hatásához képest, vagy ha az ügy rendkívül sürgős, amely esetben az EKB-nak indokolnia kell a sürgősséget.

Amennyiben szükséges, az EKB-nak – az egyik résztvevőként – hozzá kell járulnia szabályozástechnikai standardok vagy végrehajtás-technikai standardok tervezetének az EBH által a 1093/2010/EU rendelettel összhangban történő kidolgozásához, vagy fel kell hívnia az EBH figyelmét annak az esetleges szükségességére, hogy terjesszen a Bizottság elé a meglévő szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokat módosító tervezeteket.

5. cikk

Makroprudenciális feladatok és eszközök

(1) Minden esetben, amikor indokolt vagy amikor szükségesnek tűnik, valamint az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak vagy kijelölt nemzeti hatóságainak követelményeket kell alkalmazniuk a hitelintézetek által az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett szavatolóőke-követelményeken túl az uniós joggal összhangban az adott szinten teljesítendő tőkepufferekre, így többek között az anticiklikus tőkepufferrátákra vonatkozóan, továbbá alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendeletben és a 36/2013/EU irányelvben előírt, a rendszerszintű kockázatoknak vagy makroprudenciális kockázatoknak a vonatkozó uniós jogszabályokban kifejezetten meghatározott esetekben való kezelését célzó minden egyéb intézkedést, betartva az említett jogszabályokban meghatározott eljárásokat. Az érintett hatóságnak e határozat meghozatala előtt tíz nappal megfelelően értesítenie kell szándékáról az EKB-t. Amennyiben az EKB kifogást emel, öt napon belül írásban közölnie kell indokait. Az érintett hatóságnak megfelelően mérlegelnie kell az EKB indokait, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

(2) Az e cikk (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételektől függően az EKB – ha ezt szükségesnek ítéli – a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságai vagy kijelölt nemzeti hatóságai helyett az azok által előírtaknál szigorúbb követelményeket alkalmazhat a hitelintézetek által az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett szavatolóőke-követelményeken túl a vonatkozó uniós joggal összhangban az adott szinten teljesítendő tőkepufferekre, többek között az anticiklikus tőkepufferrátákra vonatkozóan, továbbá szigorúbb intézkedéseket alkalmazhat a rendszerszintű kockázatoknak vagy makroprudenciális kockázatoknak a hitelintézetek szintjén, betartva az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott eljárásokat, a vonatkozó uniós jogszabályokban konkrétan meghatározott esetekben.

(3) Bármely illetékes nemzeti hatóság vagy kijelölt nemzeti hatóság javasolhatja az EKB-nak, hogy a (2) bekezdés szerint járjon el a tagállami pénzügyi rendszer és gazdaság konkrét helyzetének a kezelése érdekében.

(4) Amennyiben az EKB a (2) bekezdés szerint szándékozik eljárni, szorosán együtt kell működnie az érintett tagállamok kijelölt nemzeti hatóságaival. Ennek keretében e döntéshozatal előtt tíz munkanappal értesíti szándékáról az érintett illetékes nemzeti hatóságokat vagy kijelölt nemzeti hatóságokat. Amennyiben az érintett hatóságok bármelyike kifogást emel, öt napon belül írásban kell közölnie indokait. Az EKB megfelelően mérlegeli ezeket az indokokat, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

(5) A (2) bekezdésben említett feladatok végrehajtása során az EKB-nak figyelembe kell vennie az egyes tagállamokban vagy azok részeiben a pénzügyi rendszer konkrét állapotát, a gazdasági helyzetet és a gazdasági ciklust.

6. cikk

Együttműködés az EFM keretében

(1) Az EKB a feladatait egy, az EKB-t és az illetékes nemzeti hatóságokat magában foglaló egységes felügyeleti mechanizmus keretében hajtja végre. Az EKB a felelős az EFM hatékony és konzisztens működéséért.

(2) Mind az EKB, mind az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek jóhiszemű együttműködést és információcserét folytatni.

Az EKB azon jogának sérelme nélkül, amely szerint közvetlenül megkaphatja a hitelintézetek által folyamatosan közölt adatokat vagy azokhoz közvetlenül hozzáférhet, az illetékes nemzeti hatóságoknak mindenekelőtt meg kell adniuk az EKB számára minden olyan adatot, amely az e rendelet által az EKB-ra rótt feladatok elvégzéséhez szükséges.

(3) Minden esetben, amikor ez indokolt – az e rendeletben rá ruházott feladatok tekintetében az EKB-t terhelő felelősség és elszámoltathatóság sérelme nélkül – az illetékes nemzeti hatóságok az e cikk (7) bekezdésében említett keretrendszerben meghatározott feltételek mellett kötelesek segítséget nyújtani az EKB-nak a 4. cikkben említett, valamennyi hitelintézethez kapcsolódó feladatokhoz kapcsolódó bármilyen intézkedés előkészítésében és végrehajtásában, beleértve az ellenőrzési tevékenységekben való részvételt is. A 4. cikkben említett feladatok ellátása során követniük kell az EKB által adott utasításokat.

(4) Az alábbiaknak megfelelő hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok feletti felügyelet vonatkozásában, illetve az olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett, az alábbiaknak megfelelő fiókja feletti felügyelet vonatkozásában, amelyeknek a székhelye a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban van, a (4) cikknek az (1) bekezdés a) és c) pontján kívüli részeiben meghatározott feladatok tekintetében az EKB az e cikk (5) bekezdésében meghatározott felelősségi körrel, az illetékes nemzeti hatóságok pedig az e cikk (6) bekezdésében meghatározott felelősségi körrel rendelkeznek, az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszeren belül és az abban meghatározott eljárásokkal összhangban:

— azok, amelyek kevésbé jelentősek összevont alapon, a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintű konszolidáció szintjén, illetve egyedi szinten az azon fiókok konkrét esetében, amelyek olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett fiókjai, amely hitelintézetnek a székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van. A jelentőséget az alábbi kritériumok alapján kell megítélni:

i. méret;

ii. jelentőség az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasága szempontjából;

iii. a határokon átnyúló tevékenység jelentősége.

A fenti első albekezdés tekintetében egy hitelintézetet, pénzügyi holdingtársaságot, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságot nem lehet kevésbé jelentősnek minősíteni, kivéve, ha ezt a módszertanban meghatározott különleges körülmények indokoltá teszik, vagy ha az alábbi feltételek közül bármelyik teljesül:

- i. teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd EUR-t;
- ii. teljes eszközállományának a székhely szerinti, a mechanizmusban részt vevő tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha a teljes eszközállománya nem éri el az 5 milliárd EUR-t;
- iii. az illetékes nemzeti hatóság által küldött azon értesítést követően, amely szerint a hatóság az intézményt jelentősnek tartja a hazai gazdaság szempontjából, az EKB az adott hitelintézetre vonatkozó átfogó értékelése, és ezen belül a mérlegértékelés alapján úgy dönt, hogy ezt a jelentőséget megerősíti.

Az EKB a saját kezdeményezésére is jelentősnek minősíthet egy intézményt, ha az a mechanizmusban részt vevő több tagállamban is rendelkezik leányvállalattal, és a határokon átnyúló eszközei és kötelezettségei a módszertanban meghatározott feltételek szerint a teljes eszköz- vagy kötelezettségállományának jelentős részét teszik ki.

Nem tekinthetők kevésbé jelentősnek azok az intézmények, amelyek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve amelyek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor.

Az előző albekezdések ellenére az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok mindegyikében legalább a három legjelentősebb hitelintézet tekintetében ellátja az e rendelettel ráruházott feladatokat, kivéve, ha az ettől való eltérést különleges körülmények indokolják.

(5) A (4) bekezdésben említett hitelintézetek tekintetében, a (7) bekezdésben meghatározott keretrendszeren belül:

- a) az EKB rendeleteket, iránymutatásokat és általános utasításokat ad ki az illetékes nemzeti hatóságok részére, amelyek alapján azok ellátják a 4. cikknek az (1) bekezdésének a) és b) pontján kívüli részeiben meghatározott feladatokat és meghozzák a felügyeleti határozatokat.

Az EFM felügyeleti eredményei következetességének biztosítása érdekében az említett utasítások utalhatnak a 16. cikk (2) bekezdésében foglalt különleges hatáskörökre a hitelintézetek meghatározott csoportjai vagy kategóriái tekintetében;

- b) amennyiben az a magas színvonalú felügyelet biztosításához szükséges, az EKB – az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére – bármikor úgy

dönthet, hogy a (4) bekezdésben említett hitelintézetek közül egy vagy több tekintetében minden vonatkozó hatáskörével közvetlenül él, többek között abban az esetben, ha a szóban forgó hitelintézetek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve e hitelintézetek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor;

- c) az EKB az e cikkben és különösen a (7) bekezdés c) pontjában meghatározott felelősségi körök és eljárások alapján felügyelést végez a rendszer működésére vonatkozóan;
- d) az EKB mindenkor gyakorolhatja a 10–13. cikkben említett hatásköröket;
- e) az EKB továbbá információkat kérhet ad hoc vagy állandó jelleggel az illetékes nemzeti hatóságoktól az általuk e cikk szerint végzett feladatok ellátásáról.

(6) E cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok hajtják végre a 4. cikk (1) bekezdésének b), d)–g) és i) pontjában említett feladatokat és felelősek e feladatokért, valamint az e cikk (4) bekezdésének első albekezdése szerinti hitelintézetekre vonatkozó minden releváns felügyeleti határozat meghozataláért, az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszeren belül, az abban említett eljárásokat betartva.

A 10–13. cikk sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok továbbra is rendelkeznek – a nemzeti joggal összhangban – azzal a hatáskörrel, hogy információkat kérjenek be a hitelintézetektől, holdingtársaságoktól, vegyes holdingtársaságoktól és a valamely hitelintézet összevont alapú pénzügyi helyzete szempontjából figyelembe veendő vállalkozásoktól, és hogy helyszíni ellenőrzést tartsanak ezekben a hitelintézetekben, holdingtársaságokban, vegyes holdingtársaságokban és vállalkozásokban. Az illetékes nemzeti hatóságok az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszerrel összhangban tájékoztatják az EKB-t az e bekezdés szerinti intézkedésekről, és szorosan koordinálják e tevékenységeket az EKB-val.

Az illetékes nemzeti hatóságoknak rendszeresen jelentést kell tenniük az ezen cikk szerint gyakorolt tevékenységek ellátásáról.

(7) Az EKB az illetékes nemzeti hatóságokkal konzultálva, a felügyeleti testület javaslata alapján elfogadja és közzéteszi az e cikk végrehajtásának gyakorlati részletes szabályait tartalmazó keretrendszert. A keretrendszernek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a (4) bekezdés első, második és harmadik albekezdésében említett kritériumok értékeléséhez, valamint az azon kritériumok értékeléséhez szükséges konkrét módszertan, amelyek teljesülése esetén a (4) bekezdés negyedik albekezdése már nem alkalmazandó egy adott hitelintézetre, továbbá az ebből következő, az (5) és (6) bekezdés végrehajtását illető szabályok. E szabályokat és a (4) bekezdés első, második és harmadik albekezdésében említett kritériumok értékelésére

kidolgozott módszereket felül kell vizsgálni minden lényegi változtatás figyelembevétele érdekében, továbbá a szabályoknak és módszereknek biztosítaniuk kell, hogy amennyiben egy hitelintézetet jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősítettek, ezt az értékelést kizárólag a körülmények érdemi és nem átmeneti változása esetén módosítsák, különös tekintettel a hitelintézet helyzetével kapcsolatos, az értékelés szempontjából fontos körülményekre.

- b) a (4) bekezdés szerint kevésbé jelentősnek nem minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása, és az EKB-nek vizsgálatra megküldendő határozattervezetek elkészítésének lehetősége;
- c) a (4) bekezdés szerint kevésbé jelentősnek minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása; ezen eljárásokban elő kell írni, hogy az illetékes nemzeti hatóságok, a keretrendszerben meghatározott esetektől függően:
- i. értesítsék az EKB-t minden lényeges felügyeleti eljárásról;
 - ii. az EKB felkérésére végezzék el az eljárás konkrét aspektusainak további vizsgálatát;
 - iii. továbbítsák az EKB-nak a lényeges felügyeleti határozatok tervezetét, amelyekkel kapcsolatban az EKB kifejezheti véleményét.

(8) Azokban az esetekben, amikor az EKB-t az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásában az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok segítik, az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak be kell tartaniuk a vonatkozó uniós jogi aktusokban meghatározott, a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti feladatmegosztásra és együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.

7. cikk

A mechanizmusban részt vevő azon tagállamok illetékes hatóságaival folytatott szoros együttműködés, amelyek pénzneme nem az euro

(1) Az olyan tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézetek vonatkozásában, amelyek pénzneme nem az euro – az e cikkben meghatározott kereteken belül –, az EKB végzi a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében és az 5. cikkben említett területekre tartozó feladatokat, amennyiben e cikknek megfelelően az EKB és a szóban forgó tagállam illetékes nemzeti hatósága között szoros együttműködés jött létre.

E célból az EKB utasításokat adhat a mechanizmusban részt vevő, azon tagállamok illetékes nemzeti hatóságának vagy kijelölt nemzeti hatóságának, amelyek pénzneme nem az euro.

(2) Az EKB és a mechanizmusban részt vevő, azontagállamok illetékes nemzeti hatósága közötti szoros együttműködés, amelyek pénzneme nem az euro, az EKB által elfogadott határozat útján jön létre, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) az érintett tagállam értesíti a többi tagállamot, a Bizottságot, az EKB-t és az EBH-t arra vonatkozó kérelméről, hogy a 4. és az 5. cikkben említett feladatoknak az érintett tagállamban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézet tekintetében való végrehajtását illetően a 6. cikkkel összhangban szoros együttműködést alakíthasson ki az EKB-val;

b) Az érintett tagállam az értesítésben vállalja:

— annak biztosítását, hogy illetékes nemzeti hatósága vagy kijelölt nemzeti hatósága betartsa az EKB által kiadott iránymutatásokat, és teljesíti az EKB által kiadott kérélmeket és

— a szóban forgó tagállamban létesült hitelintézetekkel kapcsolatos összes olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyre az EKB igényt tart az említett hitelintézetek átfogó értékelésének végrehajtása céljából;

c) Az érintett tagállam elfogadta a vonatkozó nemzeti jogszabályokat annak biztosítására, hogy illetékes nemzeti hatósága a (4) bekezdésnek megfelelően köteles legyen elfogadni az EKB által a hitelintézetek vonatkozásában kért intézkedéseket.

(3) A (2) bekezdésben említett határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A határozatot a kihirdetését követő 14. naptól kell alkalmazni.

(4) Amennyiben az EKB úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett feladatokkal kapcsolatos valamely intézkedést egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében az érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának kell elfogadnia, konkrét határidőt meghatározva utasítást ad az érintett hatóságnak.

Ez a határidő nem lehet 48 óránál rövidebb, kivéve, ha helyrehozhatatlan károk elkerülése érdekében elengedhetetlen az intézkedés gyorsabb elfogadása. Az érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának a (2) bekezdés c) pontjában említett kötelezettségnek megfelelően meg kell hoznia minden szükséges intézkedést.

(5) Az EKB az alábbi esetekben figyelmeztetheti az érintett tagállamot, hogy amennyiben nem hoz határozott korrekciós intézkedéseket, az EKB felfüggeszti vagy megszünteti a szoros együttműködést:

a) ha az EKB véleménye szerint a tagállam már nem teljesíti a (2) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételeket; vagy

b) ha az EKB véleménye szerint az érintett tagállam illetékes nemzeti hatósága már nem a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott kötelezettségnek megfelelően jár el.

Amennyiben a tagállam a figyelmeztetést követő 15 napon belül nem intézkedik, az EKB felfüggesztheti vagy megszüntetheti a szóban forgó tagállammal létrejött szoros együttműködést.

A szoros együttműködés felfüggesztéséről vagy megszüntetéséről szóló határozatról értesíteni kell az érintett tagállamot és azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A határozatban a felügyeleti hatékonyság és a hitelintézetek jogos érdekeinek kellő figyelembevételével meg kell jelölni az alkalmazása kezdeti időpontját.

(6) Egy tagállam a szoros együttműködés kialakítása céljából az EKB által elfogadott határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított három év elteltével bármikor kérheti az EKB-tól a szoros együttműködés megszüntetését. A megkeresésben ismertetni kell a megszüntetés indokait, beleértve adott esetben a tagállamok költségvetési felelőssége tekintetében fennálló potenciális jelentős negatív hatásokat. Ebben az esetben az EKB haladéktalanul határozatot fogad el a szoros együttműködés megszüntetésére vonatkozóan, és abban a felügyeleti hatékonyság és a hitelintézetek jogos érdekeinek kellő figyelembevételével megjelöli az alkalmazásának a – maximum három hónapon belüli – kezdeti időpontját. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

(7) Ha egy a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, a 26. cikk (8) bekezdésének megfelelően indoklással ellátott bejelentést tesz az EKB-nak, miszerint nem ért egyet a felügyeleti testület határozattervezetével szembeni kormányzótanácsi kifogással, a Kormányzótanács 30 napon belül véleményt ad az indoklással ellátott, egyet nem értésre vonatkozó tagállami bejelentésről, és megerősíti vagy visszavonja kifogását, megadva döntése indokait.

Amennyiben a Kormányzótanács megerősíti kifogását, a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, értesítheti az EKB-t, hogy a felügyeleti testület lehetséges módosított határozattervezetével kapcsolatos esetleges határozat nem lesz rá nézve kötelező.

Az EKB ebben az esetben a felügyeleti hatékonyságot kellően figyelembe véve mérlegeli az adott tagállammal folytatott szoros együttműködés felfüggesztését, illetve megszüntetését, és határozatot hoz a kérdésben.

Az EKB különösen az alábbiakat veszi figyelembe:

a) a felfüggesztés vagy megszüntetés hiánya veszélyeztetheti-e az EFM integritását, illetve gyakorolhat-e jelentős negatív hatást a tagállamok költségvetési felelősségére;

b) a felfüggesztés vagy megszüntetés jelentős negatív hatást gyakorolhat-e azon tagállam költségvetési felelősségére, amely a 26. cikk (8) bekezdésével összhangban értesítést küldött indokolt egyet nem értéséről;

c) meg van-e győződve arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság olyan intézkedéseket hozott, amelyek az EKB véleménye szerint

– biztosítják, hogy az előző albekezdés szerint az indokolt egyet nem értéséről értesítést küldő tagállamban lévő hitelintézetek nem részesülnek kedvezőbb bánásmódban, mint a mechanizmusban részt vevő többi tagállamban lévő hitelintézetek;

– legalább olyan hatékonyak az 1. cikkben említett célok megvalósításában és a vonatkozó uniós jogszabályok betartásának biztosításában, mint az e bekezdés második albekezdése szerinti kormányzótanácsi határozat.

Az EKB ezen megfontolásokat feltünteti a határozatában, és közli azokat az érintett tagállammal.

(8) Ha egy a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, nem ért egyet a felügyeleti testület határozattervezetével, a határozattervezet kézhezvételét követő öt munkanapon belül indoklással ellátott értesítést küldhet a Kormányzótanácsnak egyet nem értéséről. A Kormányzótanács teljes mértékben figyelembe veszi az említett indokokat, és öt munkanapon belül dönt az ügyről, majd írásban kifejti döntését az érintett tagállamnak. Az érintett tagállam kérheti az EKB-tól a szoros együttműködés azonnali hatállyal történő megszüntetését, és az ezt követően meghozott határozat rá nézve nem lesz kötelező.

(9) Az a tagállam, amely megszüntette az EKB-val folytatott szoros együttműködését, a szoros együttműködés megszüntetéséről szóló EKB-határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított három éven belül nem alakíthat ki újabb szoros együttműködést az EKB-val.

8. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

A tagállamok és az az EKB kivételével az Unió intézményei és szervei, köztük az EBH, hatásköreinek sérelme nélkül, az EKB az e rendelettel rá ruházott feladatok vonatkozásában – az EBH-val folytatott megfelelő koordináció alapján – kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. E megállapodások nem teremtene az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket.

III. FEJEZET

Az EKB hatáskörei

9. cikk

Felügyeleti és vizsgálati hatáskörök

(1) Kizárólag a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében rá ruházott feladatok ellátása céljából, a vonatkozó uniós jogban megállapítottakkal összhangban a mechanizmusban részt vevő tagállamokban adott esetben az EKB minősül az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak.

Ugyanezen kizárólagos célból az EKB-nak rendelkeznie kell az e rendeletben előírt hatáskörökkel és kötelezettségekkel. Ezenfelül rendelkeznie kell mindazokkal a hatáskörökkel és kötelezettségekkel is, amelyekkel az illetékes és kijelölt hatóságok a vonatkozó uniós jog alapján rendelkeznek, kivéve, ha ez a rendelet másként rendelkezik. Az EKB-nak konkrétan rendelkeznie kell az e fejezet 1. és 2. szakaszában felsorolt hatáskörökkel.

Az EKB az e rendelettel rá ruházott feladatok elvégzéséhez szükséges mértékben utasítások révén előírhatja a nemzeti hatóságoknak, hogy a nemzeti jogban előírt feltételek mellett és azokkal összhangban gyakorolják hatáskörüket, amennyiben e rendelet nem ruházza fel az EKB-t az adott hatáskörrel. E nemzeti hatóságoknak teljes körűen tájékoztatniuk kell az EKB-t e hatáskörök gyakorlásáról.

(2) Az EKB az e cikk (1) bekezdésében említett hatásköröket a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban gyakorolja. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok a felügyeleti és vizsgálati hatásköreik gyakorlása során szorosan együttműködnek.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a mechanizmusban résztvevő azon tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek tekintetében, amelyek pénzneme az euro, az EKB hatásköreit a 7. cikkel összhangban gyakorolja.

1. s z a k a s z

Vizsgálati hatáskörök

10. cikk

Információkérés

(1) A 9. cikk (1) bekezdése szerinti hatáskörök sérelme nélkül, a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően az EKB – a 4. cikkben foglaltak betartásával – felkérheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy minden olyan információt bocsássanak a rendelkezésére, amely az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:

a) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek;

b) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaságok;

c) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaságok;

d) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező vegyes tevékenységű holdingtársaságok;

e) az a)–d) pontban említett szervezetekhez tartozó személyek;

f) azok a harmadik felek, amelyekhez az a)–d) pontban említett szervezetek funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyeknek meg kell adniuk a kért információkat. A szakmai titoktartásra vonatkozó rendelkezések nem mentesítik e személyeket az információnyújtási kötelezettség alól. Az információ biztosítása nem tekinthető a szakmai titoktartás megszegésének.

(3) Amennyiben az EKB közvetlenül az (1) bekezdésben említett jogi vagy természetes személyektől szerez információt, ezt a kapott információt az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátja.

11. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása érdekében – a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően – a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében székhellyel rendelkező vagy ott található, a 10. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynél elvégezhet bármilyen szükséges vizsgálatot.

E célból az EKB-nek joga van a következőkhöz:

a) dokumentumok benyújtásának az előírása;

b) a 10. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzleti könyveinek és nyilvántartásainak megvizsgálása, valamint kivonatok és másolatok készítése ezen üzleti könyvekből és nyilvántartásokból;

c) a 10. cikk (1) bekezdésében említett bármely személytől, képviselőjétől vagy személyzete tagjaitól szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése;

d) bármely egyéb olyan személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából meghallgassák.

(2) A 10. cikk (1) bekezdésében említett személyek az EKB határozata alapján indított vizsgálat tárgyát képezhetik.

Amennyiben valamely személy akadályozza a vizsgálatot, a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságának, amelyben az érintett üzleti helyiségek találhatóak, a nemzeti joggal összhangban meg kell adnia a szükséges segítséget, többek között a 12. és a 13. cikkben említett esetekben lehetővé kell tennie az EKB számára a 10. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek helyiségeibe való bejutást annak érdekében, hogy az EKB gyakorolhassa a fent említett jogokat.

12. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatai ellátása érdekében és a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően a 13. cikknek megfelelően minden szükséges helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 10. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek, valamint a 4. cikk (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az EKB általi összevont alapú felügyelet alá tartozó bármely egyéb vállalkozás helyiségeiben, amennyiben erről előzetesen értesítette a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságát. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EKB anélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést, hogy ezt előzetesen bejelentette volna e jogi személyeknek.

(2) Az EKB tisztviselői és az EKB által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek beléphetnek az EKB vizsgálati határozatának a tárgyat képező jogi személyek bármely helyiségebe és területére, továbbá rendelkeznek a 11. cikk (1) bekezdése szerinti minden hatáskörrel.

(3) A 10. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek az EKB határozata alapján elrendelt helyszíni ellenőrzések tárgyát képezhetik.

(4) A lefolytatandó helyszíni ellenőrzés helye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságának tisztviselői és az általa felhatalmazott vagy kijelölt más kísérő személyek – az EKB felügyelete és koordinálása alatt – kötelesek aktívan segíteni az EKB tisztviselőit és az EKB által felhatalmazott más személyeket. E célból rendelkeznek a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörökkel. A mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának a tisztviselői szintén részt vehetnek a helyszíni ellenőrzésben.

(5) Amennyiben az EKB tisztviselői és az EKB által felhatalmazott vagy kijelölt más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk alapján elrendelt vizsgálatot, a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatósága köteles megadni számukra a szükséges segítséget, a nemzeti joggal összhangban. Ennek a segítségnek a vizsgálatához szükséges mértékben magában kell foglalnia bármely helyiség, üzleti könyv vagy nyilvántartás zár alá vételét. Amennyiben az érintett illetékes nemzeti hatóság nincs erre felhatalmazva, hatáskörében eljárva más nemzeti hatósághoz kell fordulnia a szükséges segítségért.

13. cikk

Igazságügyi hatóság által adott engedély

(1) Amennyiben a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a 12. cikk (5) bekezdésében előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EKB határozata hiteles-e, és hogy az előirányzott kényszerítő intézkedések a helyszíni ellenőrzés tárgyára figyelemmel nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EKB-től, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EKB a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra vonatkozóan, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EKB dokumentációjában foglalt információkat. Az EKB határozatának jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül.

2. szakasz

külön felügyeleti hatáskörök

14. cikk

Engedélyezés

(1) A mechanizmusban részt vevő tagállamok valamelyikében létesítendő hitelintézet tevékenységének megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelmet – a nemzeti jogszabályokban megállapított követelményekkel összhangban – azon tagállam illetékes nemzeti hatóságához kell benyújtani, ahol a hitelintézet székhelye lesz.

(2) Amennyiben a kérelmező a szóban forgó tagállam vonatkozó nemzeti jogszabályaiban megállapított valamennyi engedélyezési feltételnek megfelel, az illetékes nemzeti hatóságnak a vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt határidőn belül határozattervezetet kell hoznia, amelyben javasolja az EKB-nak az engedély megadását. A határozattervezetről értesíteni kell az EKB-t és az engedély kérelmezőjét. Egyéb esetekben az illetékes nemzeti hatóság elutasítja az engedély iránti kérelmet.

(3) A határozattervezetet az EKB által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha az EKB 10 munkanapon belül kifogást emel; a kifogásra rendelkezésre álló időszak kellően indokolt esetben egy alkalommal ugyanennyi idővel meghosszabbítható. Az EKB csak abban az esetben kifogásolhatja a határozattervezetet, ha a vonatkozó uniós jogban meghatározott engedélyezési feltételek nem teljesülnek. Az elutasítás indokait írásban adja meg.

(4) A (2) és (3) bekezdéssel összhangban hozott határozatról az illetékes nemzeti hatóságnak értesítenie kell az engedélyezési kérelmezőjét.

(5) A (6) bekezdésre figyelemmel, a vonatkozó uniós jogban meghatározott esetekben az EKB – azt követően, hogy konzultált a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságával, amelyben a hitelintézet székhellyel rendelkezik – saját kezdeményezésére vagy az illetékes nemzeti hatóságának javaslatára visszavonhatja az engedélyt. E konzultációknak többek között biztosítaniuk kell, hogy a visszavonásra vonatkozó határozatok meghozatala előtt az EKB elegendő időt adjon a nemzeti hatóságoknak arra, hogy döntést hozzanak a szükséges korrekciós intézkedésekről, ideértve az esetleges szanalási intézkedéseket, és figyelembe vegye ezeket.

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti engedély megadására javaslatot tevő illetékes nemzeti hatóság megállapítja, hogy az engedélyt a vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében vissza kell vonni, e célból javaslatot terjeszt az EKB elé. Ebben az esetben az EKB, teljes körűen figyelembe véve az illetékes nemzeti hatóság által előterjesztett indokolást, határozatot hoz a javasolt visszavonásról.

(6) Ameddig még a nemzeti hatóságok illetékesek a hitelintézetek szanalásában, azokban az esetekben, amikor úgy ítélik meg, hogy az engedély visszavonása akadályozná a szanaláshoz vagy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges intézkedések megfelelő végrehajtását, megfelelően értesítik a kifogásokról az EKB-t, részletesen kifejtve, hogy a visszavonás milyen módon képezne akadályt. Ezen esetekben az EKB a nemzeti hatóságokkal közösen elfogadott határidőig tartózkodik a visszavonás ügyében a további lépésektől. Az EKB meghosszabbíthatja e határidőt, amennyiben úgy véli, hogy kellő előrehaladás történt. Ha azonban az EKB indoklással ellátott határozatban azt állapítja meg, hogy a nemzeti hatóságok nem hajtották végre a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges megfelelő intézkedéseket, az engedélyek visszavonása azonnal hatályba lép.

15. cikk

A minősített részesedésszerzés előzetes vizsgálata

(1) A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt kivételek sérelme nélkül, a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikeben székhellyel rendelkező hitelintézetben való minősített részesedésszerzésről szóló értesítést és az ehhez kapcsolódó információkat a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságainak kell benyújtani, a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokon alapuló vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott követelményeknek megfelelően.

(2) Az illetékes nemzeti hatóság köteles megvizsgálni a részesedésszerzési javaslatot, és a vonatkozó uniós jogban meghatározott vizsgálati időszak lejárta előtt legalább tíz munkanappal az EKB részére továbbítania kell az értesítést és egy – a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott kritériumokon alapuló – határozati javaslatot arról, hogy kifogásolja, vagy nem kifogásolja a részesedésszerzést, és a 6. cikknek megfelelően támogatnia kell az EKB-t.

(3) Az EKB a vonatkozó uniós jogban meghatározott vizsgálati kritériumok alapján, az abban foglalt eljárás keretében és

az abban meghatározott vizsgálati időszakon belül határozatot hoz arról, hogy kifogásolja-e a részesedésszerzést.

16. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) Az EKB-nak a 4. cikk (1) bekezdésében rá ruházott feladatok ellátása céljából, a többi rá ruházott hatáskör sérelme nélkül rendelkeznie kell az e cikk (2) bekezdésében meghatározott, arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a mechanizmusban résztvevő tagállamokban lévő bármely hitelintézettől, pénzügyi holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól megkövetelje, hogy az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén a releváns problémák kezelése érdekében mielőbb tegye meg a szükséges intézkedéseket:

- a hitelintézet nem felel meg a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok előírásainak;
- az EKB bizonyítékkal rendelkezik arra nézve, hogy a hitelintézet a következő 12 hónapban valószínűleg meg fogja sérteni a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok előírásait;
- annak a 4. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti felügyeleti felülvizsgálat keretében történt megállapítása alapján, hogy a hitelintézet által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézet szavatolótokeje és likvid forrásai nem biztosítják a kockázatai megfelelő kezelését és fedezetét.

(2) A 9. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az EKB az alábbi hatáskörökkel rendelkezik:

- megkövetelheti az intézményektől, hogy a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott tőkekövetelményeken felüli szavatolótokével rendelkezzenek azon kockázati tényezők és kockázatok fedezésére, amelyekre a vonatkozó uniós jogi aktusok nem terjednek ki;
- előírhatja a rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok megerősítését;
- megkövetelheti az intézményektől, hogy nyújtsanak be a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására határidőt tűzhet ki, beleértve a terv alkalmazási körének és határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;
- a szavatolótoke-követelmények vonatkozásában az intézményektől külön tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkézelést követelhet meg;
- megszoríthatja vagy korlátozhatja az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelheti az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- megkövetelheti az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését;

- g) kötelezheti az intézményeket arra, hogy a változó javadalmazást a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a változó javadalmazás nincs összhangban a stabil tőkehelyzet fenntartásával;
- h) kötelezheti az intézményeket, hogy nettó profitjukat a szavatoló-tőke megerősítésére fordítsák;
- i) korlátozhatja vagy megtilthatja a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereségkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi teljesítés megtagadásának;
- j) kiegészítő vagy gyakoribb jelentéstételt írhat elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó jelentéstételt;
- k) egyedi likviditási követelményeket írhat elő, beleértve az eszközök és források közötti lejárat eltérések korlátozását;
- l) kiegészítő információközlést követelhet meg;
- m) bármikor elmozdíthatja a hitelintézetek irányító testületéből azokat a tagokat, akik nem felelnek meg a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban megállapított követelményeknek.

17. cikk

A fogadó tagállam hatóságainak hatáskörei és együttműködés az összevont alapú felügyelet során

- (1) A vonatkozó uniós jogban azon esetekre vonatkozóan meghatározott eljárások, amikor valamely hitelintézet más tagállam területén szándékozik fiókot létrehozni, vagy tevékenységének más tagállam területén való végzésével kívánja gyakorolni a szolgáltatásnyújtás szabadságát, valamint a székhely szerinti és a fogadó tagállam kapcsolódó hatáskörei a mechanizmusban részt vevő tagállamok között csak azoknak a feladatoknak a vonatkozásában alkalmazandók, amelyeket a 4. cikk nem ruház az EKB-ra.
- (2) A vonatkozó uniós jogban a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti, az összevont alapú felügyelettel összefüggő együttműködésre vonatkozóan meghatározott rendelkezések csak annyiban alkalmazandók, amennyiben az EKB az egyetlen érintett illetékes hatóság.
- (3) A 4. és 5. cikkben meghatározott feladatai végrehajtása során az EKB a 6. cikk (8) bekezdésével összhangban tiszteltben tartja a mechanizmusban részt vevő valamennyi tagállam közötti megfelelő egyensúlyt, továbbá a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokkal való viszonyában tiszteltben tartja a székhely szerinti és a fogadó tagállamoknak a vonatkozó uniós jogban előírt egyensúlyát is.

18. cikk

Közigazgatási szankciók

- (1) Amennyiben a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy egyes pénzügyi holdingtársaságok szándékosan vagy

gondatlanságból megsértik a vonatkozó, közvetlenül alkalmazandó uniós jog valamely olyan követelményét, amellyel kapcsolatban a vonatkozó uniós jog értelmében adminisztratív pénzbírság kiszabását kell lehetővé tenni az illetékes hatóságok számára, az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB egyrészt adminisztratív pénzbírságot szabhat ki, amelynek összege (amennyiben a nyereség/veszteség meghatározható) a jogsértés révén realizált nyereség vagy elkerült veszteség összegének kétszereséig, egyéb esetben pedig a jogi személy előző üzleti évben realizált, a vonatkozó uniós jog fogalom meghatározása szerinti teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedhet, másrészt a vonatkozó uniós jogban esetlegesen előírt hasonló pénzbírságot szabhat ki.

(2) Amennyiben a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, az (1) bekezdésben említett teljes éves árbevétel a végső anyavállalat összevont beszámolóiból megállapítható, előző évi teljes éves árbevétel.

(3) Az alkalmazott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Annak eldöntésekor, hogy alkalmazzon-e szankciót, illetve hogy mi a megfelelő szankció, az EKB a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően jár el.

(4) Az EKB e cikket az e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal – többek között a 2532/98/EK tanácsi rendeletben megállapított eljárásokkal – összhangban alkalmazza, az adott esettől függően.

(5) Azon esetekben, amelyekre e cikk (1) bekezdése nem terjed ki, amennyiben az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása céljából szükséges, az EKB előírhatja az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy indítsanak eljárást azon intézkedések meghozatalára, amelyek révén a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal, valamint a hatályos uniós jog által meg nem követelt külön hatáskörökről rendelkező esetleges vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban biztosítható a megfelelő szankciók kiszabása. Az illetékes nemzeti hatóságok által alkalmazott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

E bekezdés első albekezdése mindenekelőtt a vonatkozó uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabályokat megsértő hitelintézetekre, pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra kiszabandó pénzügyi bírságra alkalmazandó, valamint bármely olyan közigazgatási szankcióra vagy intézkedésre, amely a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok igazgatótanácsi tagjaira vagy a nemzeti jog értelmében a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok jogsértéséért felelős bármely más személyre szabandó ki.

(6) Az EKB a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott esetekben és feltételekkel közlést teszi az (1) bekezdésben említett szankciókat, függetlenül attól, hogy jogorvoslattal éltek-e velük szemben vagy sem.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül, az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB a 2532/98/EK rendeletnek megfelelően szankciókat róhat ki az EKB rendeleteinek vagy határozatainak megsértése esetén.

IV. FEJEZET

Szervezeti alapelvek

19. cikk

Függetlenség

(1) Az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása során az EKB és az EFM keretében eljáró illetékes nemzeti hatóságok függetlenül járnak el. A felügyeleti testület és az irányítóbizottság tagjai függetlenül és objektíven járnak el az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem az Unió intézményeitől vagy szerveitől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) Az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei, a tagállamok kormányai, valamint az egyéb szervek tiszteletben tartják ezt a függetlenséget.

(3) Azt követően, hogy a felügyeleti testület megvizsgálja, hogy szükség van-e magatartási kódexre, a Kormányzótanács különösen az összeférhetlenségre vonatkozó magatartási kódexet dolgoz ki és hoz nyilvánosságra az EKB személyzetének és vezetőségének a bankfelügyeletben érintett tagjai számára.

20. cikk

Elszámoltathatóság és jelentéstétel

(1) E fejezetnek megfelelően a rendelet végrehajtása tekintetében az EKB elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé.

(2) Az EKB évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az eurocsoportnak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásáról, és ezen belül információt szolgáltat a 30. cikkben említett felügyeleti díjak szerkezetének és összegének tervezett alakulásáról.

(3) E jelentést az EKB felügyeleti testületének elnöke terjeszti nyilvánosan az Európai Parlament és az eurocsoport elé a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok képviselőinek jelenlétében, amelyek pénzneme nem az euro.

(4) Az EKB felügyeleti testületének elnöke az eurocsoport kérésére a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok képviselői jelenlétében beszámoltatható az eurocsoportnak a felügyeleti feladatai végrehajtásáról, amelyek pénzneme nem az euro.

(5) Az EKB felügyeleti testületének elnöke az Európai Parlament kérésére részt vesz a felügyeleti feladatai végrehajtásáról szóló, az Európai Parlament illetékes bizottságai által tartott meghallgatáson.

(6) Az EKB – saját eljárása szerint, a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok képviselői jelenlétében, amelyek pénzneme nem az euro – szóban vagy írásban válaszol az Európai Parlament vagy az eurocsoport által hozzá intézett kérdésekre.

(7) Amikor az Európai Számvevőszék a KBER és az EKB alapokmánya 27.2. cikkének megfelelően megvizsgálja az EKB ügyvezetésének hatékonyságát, figyelembe veszi az e rendelet szerint az EKB-ra ruházott feladatokat is.

(8) Az EKB felügyeleti testületének elnöke kérésre zárt ajtók mögött bizalmas szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével és alelnökével a felügyeleti feladatairól, amennyiben ezek a megbeszélések szükségesek ahhoz, hogy az Európai Parlament gyakorolhassa az EUMSZ-ben foglalt hatásköreit. Az Európai Parlament és az EKB megállapodik az ilyen megbeszélések megszervezésének részletes szabályairól, mégpedig az EKB-ra mint illetékes hatóságra vonatkozó uniós jog alapján kirótt titoktartási kötelezettségeknek megfelelő teljes titoktartás biztosítása érdekében.

(9) Az EKB lojálisan együttműködik az Európai Parlament minden vizsgálata során, az EUMSZ-ben foglaltaknak megfelelően. Az EKB és az Európai Parlament megfelelő módon megállapodik az e rendelet szerint az EKB-ra háruló feladatok ellátása során alkalmazandó demokratikus elszámoltathatóság és felügyelet gyakorlati feltételeiről. E megállapodásoknak ki kell terjedniük többek között az információhoz való hozzáférésre, a vizsgálatokban való együttműködésre és a felügyeleti testület elnökének kiválasztási eljárásával kapcsolatos információkra.

21. cikk

Nemzeti parlamentek

(1) Amikor az EKB benyújtja a 20. cikk (2) bekezdésében előírt jelentést, ezzel egy időben közvetlenül továbbítja azt a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is.

A nemzeti parlamentek az EKB-hez intézhetik a jelentésre vonatkozó, indoklással ellátott észrevételeiket.

(2) A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei saját eljárásaik keretében kérhetik az EKB-tól, hogy írásban válaszoljon az általuk az EKB-hoz annak e rendelet szerinti feladataival kapcsolatban benyújtott észrevételekre vagy kérdésekre.

(3) Egy a mechanizmusban részt vevő tagállam nemzeti parlamentje felkérheti a felügyeleti testület elnökét vagy valamely tagját, hogy az illetékes nemzeti hatóság egy képviselőjével közösen vegyen részt az adott tagállam hitelintézetek felügyeletéről szóló véleménycserében.

(4) Ez a rendelet nem sérti az illetékes nemzeti hatóságok nemzeti jog szerinti elszámoltathatóságát a nemzeti parlamentek felé azon feladatok ellátása tekintetében, amelyeket e rendelet nem ruház az EKB-ra, valamint a 6. cikkel összhangban végzett tevékenységeik tekintetében.

22. cikk

A felügyeleti határozatok elfogadása során alkalmazandó jogszerű eljárás mód

(1) Mielőtt a 4. cikkel és a III. fejezet 2. szakaszával összhangban felügyeleti határozatot hozna, az EKB lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek meghallgatására. Az EKB csak olyan kifogásokra alapozhatja a határozatait, amelyekkel kapcsolatban az érintett felek megtehették észrevételeiket.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős kárának megelőzése érdekében sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az EKB elfogadhat egy ideiglenes határozatot, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítania kell a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) Az érintett személyek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EKB ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra.

Az EKB határozatait indokolni kell.

23. cikk

A jogsértések jelentése

Az EKB biztosítja, hogy a 4. cikk (3) bekezdésében említett jogi aktusoknak a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok, egyes pénzügyi holdingtársaságok vagy a mechanizmusban résztvevő tagállamok illetékes hatóságai általi megsértéséről szóló bejelentések céljára szolgáló hatékony mechanizmusok – többek között a jogsértésekről szóló jelentések befogadását és nyomon követését szolgáló egyedi eljárások – álljanak rendelkezésre. Ezen eljárásoknak összhangban kell állniuk a vonatkozó uniós jogszabályokkal, és biztosítaniuk kell az alábbi elvek érvényesülését: a jogsértéseket bejelentő személyek megfelelő védelme, a személyes adatok védelme, a megvádolt személy megfelelő védelme.

24. cikk

Felülvizsgálati testület

(1) Az EKB az (5) bekezdéssel összhangban benyújtott felülvizsgálati kérelmet követően felülvizsgálati testületet hoz létre az EKB által az e rendeletben rá ruházott jogkörben hozott határozatok belső adminisztratív felülvizsgálata céljából. A belső adminisztratív felülvizsgálat arra vonatkozik, hogy az említett határozatok eljárásilag és érdemben megfelel-e ennek a rendeletnek.

(2) A felülvizsgálati testület öt nagyra becsült személyből áll, akik valamely tagállamból származnak, és banki területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén kellően magas szinten szerzett igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal – többek között felügyeleti ismeretekkel – rendelkeznek, akik nem tartoznak az EKB, az illetékes hatóságok vagy egyéb olyan nemzeti vagy uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek jelenlegi alkalmazottai közé, amelyek részt vesznek az EKB által az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásában. A felülvizsgálati testületnek megfelelő erőforrással és szakértelemmel kell rendelkeznie az EKB e rendelet szerinti hatáskörei gyakorlásának értékeléséhez. A felülvizsgálati testület tagjait és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett pályázati felhívást követően az EKB nevezi ki ötéves, egy alkalommal megújítható időtartamra. Semmilyen utasítás nem kötheti őket.

(3) A felülvizsgálati testület a tagok többségével határoz, amihez az öt tagból legalább három tag szavazata szükséges.

(4) A felülvizsgálati testület tagjai függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el. E célból nyilvános kötelezettségvállalási nyilatkozatot tesznek, továbbá nyilvános nyilatkozatot tesznek érdekeltsegeikről, megjelölve azon közvetlen vagy közvetett érdekeltsegeiket, illetve ezek hiányát, amelyek úgy tekinthetők, hogy függetlenségüket befolyásolhatják.

(5) Az (1) bekezdésben említett esetekben bármely természetes vagy jogi személy kérheti az EKB által e rendelet szerinti hozott azon határozatnak a felülvizsgálatát, amelynek ő a címzettje, vagy amely őt közvetlenül és egyénileg érinti. A Kormányzótanács (7) bekezdésben említett határozata elleni felülvizsgálati kérelmeket el kell utasítani.

(6) Minden, indokolással alátámasztott felülvizsgálati kérelmet írásban kell benyújtani, és attól a naptól számított egy hónapon belül kell eljuttatni az EKB-hoz, hogy a felülvizsgálatot kérelmező személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – attól a naptól számított egy hónapon belül, amikor e személy a határozatról tudomást szerzett.

(7) A felülvizsgálati testület – miután döntött a felülvizsgálat elfogadhatóságáról –, a kérdés sürgősségének megfelelő időszakon belül, de legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül véleményt ad, és új határozattervezet kidolgozása céljából a felügyeleti testülethez utalja az ügyet. A felügyeleti testület figyelembe veszi a felülvizsgálati testület véleményét, és haladéktalanul benyújtja az új határozattervezetet a Kormányzótanácsnak. Az új határozattervezet hatályon kívül helyezi az eredeti határozatot, felváltja egy azonos tartalmú határozattal, vagy felváltja egy módosított határozattal. Ha a Kormányzótanács tíz munkanapon belül nem emel kifogást, az új határozattervezet elfogadottnak tekintendő.

(8) Az (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelő felülvizsgálati kérelemnek nincsen halasztó hatálya. A Kormányzótanács azonban a felülvizsgálati testület javaslatára felfüggesztheti a kifogásolt határozat végrehajtását, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(9) A felülvizsgálati testület véleményét, a felügyeleti testület által benyújtott új határozattervezetet és a Kormányzótanács által e cikk értelmében hozott határozatot meg kell indokolni, és arról értesíteni kell a feleket.

(10) Az EKB határozatot fogad el a felügyeleti testület működési szabályairól.

(11) Ez a cikk nem érinti a Bíróság előtti eljárás indításának a Szerződésben foglalt jogát.

25. cikk

A monetáris politikai funkciótól való elkülönítés

(1) Az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása során az EKB kizárólag az e rendeletben megállapított célokat követi.

(2) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatokat a monetáris politikával összefüggő feladatai és egyéb feladatok sérelme nélkül, azoktól elkülönítve látja el. Az EKB-ra e rendelet által ruházott feladatok nem befolyásolhatják az EKB monetáris politikához kapcsolódó feladatait, és nem alakulhatnak e feladatok függvényében. Az EKB-ra e rendeletben ruházott feladatok továbbá nem befolyásolhatják az EKB-nak az ERKT-hez kapcsolódó és az egyéb feladatait. Az EKB jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelkezésnek való megfelelés módjáról. Az EKB-ra e rendelet által ruházott feladatok nem befolyásolják a monetáris politikai partnerei fizetőképességével kapcsolatban folyamatban levő ellenőrzést.

Az e rendelettel az EKB-ra ruházott feladatok elvégzésével foglalkozó személyzetet szervezetileg el kell különíteni az EKB egyéb személyzetétől, és az EKB-ra ruházott más feladatok végzésében részt vevő személyzettől eltérő jelentési csatornáknak kell vonatkozniuk rájuk.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazása céljából az EKB elfogadja és nyilvánosságra hozza a szükséges belső szabályokat, így többek között a szakmai titoktartásra és a két külön funkcionális terület közötti információcserére vonatkozó előírásokat.

(4) Az EKB gondoskodik arról, hogy a Kormányzótanács a monetáris politikai, illetve a felügyeleti funkció keretében végzett feladatait teljesen különválassza egymástól. A különválasztás többek között azt jelenti, hogy a két feladatkörbe tartozó feladatokkal szigorúan külön ülések és napirendek keretében kell foglalkozni.

(5) A monetáris politikai és a felügyeleti feladatok különválasztásának biztosítása érdekében az EKB közvetítő testületet hoz létre. Ennek a testületnek kell rendeznie a mechanizmusban részt vevő érintett tagállamok illetékes hatóságai közötti, a felügyeleti testület határozattervezetének a Kormányzótanács általi kifogásolásával kapcsolatos nézeteltéréseket. A mechanizmusban részt vevő minden tagállam egy-egy – a Kormányzótanács és a felügyeleti testület tagjai közül kiválasztott – tagot

delegál a közvetítő testületbe; a testület egyszerű többséggel hozza meg döntéseit, és ennek során minden tagnak egy szavazata van. Az EKB rendeletet fogad el a közvetítő testület létrehozásáról és a testület eljárási szabályzatának megállapításáról, és gondoskodik a rendelet kihirdetéséről és a szabályzat közzétételéről.

26. cikk

Felügyeleti testület

(1) Az EKB-ra ruházott feladatok teljes körű megtervezését és végrehajtását egy, a (3) bekezdéssel összhangban kinevezett elnökből és alelnökből, az EKB-nak az (5) bekezdéssel összhangban kinevezett négy képviselőjéből, valamint a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak egy-egy képviselőjéből álló belső szerv (a továbbiakban: a felügyeleti testület) végzi. A felügyeleti testület minden tagja az Unió egészének érdekében jár el.

Amennyiben az illetékes hatóság nem központi bank, a felügyeleti testület e bekezdésben említett tagját a tagállam központi bankjának képviselője is elkísérheti a tanács üléseire. A (6) bekezdés szerinti szavazási eljárás során a tagállam hatóságainak képviselőit egyetlen tagként kell kezelni.

(2) A felügyeleti testületbe az e rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket.

(3) Az EKB a felügyeleti testület meghallgatását követően jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot. A Tanács e javaslat jóváhagyását követően végrehajtási határozatban nevezi ki a felügyeleti testület elnökét és alelnökét. Az elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani – amelyről az Európai Parlamentet és a Tanácsot megfelelően tájékoztatni kell –, olyan személyek közül, akik banki vagy pénzügyi területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek, és akik nem tagjai a Kormányzótanácsnak. A felügyeleti testület alelnökét pedig az EKB Igazgatóságának tagjai közül kell kiválasztani. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe a Tanács azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban nem részt vevő tagállamok.

Az elnöknek kinevezését követően teljes munkaidőben kell ellátnia a feladatát, és nem tölthet be hivatalos illetékes nemzeti hatóságnál. A megbízatás öt évre szól és nem megújítható.

(4) Amennyiben a felügyeleti testület elnöke már nem felel meg a feladatai teljesítéséhez előírt feltételeknek, vagy súlyos kötelességszegést követett el, a Tanács az EKB – Európai Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal eltávolíthatja az elnököt a hivatalából. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe a Tanács azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban nem részt vevő tagállamok.

Amennyiben a felügyeleti testület alelnökét mint igazgatótanácsi tagot a KBER és az EKB alapokmánya alapján felmentették hivatalából, a Tanács az EKB-nak a – Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal eltávolíthatja az alelnököt a hivatalából. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe a Tanács azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok.

Ennek érdekében az Európai Parlament vagy a Tanács tájékoztathatja az EKB-t arról, hogy megítélése szerint teljesülnek a felügyeleti testület elnökének, vagy alelnökének az eltávolítására vonatkozó feltételek, az EKB pedig erre válaszol.

(5) Az EKB-nak a Kormányzótanács által kinevezett négy képviselője nem láthat el az EKB monetáris funkciójához közvetlenül kapcsolódó feladatokat. Az EKB valamennyi képviselője rendelkezik szavazati joggal.

(6) A felügyeleti testület tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(7) E cikk (6) bekezdésétől eltérve, a 4. cikk (3) bekezdése szerinti rendeletek elfogadásakor a felügyeleti testület a tagjainak minősített többségével dönt, ahogyan azt az EUSZ 16. cikkének (4) bekezdése és az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikke meghatározza a mechanizmusban részt vevő tagállamok hatóságait képviselő tagok tekintetében. A Kormányzótanács által kinevezett négy EKB-képviselő mindegyike a többi tag szavazatszámának mediánjának megfelelő számú szavazattal rendelkezik.

(8) A 6. cikkben foglalt rendelkezések sérelme nélkül az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatokhoz kapcsolódó előkészítési munkát a felügyeleti testület végzi el, amely azután teljes mértékben kidolgozott határozattervezeteket nyújt be az EKB Kormányzótanácsának, melyeket ez utóbbinak kell elfogadnia az EKB által megállapítandó eljárás szerint. A határozattervezeteket egyidejűleg az érintett tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak is továbbítják. Ha a Kormányzótanács nem emel kifogást a fenti eljárás keretében meghatározandó, de tíz munkanapot meg nem haladó időszakon belül, a határozattervezet a Kormányzótanács által elfogadottnak tekintendő. Amennyiben azonban valamely, a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, nem ért egyet a felügyeleti testület határozattervezetével, a 7. cikk (8) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó. Vészhelyzetekben a fent említett időtartam nem haladhatja meg a 48 órát. Amennyiben a Kormányzótanács valamely határozattervezettel szemben kifogást emel, annak indokairól írásban kell nyilatkoznia, többek között feltüntetve a monetáris politikai aggályokat. Ha egy határozat a Kormányzótanács által emelt kifogást követően módosul, a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok bármelyike, amelyek pénzneme nem az euro, indoklással ellátott értesítést küldhet az EKB-nak arról, hogy nem ért egyet a kifogással, és ebben az esetben a 7. cikk (7) bekezdése alkalmazandó.

(9) A felügyeleti testületet egy teljes munkaidőben működő titkárság segíti tevékenységei ellátásában, ideértve az ülések előkészítését is.

(10) A felügyeleti testület a (6) bekezdésben meghatározott szabálynak megfelelően szavazva egy kisebb létszámú irányítóbizottságot választ a tagjai közül, amely támogatást nyújt a felügyeleti tanács tevékenységeinek ellátásához, ideértve az ülések előkészítését is.

A felügyeleti testület irányítóbizottsága nem rendelkezik döntéshozatali jogkörrel. Az irányítóbizottság elnöki tisztét a felügyeleti testület elnöke vagy – az elnök rendkívüli távolléte esetén – az alelnöke tölti be. Az irányítóbizottság összetételét illetően biztosítani kell az illetékes nemzeti hatóságok közötti méltányos egyensúlyt és rotációt. Az elnökkel, az alelnökkel és az EKB egy további képviselőjével együtt legfeljebb tíz tagból állhat. Az irányítóbizottság az előkészítő feladatait az Unió egészének érdekében végzi, és teljes átláthatóságot biztosító módon működik együtt a felügyeleti testülettel.

(11) Az Európai Bizottság egy képviselője meghívás alapján megfigyelőként részt vehet a felügyeleti testület ülésein. A megfigyelők az egyes konkrét intézményekre vonatkozó bizalmas információkhoz nem férhetnek hozzá.

(12) A Kormányzótanács elfogadja a felügyeleti testülethez fűződő viszonyát részletesen meghatározó belső szabályzatot. A felügyeleti testület pedig – a (6) bekezdésben meghatározott szabálynak megfelelően szavazva – elfogadja eljárási szabályzatát. Mindkét szabályzatot közzé kell tenni. A felügyeleti testület eljárási szabályzatának biztosítania kell az egyenlő bánásmódot valamennyi részt vevő tagállammal szemben.

27. cikk

Szakmai titoktartás és információcsere

(1) A felügyeleti testület tagjaira és az EKB azon alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok által kirendelt azon alkalmazottakra, akik felügyeleti feladatokat látnak el – megbízatásuk lejártát követően is – a KBER és az EKB alapokmányának 37. cikkében és a megfelelő uniós jogi aktusokban előírt szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

Az EKB biztosítja, hogy azokra a személyekre, akik e felügyeleti feladatok ellátásával összefüggésben közvetlenül vagy közvetett módon, állandó jelleggel vagy alkalmasszerűen bármilyen szolgáltatást nyújtanak, azonos szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon.

(2) Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB számára engedélyezni kell, hogy a vonatkozó uniós jogban megállapított korlátok között és feltételek szerint információt cseréljen nemzeti vagy európai hatóságokkal és szervezetekkel, amennyiben a vonatkozó uniós jog lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára információk ezen szervezetekkel való megosztását, illetve amennyiben a vonatkozó uniós jog értelmében a tagállamok rendelkezhetnek ilyen közzétételről.

28. cikk

Erőforrások

Az EKB felel az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásához szükséges mértékű anyagi és személyi erőforrások biztosításáért.

29. cikk

Költségvetés és éves beszámoló

(1) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátására szolgáló kiadásait különálló módon, azonosíthatóan kell az EKB költségvetésében szerepeltetni.

(2) A 20. cikkben említett jelentés részeként az EKB részletes jelentést tesz felügyeleti feladataira vonatkozó költségvetéséről. Az EKB-nak a KBER és az EKB alapokmánya 26. cikkének (2) bekezdése szerint összeállítandó és nyilvánosságra hozandó éves beszámolójában fel kell tüntetni a felügyeleti feladatokhoz tartozó bevételeket és kiadásokat.

(3) A KBER és az EKB alapokmánya 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban az éves beszámolóban a felügyelettel összefüggő szakaszát ellenőrizni kell.

30. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az EKB éves felügyeleti díjat vet ki a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetekre, valamint a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban székhellyel rendelkező olyan fiókokra, amelyeket a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet hozott létre. A díjakat azon kiadások finanszírozására kell felhasználni, amelyek az EKB-nál az e rendelet 4–6. cikke által rá ruházott feladatok ellátásával összefüggésben merülnek fel. A díjak nem haladhatják meg az e feladatokhoz kapcsolódó kiadások összegét.

(2) A hitelintézeteknek vagy fiókoknak felszámított díj összegét az EKB által meghatározott és előre közzétett részletes szabályoknak megfelelően kell kiszámítani.

Az EKB e részletes szabályok meghatározása előtt nyílt konzultációkat folytat, és megvizsgálja a potenciális kapcsolódó költségeket és hasznot, és mindkettő eredményét nyilvánosságra hozza.

(3) A díjaknak – amelyeket a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell kiszámítani –, a szóban forgó hitelintézet jelentőségéhez és kockázati profiljához, ezen belül a kockázattal súlyozott eszközállományához kapcsolódó objektív kritériumokon kell alapulnia.

Az adott naptári évre vonatkozó éves felügyeleti díj kiszámításának alapját az ugyanazon évben a hitelintézetek és fiókok felügyeletéhez kapcsolódó kiadások képezik. Az EKB az éves felügyeleti díj vonatkozásában előleg megfizetését írhatja elő, és ennek összegét ésszerű becslésre kell alapozni. Az EKB a

végso díj szintjének meghatározása előtt megbeszéléseket folytat az illetékes nemzeti hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy a felügyelet valamennyi érintett hitelintézet és fiók számára költséghatékony és ésszerű legyen. Az EKB tájékoztatja a hitelintézeteket és a fiókokat az éves felügyeleti díj kiszámításának alapjáról.

(4) Az EKB a 20. cikknek megfelelően jelentést tesz.

(5) Ez a cikk nem érinti az illetékes nemzeti hatóságok azon jogát, hogy díjakat számítsanak fel a nemzeti joggal összhangban és olyan mértékben, amennyiben a felügyeleti feladatok nem ruházták át az EKB-ra, illetve az EKB-val való együttműködésből, a neki nyújtott segítségből és az ő utasításai alapján történő eljárásból eredő költségek kapcsán, összhangban a vonatkozó uniós joggal, valamint az e rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezésekre – többek között e rendelet 6. és 12. cikkére – is figyelemmel.

31. cikk

Személyzet és a személyzet cseréje

(1) Az EKB valamennyi illetékes nemzeti hatósággal közösen megteremti azokat a kereteket, melyekkel biztosítható a személyzet megfelelő cseréje az illetékes nemzeti hatóságokkal és azok között, illetve a személyzet hatóságokhoz történő kirendelése.

(2) Az EKB adott esetben előírhatja, hogy az illetékes nemzeti hatóságok felügyeleti csoportjai, amelyek e rendeletnek megfelelően felügyeleti intézkedéseket hoznak a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban található hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében, a mechanizmusban részt vevő más tagállamban működő illetékes nemzeti hatóságok személyzetét is bevonják.

(3) Az EKB egyrészt átfogó és hivatalos – többek között etikai – eljárásokat, illetve arányos időszakokat állapít meg és tart fenn, amelyek segítségével előre értékelhetők és megelőzhetők azok az esetleges összeférhetlenségek, amelyek a felügyeleti testület tagjainak és az EKB-személyzet felügyeleti tevékenységben részt vevő tagjainak a két éven belüli egymást követő alkalmazásából adódhatnak, másrészt gondoskodik az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak megfelelő információközlésről.

Ezek az eljárások nem érintik szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazását. A felügyeleti testületnek az illetékes nemzeti hatóságokat képviselő tagjai vonatkozásában ezeket az eljárásokat az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve kell megállapítani és alkalmazni, az alkalmazandó nemzeti jog sérelme nélkül.

Az EKB személyzetének felügyeleti tevékenységben részt vevő tagjai vonatkozásában az eljárásokban meg kell határozni azokat az állaskategóriákat, amelyekre az értékelés vonatkozik, továbbá a személyzet szóban forgó azon tagjainak funkciójával arányos időszakokat, akik az EKB általi alkalmazásuk során részt vettek a felügyeleti tevékenységben.

(4) A (3) bekezdésben említett eljárásokban elő kell írni, hogy az EKB értékelje, hogy van-e akadálya annak, hogy a felügyeleti testület tagjai hivatali idejük megszűnését követően fizetett munkát vállaljanak olyan magánszektorbeli intézményekben, amelyek fölött az EKB felügyeleti jogkörrel rendelkeznek.

A (3) bekezdésben említett eljárások általában a felügyeleti testület tagjai hivatali idejének megszűnése utáni két évre alkalmazandók, amely időtartam kellő indokolással kiigazítható, az adott hivatali időben betöltött funkciókkal és a hivatali idő hosszúságával arányosan.

(5) Az EKB 20. cikk szerinti éves jelentésének részletes információkat – ezen belül az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett eljárások alkalmazására vonatkozó statisztikai adatokat – kell tartalmaznia.

V. FEJEZET

Általános és záró rendelkezések

32. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2015. december 31-ig, majd ezt követően háromévente jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról, különös tekintettel a belső piac zavartalan működésére gyakorolt potenciális hatás nyomon követésére. A jelentésben értékelni kell többek között:

- a) az EFM-nek a PFER keretein belüli működését, az EKB felügyeleti tevékenységének hatását az Unió egészének érdekeire és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának koherenciájára és integritására – ezen belül a mechanizmus esetleges hatását az Unión belüli nemzeti bankrendszerek struktúrára –, továbbá az EFM és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés és információcsera kereteinek hatékonyságát;
- b) az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok feladatainak felosztását az EFM-en belül, az EKB által alkalmazott gyakorlati részletes szabályok hatékonyságát, valamint az EFM-nek a többi felügyeleti kollégium működésére gyakorolt hatását;
- c) az EKB felügyeleti és szankcionálási hatásköreinek hatékonyságát, valamint azt, hogy helyénvaló-e az EKB-ra további szankcionálási hatásköröket ruházni, mégpedig többek között a hitelintézetektől, pénzügyi holdingtársaságoktól vagy egyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő személyek vonatkozásában;
- d) az 5. cikk szerint a makroprudenciális feladatokra és eszközökre, illetve a 14. cikk szerint az engedélyek visszavonására vonatkozó rendelkezések megfelelőségét;

- e) a függetlenségre és az elszámoltathatóságra vonatkozó rendelkezések hatékonyságát;
- f) az EKB és az EBH közötti együttműködést;
- g) az irányítási rendelkezések megfelelőségét, beleértve a felügyeleti testület összetételét és szavazati szabályait, valamint a tanács Kormányzótanácsához való viszonyát, továbbá azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro, és az EFM-ben részt vevő egyéb tagállamok közötti, a felügyeleti testületen belüli együttműködést;
- h) az EKB és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködést, és az EFM e tagállamokra gyakorolt hatásait;
- i) az EKB határozataira vonatkozó jogorvoslati mechanizmus hatékonyságát;
- j) az EFM költséghatékonyságát;
- k) a 7. cikk (6), (7) és (8) bekezdése alkalmazásának az EFM működésére és integritására gyakorolt esetleges hatásait;
- l) az EKB felügyeleti és monetáris politikai funkciója elkülönítésének hatékonyságát, a felügyeleti feladatokra szánt pénzügyi forrásoknak az EKB költségvetéséről történő leválasztása hatékonyságát, figyelembe véve a vonatkozó jogi rendelkezések minden módosítását, ideértve az elsődleges jog szintjét is;
- m) az EFM révén meghozott felügyeleti határozatoknak a mechanizmusban részt vevő tagállamokra gyakorolt költségvetési hatásait, valamint a szanalásfinanszírozási rendszerek tekintetében történő minden fejlemény hatását;
- n) az EFM továbbfejlesztésének lehetőségeit – figyelembe véve a vonatkozó rendelkezések minden módosítását, ideértve az elsődleges jog szintjét is, továbbá figyelembe véve azt, hogy az e rendeletben foglalt intézményi rendelkezések ésszerűségi szempontjai fennállnak-e még –, ezen belül annak lehetőségét is, hogy teljes mértékben összehangolják azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro, és a mechanizmusban részt vevő más tagállamok jogait és kötelezettségeit.

A jelentést továbbítani kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság adott esetben javaslatokat is csatol a jelentéshez.

33. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Az EKB 2014. május 4-ig közzéteszi a 6. cikk (7) bekezdése szerinti keretrendszert.

(2) Az EKB ellátja az e rendelettel 2014. november 4-én rá ruházott feladatokat, az e bekezdésben foglalt végrehajtási rendelkezésekre és intézkedésekre is figyelemmel.

Az EKB 2013. november 3-át követően rendeletek és határozatok révén közlésezi az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezéseket.

Az EKB 2013. november 3-ától kezdődően negyedévenként jelentést küld az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a rendelet operatív végrehajtása terén elért eredményekről.

Ha az e bekezdés harmadik albekezdésében említett jelentések alapján, a jelentéseknek az Európai Parlamentben és a Tanácsban való megvitatását követően látható, hogy az EKB nem áll készen arra, hogy 2014. november 4-én kezdődően teljes körűen ellássa a rá ruházott feladatokat, akkor az EKB határozatot fogadhat el az e bekezdés első albekezdésében említettél későbbi határidő megállapításáról annak érdekében, hogy biztosítsa a folyamatosságot a nemzeti felügyeletről az EFM-re történő átállás ideje alatt, valamint hogy a személyzet rendelkezésre állásától függően biztosítsa a megfelelő jelentéstételi eljárásoknak és az illetékes nemzeti hatóságokkal való együttműködés 6. cikk szerinti kereteinek a kialakítását.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az EKB az e rendelettel rá ruházott vizsgálati hatáskörök gyakorlásának sérelme nélkül 2013. november 3-ától valamennyi hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság és vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében megkezdheti az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátását – a felügyeleti határozatok elfogadása kivételével – azt követően, hogy erről az érintett intézményeknek és az illetékes nemzeti hatóságoknak címzett határozatot hoz.

A (2) bekezdéstől eltérve, ha az ESM egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság feltőkésítésének előfeltételeként egyhangúlag kérelmezi az EKB-tól, hogy vegye át az adott intézmény közvetlen felügyeletét, akkor az EKB az említett hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy

vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében azonnal megkezdheti az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátását azt követően, hogy erről az érintett intézményeknek és az illetékes nemzeti hatóságoknak címzett határozatot hoz.

(4) Az EKB annak érdekében, hogy elláthassa feladatait, 2013. november 3-ától előírhatja az illetékes nemzeti hatóságoknak és a 10. cikk (1) bekezdésében említett személyeknek, hogy biztosítsanak minden releváns információt az EKB számára a mechanizmusban részt vevő tagállam hitelintézeteire vonatkozó átfogó értékelés és ezen belül a mérlegértékelés elvégzéséhez. Ezt az értékelést az EKB köteles legalább azon hitelintézetek tekintetében elvégezni, amelyek nem tartoznak a 6. cikk (4) bekezdésének hatálya alá. A hitelintézet és az illetékes hatóság köteles biztosítani a kért információkat.

(5) A 2013. november 3-án, vagy adott esetben az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említett időpontokban a mechanizmusban részt vevő tagállamok által engedélyezett hitelintézetek a 14. cikknek megfelelően engedélyezett hitelintézetnek minősülnek, és folytathatják tevékenységüket. Az illetékes nemzeti hatóságok e rendelet alkalmazásának kezdeti időpontját, illetve adott esetben az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említett időpontokat megelőzően közlik az EKB-val a szóban forgó hitelintézetek azonosító adatait, amelyekhez mellékelnek az EKB számára egy, az érintett intézmények korábbi felügyeletére és kockázati profiljára vonatkozó jelentést, valamint az EKB által kért további információkat is. Az információkat az EKB által kért formátumban kell benyújtani.

(6) A 26. cikk (7) bekezdésétől eltérve, a 4. cikk (3) bekezdésében említett rendeletek elfogadására 2015. december 31-ig együtt kell alkalmazni a minősített többségi szavazást és az egyszerű többségi szavazást.

34. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2013. október 15-én.

a Tanács nevében

az elnök

R. ŠADŽIUS

HELYESBÍTÉSEK**Helyesbítés az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelethez (átdolgozás)**

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 269., 2013. október 10., 1. o.)

7. oldal, (57) preambulumbekzdés, második mondat

a következő szövegrész: „(...). A többi rendelkezés 2016. június 1-én alkalmazandó.”

helyesen: „(...). A többi rendelkezés 2016. május 1-jétől alkalmazandó.”

88. oldal, 288. cikk (2) bekezdés

a következő szövegrész: „(2) Az (1) bekezdésben említettek kivüli cikkeket 2016. június 1-től kell alkalmazni.”

helyesen: „(2) Az (1) bekezdésben említettek kivüli cikkeket 2016. május 1-jétől kell alkalmazni.”

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU